

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

~~Δ-588
Vol. 18~~

D 33334/18

V18

securitatea

1700625

D 003334, Vol. 18

396

STRICT SECRET

Nr. 1 (73)-1986

securitatea

1986

Exemplar nr. 633

STRICT SECRET

Cuprins

* * *

In sprijinul
invățămîntului
de specialitate

	<u>pag.</u>
— Telegrama adresată tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al P.C.R., președintele R.S.R., comandant suprem al Forțelor Armate de participanții la convocarea de bilanț a activului de comandă și de partid al D.S.S.	5
X — Asigurarea securității președintelui R.S.R., misiune fundamentală de cea mai mare importanță și maximă răspundere a întregului aparat de securitate. Măsurile ce trebuie întreprinse de către unitățile centrale și teritoriale de securitate în obiectivele, locurile și mediile din răspundere, permanent și cu prilejul vizitelor de lucru efectuate de președintele R.S.R. în Capitală sau în provincie — general-maior Marin Neagoe și colonel Adrian Cristea	7
— Conținutul și trăsăturile caracteristice ale doctrinei militare a României socialiste — expresie a intereselor supreme ale poporului român. Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, fondatorul doctrinei militare românești actuale — maior Tănase Vizitiu	17
— Războiul și forțele speciale în concepția unor armate străine. Organizarea, dotarea și principiile de întrebuintare ale forțelor speciale și acțiunile probabile ale acestora în perioada premergătoare, pe timpul desfășurării războiului și după încetarea acestuia — căpitan Constantin Ionescu	26
— Organizarea statelor-majore și îndatoririle principale ale acestora în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului de interne nr. 02231/1984. Acțiivitatea de stat-maior pentru elaborarea unei hotăriri — colonel Radu Bălășoiu	37
— Măsuri întreprinse pentru prevenirea și contracararea influențelor nocive exercitate de emisarii unor centre, organizații și grupări reacționare din străinătate — general-maior Aron Bordea	41

Dezbateri-opinii	— Cum muncim cu rezidenții — maior Viorel Lupu	44
Informații interne	— Unele concluzii desprinse din analiza informațiilor obținute în rindul foștilor condamnați cunoscuți în relații cu elemente dușmănoase din emigrație sau alți străini — lt. colonel Mihaj Wawiernia și căpitan Ion Marica	47
Arhiva de securitate	— Activitatea de arhivă, sprijin nemijlocit al muncii operative de securitate — colonel Traian Bara	51
Tribuna ideilor	— Considerații privind locul și rolul contactării directe a elementelor urmărite, în cadrul mijloacelor și metodelor de muncă folosite de organele de contrainformații militare — colonel Petre Barbulea	54
	— Organizația internațională de poliție criminală — INTERPOL — și terorismul internațional — lt. colonel Vasile Troneci	58
Punct ochit Punct lovit	— Alo, „Avrig 17“, Alo „Codlea“ — căpitan Dumitrache Condrache	64
	— „Vintilă“ nu era numai lector — lt. colonel Nicolae Lelescu și maior Constantin Pintilie	69
	— Preocupări... dejucate — lt. colonel Ioan Moraru și căpitan Adrian Doban	72
Dicționar	— Cunoașterea de securitate și principiile ei — căpitan Constantin Aioanei	76
Din presa de peste hotare	— Deturnarea din Malta — lt. colonel Nicolae Toma și maior Ion Pîrnu	80
	— Test — traducere de maior Ion Pîrnu	84
* * *	— Bibliografie la temele pentru pregătirea de specialitate (pentru convocările pe anul 1986)	86

Publicația este editată în cadrul Centrului de informatică și documentare
 Redactori : locotenent-colonel Dumitru DĂNAU și locotenent-colonel Ana PĂUNA

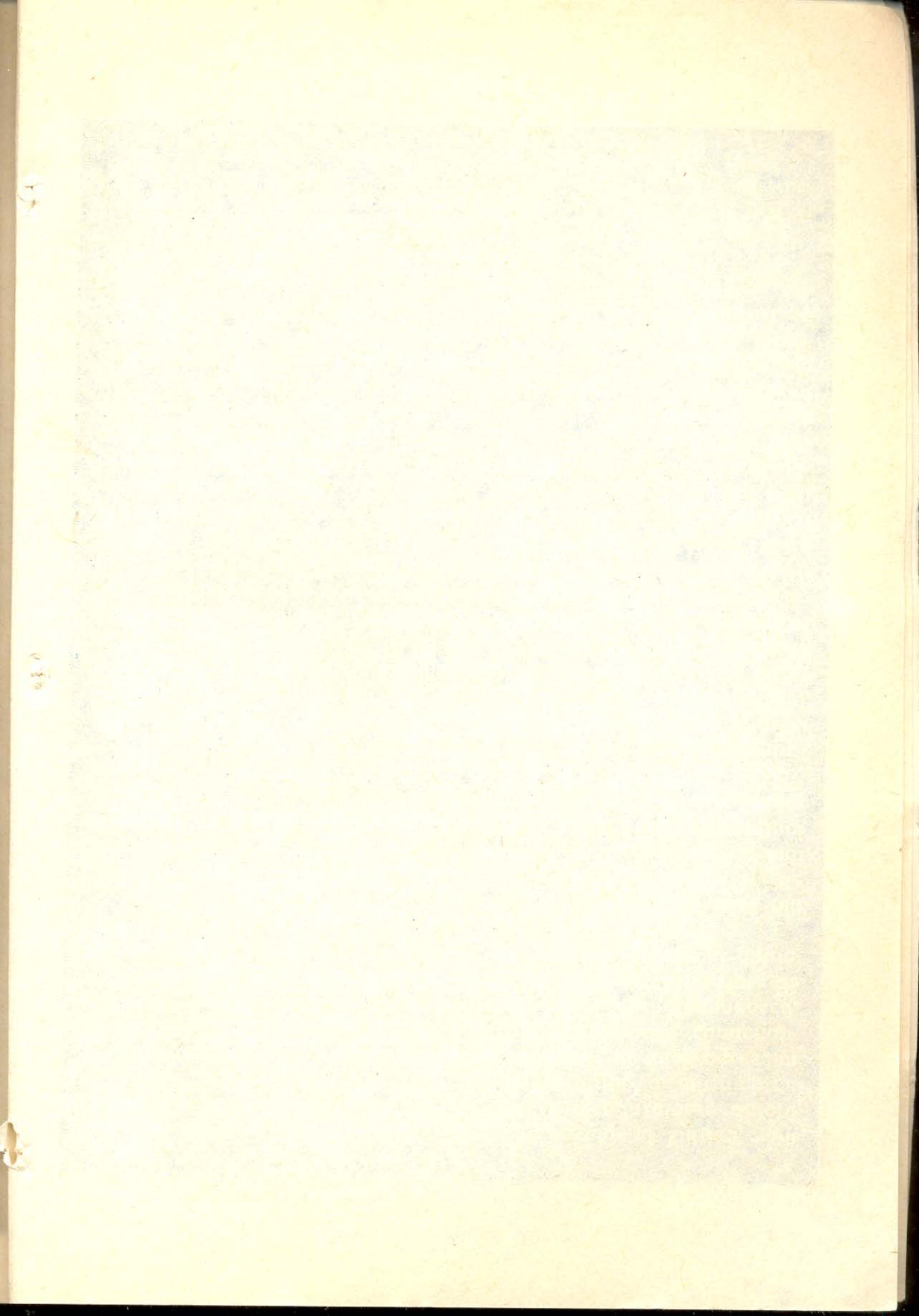
„In conformitate cu hotărârile Congresului al XIII-lea, vom acorda, și în cincinalul viitor, o atenție corespunzătoare dotării armatei cu armament modern. Pornind de la faptul că, atât timp cât se menține pericolul unui nou război mondial, al unor agresiuni imperialiste, trebuie să asigurăm ridicarea continuă a capacității de luptă, a forței armatei noastre, spre a putea să-și îndeplinească, în orice împrejurări, misiunea față de popor, față de partid, față de socialism, de asigurare a viitorului liber și independent al patriei noastre.

Doresc să subliniez — și la consiliatoarea activului de bază din armată — faptul că factorul hotărâtor pentru întărirea capacității de apărare a țării îl constituie dezvoltarea economico-socială tot mai puternică, ridicarea continuă a nivelului de trai material și spiritual al poporului, îndeplinirea cu succes a socialismului și comunismului pe pământul României !

Pornind de la aceste considerente principiale, punem în centrul întregii activități a partidului și statului, a poporului nostru îndeplinirea neabătută a planului unic de dezvoltare economico-socială, a Programului partidului. În același timp — în limite raționale și în concordanță cu forța materială a țării — acordăm toată atenția dotării armatei și pregătirii ei de luptă și politică. Acum, se discută programul activității viitoare, trecerea la un nou an și la un nou cincinal de pregătire militară și politică. Consider că trebuie să punem în centrul întregii activități de pregătire militară cunoașterea și minuirea la perfecție a armamentului din dotare, conlucrarea cât mai bună între unități, subunități și diferite arme, în aplicații și în pregătirea de luptă. Trebuie, de asemenea, să asigurăm o conlucrare cât mai bună cu unitățile Ministerului de Interne, realizarea unei colaborări tot mai strinse cu gărzile patriotice și cu detașamentele de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, într-un cuvânt întărirea continuă a legăturilor strinse cu poporul. Armata este o parte inseparabilă a poporului nostru, ea reprezintă poporul, reprezintă forța armată a poporului — și trebuie, în orice împrejurări, să apere interesele întregului popor, să conlucreze strâns cu toți oamenii muncii în apărarea patriei.”

NICOLAE CEAUȘESCU

(Căminare la convocarea — birou a rețicului de bază de comandă și de partid din armată. Din 12 dec. 1985)

TELEGRAMA ADRESATĂ TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

*secretar general al Partidului Comunist Român,
președintele Republicii Socialiste România,
comandant suprem al Forțelor Armate*

de participanții la convocarea de bilanț a activului de comandă și de partid al Departamentului Securității Statului

Activul de comandă și de partid al Departamentului Securității Statului, întrunit în convocarea de bilanț, a adresat tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, comandantul suprem al Forțelor Armate, o telegramă, în care se spune :

Mult iubite și stimate tovarășe comandant suprem,

În acest moment de puternică angajare și înaltă responsabilitate comunistă, de mobilizare plenară a întregului nostru popor strâns unit în jurul partidului, al secretarului său general, pentru îndeplinirea obiectivelor primului an al celui de-al VIII-lea cincinal, activul de bază de comandă și de partid al Departamentului Securității Statului, întrunit în convocare de bilanț, a analizat, într-un climat de profundă exigență și combativitate partinică, în spiritul orientărilor și indicațiilor primite permanent din partea dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe comandant suprem, activitatea desfășurată în anul 1985, stabilind, totodată, căile realizării, în condiții superioare de calitate și eficiență, a misiunilor încredințate de partid pentru apărarea securității statului.

Cu aleasă cinstită și legitimă recunoștință, în cadrul convocării s-a relevat participarea entuziastă a aparatului de securitate, împreună cu întreaga țară, la aniversarea jubiliară, cu valoare de simbol, a două decenii de la istoricul Congres al IX-lea al Partidului Comunist Român — eveniment de însemnătate crucială pentru prezentul și viitorul patriei — care, exprimând voința de neclintit a întregii națiuni, v-a ales în fruntea partidului, deschizând astfel în istoria României epoca împlinirii celor mai înalte aspirații ale poporului român, perioadă pe care, cu îndreptățită mândrie patriotică, o denumim „Epoca Nicolae Ceaușescu”.

În mod unanim, participanții la dezbateri, dînd expresie adevăratei depline a efectivelor securității statului la politica internă și externă a partidului și statului nostru, hotărîrii ferme de a milita neabătut pentru îndeplinirea exemplară a obiectivelor și sarcinilor stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului, au pus cu putere în lumină rolul și importanța covârșitoare ale eminenței dumneavoastră personalități politice în edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României.

Ne facem o datorie de înaltă onoare ostășească să vă raportăm că, și cu acest prilej, activul de bază al securității a relevat, cu alese sentimente de recunoștință, profunzimea și larga sferă de cuprindere ale gândirii teoretice și activi-

tații dumneavoastră practice de strălucit strateg revoluționar, creator al doctrinei naționale originale privind apărarea valorilor supreme ale societății noastre socialiste, ce fundamentează și orientează științific activitatea de înfăptuire a securității statului.

Pornind de la prețioasele învățăminte desprinse din orientările și cerințele de excepțională însemnătate formulate de dumneavoastră la Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din noiembrie 1985, la convocarea-bilanț cu activul de bază de comandă și de partid din armată, precum și la celelalte importante manifestări politice, în cadrul bilanțului nostru s-a realizat o analiză profundă, exigentă, în spirit critic și autocritic, asupra modului cum au fost îndeplinite misiunile încredințate.

Totodată, pe baza ordinelor, orientărilor și indicațiilor primite permanent din partea dumneavoastră, au fost stabilite noi măsuri de sporire a capacității operativ-preventive a organelor securității statului.

S-a reliefat cu pregnanță că rezultatele obținute în anul recent încheiat au la bază conducerea nemijlocită a activității de securitate de către partid, grija statornică pe care dumneavoastră personal, mult stimate și iubite tovarășe comandant suprem, o acordați perfecționării continue a activității statului democrației muncitorești-revoluționare, a tuturor organelor sale.

În spiritul Directivei dumneavoastră, al ordinelor și indicațiilor pe care ni le dați permanent, vom dezvolta, și în continuare, conlucrarea cu organele Ministerului de Interne, cu armata, gărzile patriotice, detașamentele de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, cu colectivele de oameni ai muncii, pentru apărarea cuceririlor revoluționare, a orânduirii noastre socialiste.

Ne angajăm, și cu acest prilej, în fața dumneavoastră, tovarășe comandant suprem, că vom promova permanent în întreaga noastră activitate spiritul de partid, vigilența și combativitatea revoluționară. Vom desfășura o intensă muncă politico-organizatorică și educativă, în scopul afirmării consecvente a unui înalt simț al datoriei și al răspunderii în fața partidului și a poporului, acționând neconținț pentru ridicarea nivelului pregătirii multilaterale și dezvoltării calităților politico-profesionale ale aparatului, astfel încât organele de securitate să-și poată îndeplini exemplar, în orice împrejurări, misiunile încredințate.

Vă raportăm, tovarășe comandant suprem, că, așa cum permanent ne indicați, vom situa neabătut în centrul activității noastre aplicarea conceptului de prevenire a oricăror acțiuni dăunătoare intereselor poporului, vom veghea la apărarea cu fermitate a legalității socialiste și vom face totul pentru a zădărnici orice încercare de a atenta la cuceririle revoluționare ale oamenilor muncii, la securitatea statului.

Asemenea întregului nostru popor, întimpinind cu cele mai alese sentimente de dragoste și înaltă prețuire apropiata aniversare a îndelungatei dumneavoastră activități revoluționare și a zilei de naștere, dăm expresie profundei recunoștințe ce v-o purtăm și vă dorim din adâncul inimilor noastre, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, viață îndelungată, în deplină sănătate și putere de muncă, ani mulți și luminoși în fruntea partidului și statului, alături de stimata tovarășă Elena Ceaușescu, pentru a conduce harnicul și entuziastul nostru popor spre noi și tot mai mari victorii în înflorirea multilaterală a patriei, în afirmarea plenară, liberă, demnă și suverană a României socialiste în rîndul națiunilor lumii, în făurirea viitorului fericit al națiunii noastre socialiste.

Vă încredințăm, mult iubite și stimate tovarășe comandant suprem, că, într-o unitate de nezdruccinat, împreună cu întregul popor, în jurul partidului, al secretarului său general, vom acționa cu toată capacitatea și hotărîrea pentru transpunerea neabătută în viață a politicii științifice, revoluționare a partidului, pentru aplicarea și respectarea legilor țării, pentru executarea întocmai a ordinelor, orientărilor și indicațiilor dumneavoastră. Ne angajăm solemn, și cu acest prilej, să nu precupețim nici un efort pentru înfăptuirea mărețelor obiective stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului, să fim oriînd prezenți la datorie și, urmînd permanent luminosul dumneavoastră exemplu de servire cu eroism a intereselor supreme ale partidului și poporului, să nu avem alt țel mai scump, mai înalt, decît apărarea libertății, independenței, suveranității și integrității Republicii Socialiste România.

Să trăiți, tovarășe comandant suprem !

ACTIVUL DE COMANDĂ ȘI DE PARTID AL DEPARTAMENTULUI
SECURITĂȚII STATULUI

**ASIGURAREA SECURITĂȚII PREȘEDINTELUI REPUBLICII
SOCIALISTE ROMÂNIA, MISIUNE FUNDAMENTALĂ DE CEA MAI
MARE IMPORTANTĂ ȘI MAXIMĂ RĂSPUNDERE
A ÎNTREGULUI APARAT DE SECURITATE**

**Măsurile ce trebuie întreprinse de către unitățile
centrale și teritoriale de securitate în obiectivele, locurile
și mediile din răspundere, permanent și cu prilejul vizitelor
de lucru efectuate de președintele Republicii Socialiste
România în Capitală sau în provincie**

**[1] NECESITATEA ȘI IMPORTANTA ACTIVITĂȚII DE
ASIGURARE A SECURITĂȚII PREȘEDINTELUI
REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA**

De-a lungul întregii sale istorii bimilenare, poporul nostru și-a înconjurat cu devotament și și-a urmat cu încredere conducătorii care s-au identificat cu interesele sale și s-au situat în fruntea luptelor pentru apărarea gliei strămoșești, pentru libertate, neatîrnare și demnitate națională, pentru o viață mai bună și mai dreaptă. Această trăsătură politică și etică a neamului nostru, cu adînci tradiții, își găsește cea mai deplină și strălucită afirmare azi, cînd toți oamenii muncii din patria noastră, într-o unitate de monolit în jurul partidului, își înconjoară cu dragoste nețîrmurită și recunoștință fierbinte conducătorul, cel mai iubit fiu al poporului, secretarul general al partidului, președintele țării, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, revoluționar înnăscut și vizionar, desăvîrșit strateg și ctitor al României moderne, personalitate proeminentă a lumii contemporane, care își consacră cu deosebită cutezanță și clarviziune eforturile, întreaga viață fericirii și progresului patriei, afirmării nobilelor idealuri de pace, colaborare și prietenie între toate statele lumii.

Aparatul de securitate trebuie să acționeze cu fermitate și intransigență revoluționară, prin măsuri specifice, pentru a-și aduce contribuția la asigurarea unui climat optim de muncă și viață comandantului nostru suprem. Activitatea în acest domeniu trebuie constant orientată în di-

recția fundamentării temeinice a tuturor măsurilor de prevenire în raport cu principalele elemente ale situației operative, în aprecierea căreia trebuie să ne călăuzim după analiza de mare profunzime și rigoare științifică efectuată de comandantul nostru suprem asupra evoluției situației internaționale.

În contextul adâncirii și generalizării crizei economice și politice capitaliste pe plan mondial, terorismul și violența au îmbrăcat forme din ce în ce mai periculoase, una din laturile fenomenului constituind-o aten-tatele politice ce vizează suprimarea unor lideri care, prin activitatea lor și politica promovată, constituie o piedică în calea planurilor cercurilor și organizațiilor reacționare.

Pe fondul general al propagandei dușmănoase desfășurate împotriva țării noastre, se constată și încercări de atragere ori folosire a unor ele-mente la comiterea de acțiuni ce vizează securitatea înaltelor persona-lități române. Sînt semnalate preocupări constante din partea serviciilor de spionaj pentru culegerea de date și informații cît mai complete refe-ritoare la viața și activitatea personalităților apărute.

Deși, pe plan intern, nu ne confruntăm cu acțiuni periculoase care să vizeze în mod direct securitatea conducerii superioare de partid și de stat, totuși, pe fondul influențelor exercitate din exterior în rîndul unor elemente declasate, nestatornice, oscilante, se pot găsi persoane care să recurgă la acțiuni de natură a pune în pericol securitatea statului.

Executarea la nivelul celor mai înalte exigențe a sarcinilor și mi-siunilor ce revin fiecărei unități în acest domeniu impune perfecționarea continuă a activității, folosirea cu ingeniozitate, curaj și discernămînt a noi forme, metode și procedee de lucru care să răspundă mutațiilor și caracteristicilor situației operative în zona de competență, condițiilor concrete ce particularizează fiecare misiune.

Pe baza reglementărilor în vigoare și a experienței acumulate în executarea sarcinilor și misiunilor specifice, activitatea de securitate și gardă trebuie să se regăsească într-un complex de măsuri judicios îmbi-nate, concepute și executate în scopul cunoașterii, prevenirii și neutrali-zării, cu maximă operativitate și eficiență, a oricăror acțiuni, fapte, eve-nimente sau manifestări de natură a aduce atingere în vreun mod se-curității înaltelor personalități sau a afecta condițiile de viață necesare acestora pentru exercitarea actului de conducere politică.

Munca pe linie de securitate și gardă are caracter prioritar, orga-nizat și se realizează într-o concepție unitară, permanent, de către toate unitățile de securitate potrivit competențelor.

2] MĂSURILE CU CARACTER PERMANENT PE PROFIL DE SECURITATE ȘI GARDĂ CE TREBUIE ÎNTREPRINSE DE UNITĂȚILE DE SECURITATE

Avînd în vedere însemnătatea excepțională a activității de secu-ritate și gardă, conducerile unităților trebuie să asigure participarea în-tregului efectiv și folosirea tuturor mijloacelor de muncă, imprimînd caracter ofensiv și de continuitate tuturor măsurilor întreprinse.

Toate cadrele trebuie să înțeleagă că pe linie de securitate și gardă nu se admite munca în salturi, aceasta nu începe din momentul declanșării unei vizite de lucru sau acțiuni de ampoare, ci se desfășoară permanent, misiunile constituind momente de vîrf, de angajament total.

● Măsurile informativ-operative

În asigurarea securității conducerii superioare de partid și de stat, care are drept scop unic realizarea prevenirii, rolul hotărîtor, decisiv, revine activității informativ-operative desfășurate pentru cunoașterea și stăpînirea temeinică a situației operative pe profil de securitate și gardă din toate obiectivele, locurile și mediile date în competența fiecărei unități. În acest sens, trebuie să se întreprindă următoarele :

— căutarea sistematică, prin folosirea tuturor mijloacelor și metodelor muncii de securitate, a informațiilor care prezintă interes pe profil *); exploatarea eficientă și clarificarea cu maximă operativitate a acestora; ținerea unei evidențe stricte a tuturor informațiilor și cazurilor lucrate pe această linie, atît în cadrul dosarului de problemă, cît și la Centrul de Informatică și Documentare;

— acoperirea informativă, cu rețea de calitate, a tuturor obiectivelor, locurilor și mediilor specifice acestui domeniu, folosind în acest sens întregul potențial informativ al unităților;

— cunoașterea poziției și preocupărilor tuturor categoriilor de elemente semnalate pe linie de securitate și gardă și prevenirea punerii în aplicare a intențiilor ostile preconizate;

— identificarea și înlăturarea imediată a oricăror premise de producere a unor evenimente, stări de spirit negative și de pericol, care ar putea afecta securitatea înalțelor personalități;

— verificarea și apărarea contrainformativă a tuturor categoriilor de personal selecționat să desfășoare sarcini cu caracter special; controlul informativ al procesului de fabricație, prelucrare, ambalare, depozitare și transport al produselor cu destinație specială;

— asigurarea unei conclucrări eficiente între toate compartimentele unităților, în scopul realizării unui flux informațional continuu și ope-

*) categorii de informații de interes pe linie de securitate și gardă (indiferent dacă provin din țară sau străinătate): din domeniul problemei „Acțiuni de atentat care pun în pericol securitatea statului” :

— intenții, amenințări cu acțiuni de atentat sau cu alte fapte ce ar putea periclita securitatea înalțelor personalități;

— deținere, procurare, confecționare de armament, muniție, substanțe toxice ș.a. în scop de atentat;

— manifestări dușmănoase grave care, prin conținutul ori virulența lor, pot conduce la acțiuni de atentat (indiferent de forma de manifestare);

— predispoziția unor elemente, cu sau fără discernămint, la comiterea unor fapte periculoase împotriva înalțelor personalități;

— intenții de culegere sau posibilități de scurgere a unor date nedestinate publicității, privind înaltele personalități sau măsurile de protecție instituite;

— premise de producere a oricăror fapte, evenimente, stări de spirit negative ori de pericol, în împrejurări în care ar putea periclita securitatea înalțelor personalități.

Trebuie căutate și obținute, totodată, informațiile care, deși nu fac obiectul problemei, se referă la acțiuni, fapte, evenimente ori manifestări de natură a perturba buna desfășurare a activităților la care participă conducerea superioară de partid și de stat (acostare, acte demonstrative și de dezordine, manifestări ce vizează onoarea și demnitatea înalțelor personalități).

rativ și transmiterea imediată la unitatea centrală de profil a tuturor datelor și informațiilor de interes;

— conlucrarea cu organele de miliție în asigurarea elementelor care fac obiectul prevederilor Ordinului M.I. nr. 02155/1983 și realizarea unui schimb util de informații în acest domeniu;

— legătura strânsă cu organele de partid, factorii de decizie din întreprinderi, instituții și colective de oameni ai muncii pentru rezolvarea tuturor problemelor de interes.

● Măsurile organizatorice și tehnice de securitate

Fiecare unitate trebuie să stabilească cu anticipație măsurile ce se vor întreprinde cu ocazia prezenței conducerii superioare de partid și de stat în obiectivele și zonele date în competență. Aceste măsuri sînt cuprinse în PLANUL — CADRU GENERAL *) pe județ, municipiu, oraș, zonă, trasee și PLANURI — CADRU **) pentru obiectivele posibil a fi vizitate și locurile în care se preconizează desfășurarea unor activități (reședințe temporare, obiective economice, instituții, zone de agrement, piețe, săli, stadioane, porturi, aeroporturi, gări ș.a.). Planurile vor fi reactualizate în raport cu modificările survenite în situația operativă.

Se recomandă permanentizarea șefilor de dispozitive și implicarea acestora în cunoașterea problemelor de interes din zonele de responsabilitate.

Pentru ca aceste planuri să fie în orice moment operaționale, trebuie executate periodic teste, exerciții și aplicații practice cu efectivele ce vor fi angajate, insistîndu-se îndeosebi pe modul de acțiune în situații deosebite, respectiv :

— unitățile trebuie să acorde atenție maximă gardării și apărării obiectivelor cu destinație specială; se vor asigura de asemenea, supravegherea și verificările tehnice de securitate la toate lucrările de construcții, reparații, întreținere, instalații în astfel de obiective (reședințe, case de odihnă, cabane ș.a.);

— pe linii de muncă vor fi selecționate, împreună cu organele de partid și de stat competente, toate persoanele care urmează a fi folosite pentru executarea unor servicii, cu caracter permanent sau temporar, în obiectivele speciale sau cu ocazia acțiunilor de importanță deosebită ***), precum și mijloacele de transport auto ce vor forma coloana oficială;

*) se întocmește de un colectiv format din șefii de servicii, ofițerul cu probleme de organizare-mobilizare, ofițerul care execută sarcini pe profil și reprezentanți ai celorlalte organe ale Ministerului de Interne (contrainformații militare, miliție, C.T.S., pompieri), sub conducerea nemijlocită a șefului unității.

**) se întocmesc de unitatea centrală sau serviciul din unitatea teritorială care asigură contrainformativ obiectivul respectiv.

***) — personal muncitor permanent al caselor de oaspeți, vile și cabane speciale etc. (cameriste, îngrijitori, instalatori, electricieni, fochiști, paznici ș.a.);

— personal care participă permanent sau temporar la procesul de fabricație, controlul de calitate, depozitarea, ambalarea și transportul produselor cu destinație specială;

— personalul care prestează diverse servicii cu ocazia misiunilor de importanță excepțională (de servire, medico-sanitar, silvic sau de vînătoare, cinele-fotoreporteri, artistic, specialiști și meseriași din diferite domenii);

— persoane care, în diverse momente protocolare, se găsesc în imediata apropiere a înalțelor personalități: cele care oferă flori, pine-sare; cadouri simbolice; cele desemnate să prezinte diverse aspecte; cele angrenate în găzduirea de onoare, momente folclorice și artistice, pionieri, șoimi ai patriei etc.

— împreună cu organele de specialitate se vor urmări și realiza respectarea normelor igienico-sanitare, de calitate, și rezultatul analizelor de laborator, prevenindu-se introducerea în consumul special a unor produse necorespunzătoare ;

— pregătirea de specialitate a întregului aparat cu probleme specifice de securitate și gardă, însușirea prevederilor ordinelor, programelor de măsuri și metodologiei de muncă pe acest profil .

[3] MĂSURI ÎNTREPRINSE PREMERGĂTOR ȘI PE TIMPUL VIZITELOR DE LUCRU EFECTUATE DE PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA ÎN CAPITALĂ SAU ÎN PROVINCIE

● Perioada premergătoare

Începe din momentul în care unitățile interesate au cunoștință despre acțiunea ce urmează a se desfășura cu participarea conducerii superioare de partid și de stat, executându-se :

a) Inițierea primelor măsuri :

— legătura cu organele de partid și de stat competente (organiza-tore) pentru obținerea de date referitoare la spațiul, timpul desfășu-rării, caracterul acțiunilor, nivelul și numărul personalităților partici-pante, alte categorii de persoane angrenate, programul acțiunii etc. ;

— transmiterea de ordine și schimbul de informații între unitățile interesate ;

— intensificarea muncii informativ-operative, îndeosebi în zona în care va avea loc acțiunea ;

— constituirea comandamentului acțiunii și grupelor operative.

b) Documentarea, în cadrul căreia se desfășoară activități variate, de rezultatul cărora depinde reușita acțiunii :

— verificarea și completarea datelor inițiale ;

— recunoașterea în teren a tuturor punctelor prevăzute în pro-gram, care se execută de echipe formate din reprezentanții unităților centrale și organelor locale ale Ministerului de Interne (securitate, mi-liție, trupe de securitate, pompieri ș.a.) ;

— analiza situației informativ-operative și evaluarea informațiilor, stabilirea măsurilor de asigurare a tuturor suspectilor pe profil ; opti-mizarea fluxului informațional și a celorlalte măsuri legate de acțiune ;

— stabilirea concepției de organizare și acțiune și a sarcinilor principale pe unități, formațiuni, subunități și pe factorii cu funcții de conducere ;

— întocmirea documentelor de stat-major (ordine de misiune ; hărți, scheme, schițe ș.a.) ;

— elaborarea consemnelor și notelor de instructaj ;

— calculul necesarului de forțe și mijloace pentru realizarea dis-pozitivelor și stabilirea modului de asigurare materială, financiară și sanitară ;

- stabilirea sistemului de reglementare a accesului și întocmirea documentelor necesare ;
- definitivarea procesului de avizare a personalului selecționat să execute sarcini cu caracter special ;
- organizarea și executarea măsurilor de securitate și igienico-sanitare pentru toate produsele destinate consumului special ;
- organizarea cooperării între forțele participante la acțiune.

Toate datele obținute în procesul documentării coroborate cu măsurile prevăzute în planul elaborat la nivelul Ministerului de Interne sau Departamentului Securității Statului și cele din planurile — cadru vor sta la baza întocmirii PLANULUI DE MĂSURI AL ACȚIUNII. Pentru măsurile de verificări tehnice și controale complexe de securitate se va redacta separat un plan-anexă.

c) *Instruirea efectivelor participante* se execută eșalonat, pe specialități, cu respectarea normelor de conspirativitate și compartimentare.

Cadrele de comandă și cele anume desemnate vor participa la instruirea celorlalte categorii de persoane angajate la executarea misiunii (organizatori, oameni de ordine, medici, tele-cine-fotoreporterii, personal de servire), prelucrând aspectele de securitate și ordine, în vederea primării unui caracter unitar de acțiune tuturor forțelor participante.

Se va controla modul de însușire a sarcinilor de către fiecare cadru participant la misiune.

● Executarea propriu-zisă a misiunii

În această fază, rolul hotărîtor revine sistemului de securitate și gardă, ale cărui tărie și structură sînt determinate de : caracterul și amploarea misiunii ; situația informativ-operativă specifică zonei ; numărul și importanța punctelor vulnerabile ce trebuie asigurate ; caracteristicile terenului, obiectivelor și structurii arhitectonice ; numărul și structura publicului participant ; efectivele puse la dispoziție.

Sistemul de securitate și gardă se compune din :

a) *Dispozitive informative* formate din : grupa de informații a comandamentului ; cadrele repartizate în obiectivele și problemele vizate, care le au în responsabilitate ; ofițerii și subofițerii de securitate și miliție care lucrează și asigură suspectii pe profil ; rețeaua informativă dispusă în obiective, puncte vulnerabile, pe trasee, în rîndul publicului, instruită special cu sarcinile impuse de acțiune. Acest dispozitiv trebuie să asigure obținerea și exploatarea imediată a datelor și informațiilor privind fapte ori evenimente ce pot afecta desfășurarea acțiunii și intervenția promptă pentru contracararea lor.

b) *Dispozitive de securitate și gardă, pază-ordine, siguranța circulației, de prevenire și stingere a incendiilor*, care se constituie pentru obiective, itinerare de deplasare și mijloace de transport cu destinație specială, fiind formate din cadre de securitate, miliție, trupe de securitate, pompieri și, după caz, personal civil.

După momentul instalării, aceste dispozitive sînt :

— *premergătoare*, care se instituie cu cel puțin 24 ore înainte de începerea acțiunii, în interiorul și exteriorul obiectivelor și zonelor unde vor avea loc activități cu participarea înalțelor personalități.

Cînd se execută lucrări de construcție, amenajare, dotare, reparații la unele spații cu destinație specială, dispozitivele se instalează din momentul începerii acestora (dispozitiv preliminar sau de preluare).

Dispozitivele premergătoare se compun din posturi fixe sau mobile, permanente sau temporare, patrulare care trebuie să asigure supravegherea tuturor lucrărilor, interzicerea accesului în zonă a persoanelor nevizitate, prevenirea producerii oricăror evenimente negative; se integrează dispozitivului de acțiune la realizarea acestuia;

— *de acțiune*, care se realizează, în interior și exterior, cu cel puțin două ore înainte de începerea activităților *).

Se structurează pe sectoare, posturi fixe și mobile, puncte de control acces, patrulare, cordoane, echipaje de intervenție antiteroristă și de prevenire și stingere a incendiilor, posturi de supraveghere și observare situate pe înălțimi, puncte de comandă, grupe operative și rezerva operativă.

Aceste dispozitive au rolul de a asigura — conform sarcinilor, instrucțiilor, consemnelor generale și particulare — desfășurarea în condiții de deplină securitate a activităților în zona lor de acțiune.

În realizarea dispozitivelor de securitate și gardă trebuie să se urmărească și următoarele aspecte :

— toate elementele de dispozitiv vor fi instruite înainte de realizarea acestuia ;

— fiecare element, după intrarea în dispozitiv, va executa verificarea, cercetarea și supravegherea zonei date în responsabilitate, în special a direcțiilor de acces, locurilor înalte din împrejurimi și împreună cu organele de partid și oamenii de ordine, cu care va intra imediat în legătură, va acționa pentru păstrarea ordinii și liniștii, prevenirea penetrării dispozitivelor și a oricăror acțiuni ostile, intervenind prompt, chiar cu riscul vieții ;

— se vor realiza legăturile de vedere și acțiune între elementele de dispozitiv învecinate pentru prevenirea unor acțiuni prin surprindere ;

— măsurile de organizare și executare a activităților vor fi realizate cu discreție și, în funcție de situația operativă concretă, se vor întreprinde măsuri de dezinformare și mascare, inclusiv prin pregătirea de variante false.

c) *Dispozitive tehnice de securitate* care constituie parte integrantă a sistemului de securitate și gardă și se compun din :

— *puncte de control tehnic de securitate*, la intrările în clădirile și amenajările speciale în care au loc activități ca : întâlniri de lucru, consfătuiri, plenare, mitinguri, momente festive, spectacole etc. Se instalează o dată cu dispozitivul premergător și se mențin pînă la încheierea activităților, vizînd controlul tuturor materialelor, aparaturii și altor obiecte care se introduc în astfel de obiective ;

— *posturi de supraveghere a unor instalații care funcționează pe timpul acțiunii* (tablouri electrice generale, uzine termice și de ventilație, care de reportaj, puncte de sonorizare și de traducere simultană, surse de alimentare cu energie electrică, termică, apă, gaze ș.a). Se in-

*) Cu cel puțin o oră înainte de amplasarea publicului.

stalează concomitent cu dispozitivul de acțiune, avînd drept scop supravegherea activității personalului tehnic și asigurarea funcționării instalațiilor la parametrii stabiliți.

Pentru asigurarea măsurilor tehnice de securitate se execută următoarele :

— *verificări tehnice*, care se desfășoară în scopul stabilirii modului cum se prezintă obiectivul sau traseul ce va fi folosit (reședințe, case de oaspeți, sedii de lucru, case de cultură, tribune, aeroporturi, stații și căi ferate, mijloace de transport, șosele etc.) și a modului de funcționare a instalațiilor aferente folosite (de iluminat electric și de forță, tehnico-sanitare, de alimentare cu apă potabilă, de canalizare și încălzire centrală, de ventilație, telecomunicații, sonorizare, de prevenire și stingere a incendiilor, ascensoare, etc.). Acestea se execută de comisii de specialiști selecționați și avizați din întreprinderi de profil, la care participă cadre de securitate și de pompieri, iar organizarea și desfășurarea activităților revin organului tehnico-administrativ din obiectivul respectiv, cu participarea ofițerilor care îl asigură contrainformativ ;

— *controlul tehnic complex de securitate* — genistic, chimic, radioactiv, antiemițători și igienico-sanitar — constă în cercetarea amănunțită a obiectivelor și traseelor de deplasare, cu ajutorul aparatului și vizual, în scopul descoperirii și prevenirii oricăror încercări de a se folosi dispozitive explozive, substanțe toxice și radioactive ori alte mijloace cu care s-ar putea acționa în scopuri dușmănoase. Se execută numai după ce a fost instalat dispozitivul de securitate și gardă, în cadrul acestei activități fiind angrenate forțe și mijloace aparținînd și Comandamentului Trupelor de Securitate, iar după caz, din unitățile specializate ale Ministerului Apărării Naționale și formațiunile locale de apărare civilă.

O atenție deosebită în cadrul măsurilor tehnice de securitate trebuie să se acorde asigurării existenței și funcționării surselor de alimentare de rezervă pentru toate instalațiile din obiectivele incluse în program, a mijloacelor de sonorizare pentru gărzile de onoare *) și sistemului de legături radio și cu fir cu destinație specială.

*

Pentru asigurarea desfășurării în condiții ireproșabile a tuturor activităților la care participă conducerea superioară de partid și de stat, vor fi avute în atenție și următoarele aspecte :

■ *La primirea (plecarea) oficială:*

— se verifică armamentul gărzilor de onoare, florile, cadourile simbolice și alte obiecte sau produse care se oferă (după caz, și buletinele de analiză), starea sănătății și aspectul fizic al persoanelor ce vin în contact direct cu persoana apărută ;

— în situația folosirii elicopterului : locul de aterizare să nu fie în pantă, cu gropi sau în teren mlăștinos și, după caz, să fie cosită și înde-

*) instalațiile și mijloacele de sonorizare vor fi asigurate pe plan local.

părtată iarba, stropite terenurile de pământ, cu praf și zgură, în apropiere să nu existe clădiri, copaci sau stâlpi înalți, fire electrice sau telefonice etc. ;

— ancorarea mijloacelor de pavoazare, așezarea covorului după ce s-au oprit motoarele și respectiv strângerea acestuia înainte de pornirea lor (și când este folosit avionul *) ;

— în cazul folosirii trenului, se întreprind măsuri conform planului „LUCEAFĂRUL“ ; dacă nu există peron, se ține seama de existența treptei de coborîre și a platformelor peste linii.

■ *Într-un obiectiv industrial:*

— se stabilesc utilajele care vor funcționa pe timpul vizitei, oprindu-se sau luându-se măsuri suplimentare de protecție la cele care aruncă șpan, lichide sau produc scînteii, noxe, aburi, zgomote puternice. Se opresc obligatoriu : instalațiile în care se execută lucrări de gamascopie, röntgenometrice etc., macaralele și alte mijloace de transport aerian (în capetele halelor).

■ *La mitinguri:*

— în tribune amenajate, balcoane, săli, se au în vedere : prevenirea producerii de curenți de aer ; protecția împotriva luminii solare ; o ultimă verificare a stabilității construcției.

*

* * *

După încheierea misiunii, dispozitivele de securitate și gardă se ridică la ordin. Concomitent, se execută controlul de securitate al tuturor locurilor în care a fost prezentă conducerea superioară de partid și de stat, în scopul depistării eventualelor materiale sau obiecte suspecte, înscrisuri ori inscripții cu conținut necorespunzător.

— **CONTROLUL EXECUTĂRII SARCINILOR** se asigură de grupa de control special constituită la nivelul comandamentului acțiunii, precum și de șefii de pe toate treptele ierarhice pentru sectoarele date în răspundere, urmărind modul în care fiecare element de dispozitiv își realizează sarcinile și înlăturarea eventualelor deficiențe. Se poate organiza și testarea dispozitivelor în condiții apropiate celor care caracterizează misiunea.

*) Șefii inspectoratelor județene ale Ministerului de Interne în cooperare cu Comandamentul aviației militare și organele locale vor asigura din timp platformele sau terenurile de decolare și aterizare, dotarea lor cu mijloacele necesare pentru siguranța zborului și îndeplinirea exemplară a misiunii, inclusiv efectuarea controalelor de geniu și antiterorism (Ordinul ministrului de interne nr. 00135/1980).

— **ANALIZA MISIUNII** se efectuează imediat după încheierea activităților, pe obiective, sectoare, dispozitive. Constatările și propunerile fac obiectul bilanțului la nivelul comandamentului acțiunii.

Analizele trebuie să constituie momente de generalizare a experienței pozitive, de stabilire a cauzelor unor evenimente ce au avut loc pe timpul acțiunii, neajunsurilor constatate și a măsurilor ce se impun pentru perfecționarea activității în acest domeniu.

Toate constatările, concluziile, precum și propunerile făcute de participanți trebuie concentrate într-o **NOTĂ-SINTEZĂ** pentru a fi exploatate cu prilejul altor misiuni ce vor avea loc pe raza de competență a unității respective.

Între fazele procesului de organizare și executare a misiunilor există o strânsă legătură, măsurile întreprinse condiționându-se și completându-se reciproc.

În conformitate cu concepția de muncă statuată, fiecare unitate este direct răspunzătoare de executarea în condiții de deplină securitate a misiunilor de importanță excepțională ce au loc pe raza de competență, ceea ce face necesar să se realizeze o mai bună cunoaștere și prognozare a evoluției fenomenelor caracteristice situației operative în acest domeniu și să se imprime un caracter exclusiv preventiv tuturor măsurilor de asigurare a securității conducerii superioare de partid și de stat.

General-maior **Marin NEAGOE**

Colonel **Adrian CRISTEA**

**CONȚINUTUL
ȘI TRĂSĂTURILE
CARACTERISTICE
ALE DOCTRINEI
MILITARE
A ROMÂNIEI
SOCIALISTE
EXPRESIE
A INTERESELOR
SUPREME
ALE POPORULUI
ROMÂN.
TOVARĂȘUL
NICOLAE
CEAUȘESCU
FONDATORUL
DOCTRINEI
MILITARE
ROMÂNEȘTI
ACTUALE**

Iubitor de dreptate și libertate, poporul român s-a afirmat încă din cele mai vechi timpuri prin eroismul, hotărârea și perseverența cu care a luptat pentru a-și apăra ființa națională, dreptul la o viață liberă și demnă.

Aceste idealuri își găsesc o nouă expresie, pe plan superior, în condițiile actuale ale dezvoltării României socialiste și în elaborarea și fundamentarea unei concepții militare naționale, ca urmare a mutațiilor calitative produse în întreaga viață economică și social-politică a țării, îndeosebi după Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român.

Concepția de apărare în cazul războiului întregului popor este clar exprimată și în Programul partidului, în care sînt sintetizate liniile directoare menite să călăuzească, pe o perioadă îndelungată, doctrina militară a țării, întreaga activitate în domeniul apărării naționale.

Preocuparea permanentă a P.C.R. pentru asigurarea înaintării accelerate a patriei pe calea socialismului și a comunismului se îmbină cu o înaltă grijă pentru apărarea cuceririlor revoluționare, a tuturor înfăptuirilor care stau la temeiul înălțării patriei în libertate, independență și demnitate, pe noi trepte de progres și civilizație. Referindu-se la această latură deosebit de importantă a activității partidului nostru, în Raportul prezentat la cel de-al XIII-lea Congres și la convocarea-bilanț a activului de bază de comandă și de partid din armată, secretarul general al partidului, comandantul nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU sublinia : „...Pornind de la faptul că, atît timp cît se menține pericolul unui nou război mondial, al unor agresiuni imperia- liste, trebuie să asigurăm ridicarea continuă a capacității de luptă, a forței armatei noastre, spre a putea să-și îndeplinească, în orice împrejurări, misiunea față de popor, față de partid, față de socialism, de asigurare a viitorului liber și independent al patriei noastre“.

1 Definiția, obiectul, conținutul și liniile directoare ale doctrinei militare a României Socialiste

● Definiția

Doctrina militară constă în concepția unitară adoptată de un stat în problemele fundamentale ale războiului și armatei, ansamblul principiilor, metodelor și procedeelor pe care statul respectiv le aplică în pregătirea forțelor armate, a populației și în ducerea războiului în raport cu condițiile și interesele sale specifice.

Elementele constitutive ale doctrinei militare sînt elaborate — pe baza orientărilor și directivelor emise de conducerea politică a statului — de organele de specialitate, iar după acceptarea lor de către forurile competente politice și militare ale statului devin cerințe (imperative) doctrinare.

Principalele probleme incluse în doctrina militară se referă la :

- caracterul și trăsăturile unui eventual război ;
- concepția strategică privind desfășurarea războiului ;
- forțele și mijloacele participante, structura generală și destinația lor ;
- categoriile de forțe prioritare și proporția în care trebuie dezvoltate ;
- direcțiile de dezvoltare ale artei militare ;
- principiile înzestrării cu armament și tehnică militară ;
- obiectivele și direcțiile de bază ale pregătirii militare a armatei și a celorlalte forțe participante la război ;
- orientările de bază referitoare la pregătirea populației, teritoriului și a economiei naționale pentru apărare ;
- principiile conducerii forțelor participante la război.

Doctrina militară a Republicii Socialiste România este concepția unitară adoptată de statul nostru în problemele fundamentale ale apărării patriei, ansamblul principiilor, tezelor, metodelor și procedeelor pe care acesta le aplică în pregătirea tuturor forțelor și mijloacelor necesare apărării și în ducerea războiului de întregul popor, potrivit situației, intereselor și posibilităților României socialiste.

● Obiectul

Definiția reliefează atât obiectul doctrinei noastre militare, cît și concepția pe care aceasta este fundamentată.

Obiectul principal al doctrinei militare românești îl constituie apărarea patriei împotriva oricărei agresiuni, prin ducerea războiului de către întregul popor.

În legătură cu obiectul doctrinei noastre militare se impun două precizări, și anume :

a) În primul rînd, în condițiile cînd în ducerea războiului sînt angajate toate resursele umane, materiale și spirituale ale națiunii și pentru obținerea victoriei se desfășoară o gamă largă de acțiuni, obiectul doctrinei noastre militare nu mai poate fi limitat la lupta propriu-zisă. Dimpotrivă, avînd în vedere că în pregătirea și desfășurarea războiului sînt

implicate toate domeniile de activitate ale statului, apare necesitatea unei concepții unice, de ansamblu, care să canalizeze toate acțiunile, indiferent de natura lor (militară, politică, ideologică, economică, diplomatică etc.) spre realizarea scopului politic urmărit. Or, dacă avem în vedere că, în caz de război, lupta armată constituie forma principală de acțiune prin care se atinge obiectivul strategic stabilit, elaborarea acestei concepții nu poate fi decât atributul doctrinei militare.

În acest sens, doctrina militară formulează principiile și procedeele pe care statul român, în ansamblu, le aplică în pregătirea tuturor forțelor și mijloacelor necesare apărării și în ducerea războiului.

b) În al doilea rând, pornind de la caracterul prioritar orientativ al principiilor, tezelor și ideilor pe care le conține, doctrina militară nu abordează și nu soluționează în detaliu toate problemele multiple și variate ale pregătirii și ducerii războiului, nu intră în amănunte și nu stabilește reguli și norme. Ea se ocupă de aspectele majore, esențiale, prin care direcționează soluționarea în mod unitar a tuturor problemelor privind pregătirea și ducerea războiului.

Elaborarea în detaliu a acestor probleme face obiectul artei militare, teoriei organizării militare, teoriei instruirii și educării trupelor, pe baza cărora comandamentele militare superioare, înarmate cu principiile doctrinei, stabilesc o rezolvare concretă, norme și reguli.

Cît privește concepția de pregătire în etapa actuală a forțelor din sistemul național de apărare a patriei, trebuie avută în vedere Directiva comandantului suprem care, referitor la acest aspect, a ordonat : „Obiectivul fundamental al activității din armată, în perioada 1986—1990, îl constituie ridicarea continuă a nivelului pregătirii militare și politice a trupelor, creșterea capacității combative a comandamentelor și unităților, asigurarea trecerii lor, în timp scurt, de la starea de pace la cea de război, pentru a fi în măsură în orice moment ca, împreună cu unitățile Ministerului de Interne, gărzile patriotice, formațiunile de pregătire a tineretului, cu întregul popor, să dea riposta zdrobitoare agresorului, să apere cuceririle revoluționare, integritatea teritorială, independența națională și suveranitatea Republicii Socialiste România“.

● Conținutul și caracterul

Definiția și obiectul doctrinei militare românești scot în evidență caracterul și concepția strategică de ducere a războiului care ar putea să fie impus țării noastre, o individualizează, îi conferă personalitate și o diferențiază de doctrinele militare ale altor state.

Această concepție are la bază politica partidului și statului de construire a socialismului și comunismului în patria noastră, caracterizându-se prin spiritul realist și creator, consecvent științific, prin fidelitatea sa nezdrucinată față de teoria revoluționară a clasei muncitoare, o înaltă răspundere față de destinele națiunii și o grijă permanentă pentru apărarea și întărirea independenței și suveranității României, precum și prin respectarea fermă a principiilor internaționalismului socialist.

Caracterul și structura orînduirii socialiste, conținutul politicii interne și externe a statului nostru determină ca, pe plan militar, țara noastră să nu urmărească decât scopuri de apărare. Doctrinei militare a României îi sînt complet străine țelurile expansioniste, dorința de a ataca

un alt stat sau de a se amesteca în treburile interne ale altei țări. În același timp, poporul român nu va admite niciodată știrbirea independenței și suveranității sale naționale, încălcarea teritoriului sau lezarea demnității lui.

Baza ideologică a doctrinei militare a României socialiste o constituie concepția filozofică despre lume a partidului nostru, materialismul dialectic și istoric, hotărârile congreselor partidului, celelalte documente de partid și de stat, care reprezintă aplicarea creatoare a concepției revoluționare, a adevărurilor și legităților universal valabile la condițiile concrete din țara noastră.

În concordanță cu ideologia și politica P.C.R. ce promovează cu consecvență spiritul creator, novator, în soluționarea celor mai variate probleme pe care le ridică dezvoltarea socială contemporană, doctrina militară românească se distinge prin caracterul său științific, național, original, realist, defensiv, unitar și dinamic, deschis permanent înnoirilor.

Fiind elaborată pe baza concepției materialist-dialectice și istorice despre apărarea patriei socialiste, a ideologiei și politicii P.C.R., doctrina noastră militară se remarcă, în primul rând, prin *caracterul său științific*. Acesta este, totodată, determinat de cuprinderea în conținutul său a tot ce au mai valoros teoria și practica militară mondială și corespunde necesității apărării societății noastre socialiste.

Îmbinarea armonioasă a necesităților proprii ale apărării cuceririlor socialiste, a suveranității și integrității teritoriale, cu tradițiile de luptă ale poporului nostru imprimă doctrinei militare românești un *profund caracter național*.

Izvorînd din aplicarea creatoare a concepției materialist-dialectice și istorice la condițiile țării noastre, doctrina militară românească se remarcă prin *originalitate*, purtînd amprenta stilului novator de abordare, proprie fondatorului ei, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

O altă trăsătură importantă a doctrinei noastre militare o constituie *caracterul său realist*, pe care l-a dobîndit ca urmare a evaluării științifice a locului României în contextul actualei situații internaționale, precum și a posibilităților reale de care dispune țara noastră.

Caracterul defensiv, exclusiv de apărare al doctrinei militare, rezultă din întregul său conținut și, în primul rând, din obiectivul său strategic urmărit — apărarea patriei.

Fundamentele sale ideologice și politice, precum și rolul și funcția sa organizatoric-aplicativă, ce are ca temelie unică concepția partidului nostru privind apărarea patriei, conferă doctrinei militare românești un *profund caracter unitar*.

Specific doctrinei noastre militare este *caracterul său dinamic, deschis înnoirilor*, care răspunde concepției Partidului Comunist Român, potrivit căreia problemele fundamentale ale apărării naționale sînt supuse unui proces permanent de dezvoltare și îmbogățire a conținutului său cu noi teze și idei rezultate din transformările ce au loc pe plan intern în structura și suprastructura societății românești, precum și din schimbările ce se produc în situația internațională actuală, deosebit de complexă și contradictorie.

Ceea ce caracterizează doctrina noastră militară este *unitatea deplină între concepție și acțiune*. Toate componentele ei constituie un tot

unitar, armonios, care răspund în mod concret cerințelor majore actuale și de perspectivă ale politicii partidului și statului nostru de edificare și apărare a societății socialiste multilateral dezvoltate.

● Liniile directoare ale doctrinei militare românești

Fundamentându-și concepția sa asupra apărării, corespunzător intereselor vitale și condițiilor concrete, specifice, ale României, P.C.R. a trasat liniile directoare ale doctrinei militare a țării noastre. Aceasta înseamnă că în concepția partidului privind apărarea patriei socialiste își găsesc abordarea și soluționarea principalele probleme ale doctrinei noastre militare, la nivelul orientărilor de bază și al deciziilor de importanță esențială.

Liniile directoare și principiile de bază ale doctrinei militare românești se concretizează și se realizează prin regulamentele militare, prin ordinele și instrucțiunile ministrului apărării naționale și ministrului de interne, prin hotărârile consiliilor politice ale celor două ministere. La dezvoltarea și aprofundarea doctrinei militare contribuie lucrările și studiile teoretice, precum și activitatea de generalizare a experienței practice desfășurate de cadrele militare.

În documentele de partid, în cuvântările secretarului general al partidului, comandantul nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, sînt indicate direcțiile și obiectivele prioritare spre care trebuie să se îndrepte cercetarea științifică din domeniul militar și al doctrinei militare românești. Principalele linii directoare ale doctrinei militare românești sînt :

a) *Un război purtat pentru apărarea cuceririlor socialiste a independenței și suveranității României nu poate fi decît un război al întregului popor.*

Concepția despre războiul popular de apărare a patriei reprezintă componenta de bază, linia directoare definitorie a doctrinei noastre militare. Prin aceasta se evidențiază principiul potrivit căruia războiul popular de apărare ocupă un loc central în doctrina militară națională, determinînd adoptarea unor soluții și măsuri corespunzătoare, încă din timp de pace, în ceea ce privește organizarea sistemului apărării naționale, strategia și tactica, pregătirea de luptă și politică a armatei și alte probleme. Totodată, se definește cu claritate caracterul războiului pe care îl va purta România, în cazul în care împotriva ei s-ar declanșa o agresiune armată. Din această concepție rezultă limpede faptul că împotriva forțelor agresoare care ar invada pămîntul României se va duce o luptă armată cu caracter total, pînă la eliberarea completă a teritoriului patriei noastre.

b) *Organizarea sistemului apărării naționale* materializează principiul participării întregului popor la activitatea de pregătire militară și la lupta pentru respingerea agresiunii, asigurând totodată mobilizarea tuturor forțelor economice, umane, științifice, morale ale societății socialiste la rezolvarea sarcinilor privind întărirea capacității de apărare a patriei.

c) *Rolul pe care îl au pregătirea și folosirea judicioasă a tuturor factorilor (potențialurilor) ce determină creșterea capacității de apărare a patriei, desfășurarea și deznodământul războiului.* Având în vedere acest aspect, doctrina militară națională include nu numai considerațiile teoretice cu privire la rolul și conținutul acestor factori, ci și analize concrete asupra stadiului formării și dezvoltării lor în condițiile României.

d) *Concepția cu privire la pregătirea de luptă și politică a armatei, înzestrarea ei cu armament și tehnică de luptă modernă* trebuie să aibă în vedere raportul dintre om și tehnica de război, să se desfășoare în limite raționale și în concordanță cu forța materială a țării.

e) *Colaborarea militară a României cu celelalte state socialiste, precum și cu alte state prietene* — este un principiu de bază, subliniat în repetate rânduri de comandantul nostru suprem, potrivit căruia, în cazul unui atac imperialist, țările socialiste trebuie să lupte împreună pentru respingerea agresiunii, să se întrajutoreze în spiritul internaționalismului socialist.

Aceste linii directoare, precum și celelalte principii și orientări de bază ale doctrinei militare a României socialiste sînt clar și precis evidențiate în Legea nr. 14/1972 privind organizarea și apărarea patriei, act normativ întemeiat pe o analiză profund științifică și realistă a factorilor ce concură la realizarea acestei activități, alcătuiind o concepție unitară și sistematizată ce călăuzește aplicarea în practică de către toate organele și organizațiile sistemului nostru socialist a politicii partidului și statului în domeniul apărării patriei.

2 Fundamentarea de către tovarășul NICOLAE
CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român,
comandant suprem al Forțelor Armate ale Republicii Socialiste
România, a doctrinei militare românești

◆ *Elaborarea și dezvoltarea concepției P.C.R. privind apărarea patriei*

Concepția Partidului Comunist Român privind apărarea patriei reflectă realitatea românească actuală în contextul situației internaționale contemporane. În același timp, ea încorporează în conținutul său în-

treaga experiență valoroasă dobândită de poporul român, de clasa noastră muncitoare și de partidul său în lupta dusă pentru eliberarea socială și națională. Orientarea partidului nostru în problemele apărării patriei s-a cristalizat și în anii ilegalității, ai rezistenței antifasciste, ai pregătirii și desfășurării insurecției armate din august 1944.

După 23 August 1944, în prima parte a revoluției și construcției socialiste s-a realizat trecerea hotărîtă a gândirii militare românești pe pozițiile materialismului dialectic și istoric, ale ideologiei și practicii generale ale partidului. Pe această bază, au fost soluționate în mod original problemele democratizării oștirii și transformării ei într-o armată de tip nou, populară, iar ulterior, ale modernizării și consolidării politico-ideologice a acesteia pentru a deveni un instrument puternic al statului socialist, al înfăptuirii politicii militare a partidului.

În același timp, trebuie arătat că problemele de mare importanță doctrinară au scăpat atenției, iar altele au fost abordate doar parțial și, uneori, fără a se ține seama de condițiile specifice țării noastre, recurgându-se la unele soluții împrumutate și aplicate rigid, fără suficient discernământ.

Fundamentarea unei asemenea concepții a devenit posibilă abia după cel de-al IX-lea Congres al partidului, ca urmare a mutațiilor calitative produse în întreaga viață economică și social-politică a țării și a canalizării întregii activități științifice și ideologice pe un nou făgaș.

În această perioadă, P.C.R. și-a elaborat, cu contribuția hotărîtoare a secretarului său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, o concepție proprie, științifică și realistă, cu privire la apărarea patriei.

Concepția partidului privind apărarea patriei constituie o importantă parte componentă a teoriei sale generale referitoare la edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate în România. Ea abordează o sferă largă de probleme și reprezintă un sistem unitar de principii și teze prin care se stabilesc scopul și liniile directe privind întărirea permanentă a capacității de apărare a țării, căile prin care patria noastră își asigură condițiile favorabile necesare edificării în deplină siguranță a societății socialiste multilateral dezvoltate.

◆ *Fundamentarea doctrinei militare românești de către tovarășul
NICOLAE CEAUȘESCU*

Doctrina militară românească, creație de excepțională valoare teoretică și practică, poartă amprenta gândirii originale a fondatorului ei, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, profunda sa capacitate de a pătrunde în esența fenomenelor și de a desprinde, sintetiza și formula cu claritate obiectivele ce se impun în prezent și în viitor, precum și soluțiile optime pentru îndeplinirea lor.

Elaborînd doctrina militară a statului român, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU a reunit, într-un tot organic, cerinţele realităţilor actuale ale ţării cu experienţa de luptă glorioasă a poporului nostru, dobîndită de-a lungul istoriei sale bimilenare, pe fondul situaţiei internaţionale actuale, complexă şi contradictorie.

Deci, doctrina militară românească reprezintă, în primul rînd, o reflectare a profundelor mutaţii revoluţionare intervenite în viaţa economică şi social-politică a patriei, care impun noi cerinţe, dar care oferă şi noi posibilităţi de realizare a apărării naţionale.

În acelaşi timp, doctrina militară naţională constituie o valorificare superioară a tradiţiilor istorice ale poporului român în lupta sa îndelungată dusă pentru eliberarea socială şi naţională, pentru independenţă şi suveranitate.

Ea reflectă marile transformări revoluţionare petrecute pe plan mondial, caracteristica vieţii internaţionale actuale şi, în acelaşi cadru, poziţia statului nostru socialist care face parte din rîndul ţărilor mici şi mijlocii în curs de dezvoltare şi care, totodată, sprijină acţiunile desfăşurate de ţările nealiniate.

Din acest punct de vedere, doctrina militară românească oglindeşte politica externă de destindere, independenţă, pace şi colaborare promovată de partidul şi statul nostru.

În procesul de fundamentare a doctrinei militare naţionale s-a mai avut în vedere poziţia strategică a ţării noastre, aşezarea ei la convergenţa unor direcţii de operaţii importante de pe teatrul european de sud-est, de acţiunile militare, suprafaţa relativ mică a statului, precum şi condiţiile geoclimatice ale teritoriului naţional.

Un alt pilon de bază al noului edificiu doctrinar îl constituie factura psihică a poporului român, dornic de libertate, înaltele calităţi moral-politice ale maselor populare, actuala pregătire calitativ superioară, politică şi profesională a acestora, virtuţile ostăşeşti deosebite ale militarilor armatei noastre.

Totodată, s-a ţinut seama de existenţa armatei de tip nou făurită de partid în anii construcţiei socialiste, înzestrată cu armament şi tehnică modernă şi care dispune de o înaltă capacitate de luptă, fiind permanent gata ca, împreună cu întregul popor, să respingă orice agresiune împotriva statului nostru. De asemenea, a fost fructificată pentru prima oară într-o formă completă şi pe deplin corespunzătoare realităţilor ţării, îndelungata experienţă proprie în adoptarea unor structuri organizatorice care să permită participarea întregului popor la apărarea patriei.

În elaborarea principiilor de bază ale doctrinei militare naţionale, secretarul general al partidului a ţinut seama şi de învăţămintele rezultate din conflictele armate desfăşurate în lume, în special din războaiele duse de unele ţări mici şi mijlocii care au fost puse în situaţia de a res-

pinge o agresiune declanșată împotriva lor de state cu un potențial militar ridicat, precum și de implicațiile revoluției tehnico-științifice contemporane în domeniul militar. Ca urmare, în conținutul doctrinei noastre militare a fost incorporat tot ceea ce a creat mai valoros teoria și practica militară mondială și corespunde condițiilor țării noastre.

Este meritul indiscutabil al președintelui republicii, comandantul nostru suprem, de a defini caracterul și trăsăturile unui eventual război care ar putea să-i fie impus țării și de a elabora concepția strategică de ducere a unui asemenea război, care nu poate fi decît al întregului popor.

În opera secretarului general al partidului un loc important îl ocupă analiza și evaluarea factorilor materiali și spirituali, obiectivi și subiectivi pe care se întemeiază puterea militară a statului nostru, ponderea și căile potențării lor în actuala etapă de dezvoltare a României și în perspectivă. Strîns legat de acest aspect, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a formulat orientările pe baza cărora a fost stabilit un ansamblu de măsuri concrete de pregătire a teritoriului pentru apărarea și pentru subordonarea economiei naționale efortului la război, în cazul declanșării unei agresiuni armate împotriva statului. În deplină concordanță cu aceste orientări s-au jalonat direcțiile de dezvoltare a bazei materiale a apărării naționale și s-au elaborat principiile înzestrării armatei și a celorlalte componente ale sistemului apărării naționale cu armament și tehnică de luptă moderne. În elaborarea doctrinei militare naționale un loc deosebit de important revine tezelor și ideilor comandantului nostru suprem privind principiile și procedeele de pregătire și ducere a acțiunilor militare, de conducere a forțelor participante, potrivit concepției strategice de desfășurare a războiului întregului popor.

Strîns legate de aceste teze și idei sînt orientările referitoare la obiectivele prioritate ale pregătirii militare și politice a armatei și a celorlalte elemente ale sistemului apărării naționale, direcțiile de bază ale desfășurării procesului instructiv-educativ, a muncii politice în armată, în unitățile Ministerului de Interne și în cadrul formațiunilor de apărare pentru realizarea unei noi calități superioare și în domeniul respectiv. În acest context se înscrie și noua Directivă a comandantului suprem pentru pregătirea de luptă și politică a armatei în perioada 1986—1990.

Un corolar al întregului proces de fundamentare a actualei doctrine militare românești de către secretarul general al partidului îl constituie crearea sistemului apărării naționale diversificat și astfel conceput, încît să asigure pregătirea țării (populației, teritoriului și economiei) în vederea ducerii războiului de către întregul popor și crearea cadrului juridic necesar organizării apărării naționale a Republicii Socialiste România într-o concepție unitară.

Maior Tănase VIZITIU

Războiul și forțele speciale în concepția unor armate străine. Organizarea, dotarea și principiile de întrebuințare ale forțelor speciale și acțiunile probabile ale acestora în perioada premergătoare, pe timpul desfășurării războiului și după încetarea acestuia

Experiența militară a celui de-al doilea război mondial și a conflictelor armate postbelice a pus în evidență faptul că victoria pe câmpul de luptă poate fi obținută cu pierderi limitate în cazul în care se întrebuințează forțe și mijloace capabile să dezorganizeze și să scoată din luptă obiective importante din adâncimea teritoriului inamic, să furnizeze comandamentelor date și informații cu privire la sistemul de apărare al dușmanului, starea morală a armatei și a populației, potențialul politico-militar și să influențeze în mod negativ activitatea organelor administrației locale și a conducerii politico-militare a statului advers.

Pe măsura dezvoltării armamentului și a tehnicii militare moderne, specialiștii militari din tot mai multe țări s-au orientat spre crearea și pregătirea unor unități și mari unități speciale, destinate în principal ducerii unor ample operații independente sau în cooperare cu celelalte categorii de forțe ale armatei, în adâncimea teritoriului inamic.

În prezent, s-au creat și sînt pregătite unități și subunități de forțe speciale, de cercetare-diversiune, de desant aerian, aeromobile și de infanterie marină în majoritatea statelor străine.

Aceste forțe, avînd un statut aparte, atît în ceea ce privește organizarea, înzestrarea și instruirea efectivelor, cît și modul de subordonare, constituie mijloace strategice la dispoziția conducerii politico-militare a țărilor respective pentru realizarea obiectivelor politice, economice și militare în caz de criză și război, dar și pentru influențarea încă din timp de pace a cursului evenimentelor în diferite state sau zone ale lumii.

Pregătirea deosebită a militarilor, buna organizare a misiunilor și o conducere fermă pe timpul întrebuințării acestor forțe asigură îndeplinirea celor mai complexe misiuni cu influență hotărîtoare în desfășurarea evenimentelor.

Cu atit mai mult, apreciază specialiștii militari străini, într-un viitor război, indiferent de amploarea lui, acțiunile speciale executate în adîncimea teritoriului adversarului vor avea un rol hotărîtor.

S.U.A. și unele țări membre ale N.A.T.O. mențin trupele speciale în permanentă stare operativă, incluse în forțele de intervenție rapidă, putînd să acționeze în orice punct de pe glob în care se consideră afectate interesele politice, economice și militare.

1 RĂZBOIUL ȘI FORȚELE CU DESTINAȚIE SPECIALĂ

Războiul special și componentele sale

Forțele speciale și de cercetare-diversiune au apărut în timpul celui de-al doilea război mondial în forțele armate ale Japoniei, Italiei, Germaniei, Angliei și S.U.A., ele extinzîndu-se ulterior și în alte state, în special după anii '50.

Inițial, forțele speciale au fost constituite ad-hoc, pe principiul voluntariatului și al unei selecții riguroase, pentru fiecare misiune care viza obiective de importanță deosebită din adîncimea teritoriului inamic sau pentru înlesnirea unor operațiuni militare deosebite, cum au fost debarcările din Normandia și Sicilia, atacul japonez asupra bazei americane de la Pearl Harbor etc.

În prezent acestea sînt constituite în unități și subunități de sine stătătoare cu organizare și regulamente speciale, cu un sistem propriu de instrucție, în general cu un statut aparte în raport cu celelalte unități ale forțelor armate.

În concepția principalelor state capitaliste, aceste unități sînt destinate pentru ducerea unor acțiuni speciale — de cercetare și diversiune — cuprinse într-un termen generic de „război special“. Această noțiune cuprinde totalitatea acțiunilor de diversiune politică, militară, economică și psihologică îndreptate împotriva unui stat sau a unui grup de state, în ascuns sau deschis, inclusiv în timp de pace, cu scopul de a submina și răsturna regimul politic existent și a zădărnici evoluția socială din țările respective.

Evenimentele politico-militare și conflictele militare care au avut loc după al doilea război mondial confirmă faptul că marile puteri capitaliste au recurs în repetate rînduri la întrebuițarea acestor forțe pentru schimbarea cursului evenimentelor din unele țări, în sensul dorit de ele.

Forțele speciale ale S.U.A., Angliei și Franței au acționat în Liban (1958), Republica Dominicană (1965), în Bolivia, Chile, Guineea, Brazilia și Cipru, în Malaysia, Australia, Ciad, Algeria și mai recent în Maline, Grenada, Salvador și Nicaragua.

Componentele războiului special :

a) **operațiunile subversive**, desfășurate în ascuns de forțe ostile regimului existent într-o țară, în scopul de a submina și periclita ordinea internă a statului. Astfel de misiuni se încredințează agenturii serviciilor de spionaj ale unor state imperialiste, trupelor de cercetare-diversiune, care, de regulă, acționează sub conducerea C.I.A. ;

b) **operațiunile contrarevoluționare**, adică, în ansamblu, acțiuni executate de „forțe speciale“ pentru a împiedica acțiunile forțelor progresiste, revoluționare, atât pe teritoriul propriu, cât și pe teritoriul altor țări, unde interesele imperialismului o cer ;

c) **acțiunile de contragherilă**, duse împotriva luptătorilor de gherilă (partizanilor) și rezistenței de pe teritoriile ocupate ;

d) **acțiunile psihologice**, care cuprind acțiuni de : propagandă, co-interesare materială, corupere și intimidare desfășurate în scopul slăbirii forței psihico-morale a adversarului și al consolidării celei a trupelor și populației proprii.

Acțiunile psihologice au două laturi : ofensivă (lupta psihologică), îndreptată spre subminarea moralului inamicului, și defensivă (apărarea psihologică), avînd ca obiect anihilarea acțiunilor psihologice adverse și asigurarea unui moral ridicat populației și trupelor proprii.

Formele ofensive ale acțiunilor psihologice sînt : propaganda, acțiunile diplomatice, diversiunea și sabotajul, iar cele defensive : influențarea ideologică, cointeresarea (stimularea materială), cenzura, păstrarea secretului, contraspionajul și vigilența.

Compunerea forțelor speciale

Compunerea și organizarea forțelor speciale diferă de la o țară la alta și este determinată de concepția privind organizarea și ducerea acțiunilor speciale în timp de pace și război. Această concepție constituie o componentă a doctrinelor militare și politice ale statelor imperialiste.

Potrivit concepției americane, scopul creării „forțelor cu destinație specială“ îl constituie, pe de o parte, formarea unui al „doilea front“ în spatele dispozitivului inamic, chiar din primele ore după declanșarea agresiunii, iar pe de altă parte, asigurarea instalării și funcționării în siguranță a noii administrații pe teritoriile ocupate de trupele operative-strategice.

Forțele speciale sînt de mai multe feluri, respectiv :

a) **Forțele speciale pentru intervenție rapidă**, destinate să intervină în afara granițelor naționale ale marilor puteri. Astfel :

— S.U.A., pentru aplicarea politicii lor militare în diferite zone ale lumii, declarate ca zone „vitale“ sau de „importanță strategică“, și-au creat „forțe speciale“ și de cercetare-diversiune atât în cadrul trupelor de uscat, cât și în Forțele Maritime Militare și Forțele Aeriene Militare.

Una dintre acestea este cunoscuta Divizie 82 aeriană, dislocată în Carolina de Nord, organizată pe trei brigăzi de infanterie și elemente de sprijin. Efectivul ei este de aproximativ 16.000 oameni. Misiunea princi-

pală o constituie intervenția în Orientul Mijlociu, America Centrală și în alte părți de pe glob, fără a afecta forțele americane din N.A.T.O. și din Coreea de Sud.

— Anglia și-a creat o forță aeropurtată specială cu un efectiv de 5.000 de militari, care va putea fi desfășurată rapid în orice zonă din lume. Aceasta dispune de un nucleu de 1.000 parașutiști, sprijiniți de infanterie, tunuri de câmp, vehicule blindate de recunoaștere și elicoptere.

b) **Trupele de cercetare-diversiune**, care, în viziunea unor teoreticieni militari străini, sînt destinate pentru a duce acțiuni de cercetare diversiune în război local, continental sau mondial și chiar în timp de pace. În majoritatea armatelor străine există : trupe de cercetare-diversiune (în marina militară scafandri de luptă) în organica marilor unități tactice și operative ; trupe de cercetare-diversiune independente.

Spre exemplu, cele ale S.U.A. intră în compunerea corpurilor de armată (cite o companie de cercetare în adîncimea dispozitivului inamic, fiecare companie avînd un efectiv de 214 militari). În Forțele Maritime Militare ale S.U.A. există subunități de forțe speciale (scafandri diversiونيști), denumite „căștile negre“. În cadrul Comandamentului operativ din Oceanul Pacific cu baza în California, Comandamentului de instrucție al Corpului de infanterie marină de la Little Creek (Virginia), Comandamentului de instrucție al forțelor din Oceanul Atlantic (Marea Britanie), în Porto Rico și Filipine se află cite un grup special de cercetare-diversiune.

Marea Britanie, cu o experiență bogată în organizarea și executarea operațiilor speciale, în prezent dispune de următoarele forțe :

— *Serviciul special aerian (S.A.S.)* — cunoscut și sub denumirea de „Berețele roșii“. Acesta are în subordine trei regimente. După cel de-al doilea război mondial, militarii din S.A.S. au acționat în Malaysia, Kenia, Oman, Egipt și continuă să acționeze în Irlanda de Nord. Un batalion S.A.S. cu un efectiv de circa 1.000 militari este specializat în acțiuni de luptă antiteroristă.

— *Brigada 5 parașutiști*, supranumită „Diavolii roșii“, provine din regimentul de parașutiști, constituit în 1942 din subunități de voluntari. Brigada a fost reorganizată în 1982, iar în 1983 inclusă în forța de intervenție rapidă a Marii Britanii.

— *Brigada de infanterie Gurkhas*, cu un efectiv de 6.700 militari, este constituită din 4 regimente. Este o unitate specializată în intervenție, formată din militari nepalezi, oameni de munte foarte rezistenți, care pot traversa cu ușurință înălțimi foarte mari, cu o greutate de 75 kg în spinare. Brigada Gurkhas nu se afectează forțelor armate ale N.A.T.O.

— *Brigada 3 infanterie marină comando*, din Marina regală (Royal Marines), are un efectiv de 7.899 militari și a fost folosită în misiuni de comando încă din timpul celui de-al doilea război mondial. Din 1974, brigada a fost afectată pentru a participa la apărarea flancului de nord al N.A.T.O. (Norvegia și Danemarca), executînd o pregătire specială de ducere a acțiunilor militare în zona arctică. În Forțele Maritime Militare ale Marii Britanii se mai află o companie de cercetare-diversiune independentă și 8 grupe scafandri de luptă în cadrul flotelor și bazelor maritime.

c) **Trupe speciale de ocupație**, destinate luptei împotriva gherilei, și rezistenței în general, asigurării instalării și funcționării în siguranță a noii administrații pe teritoriul ocupat.

d) **Forțele pentru acțiunile psihologice** sînt destinate să creeze în țările adverse, aliate sau neutre, sentimente, atitudini și comportări favorabile agresorului. În timp de război, acționînd asupra adversarului, urmăresc să creeze în spatele frontului o permanentă stare de nesiguranță prin slăbirea stării moral-politice, a disciplinei forțelor armate și populației civile.

Concomitent cu pregătirea și organizarea forțelor cu destinație specială, în unele armate străine s-a trecut la generalizarea pregătirii de tip „comando“ a unor subunități din trupele de uscat, Forțele Aeriene Militare, Forțele Maritime Militare și trupele de ordine (jandarmerie, poliție, pază etc.).

Posibilitățile adversarilor noștri pot fi suplimentate prin folosirea unor comandouri teroriste, constituite din membrii unor organizații extreme, neofasciste, naționalist-iredentiste, secte religioase cu orientări fanatice și reacționare și altele. Nu trebuie omisă nici posibilitatea activizării și folosirii în scopuri diversionist-teroriste a unor elemente ostile din interior.

Tările mici și mijlocii — neutre sau nealiniat, care au promovat doctrina „apărării totale“, și-au adaptat organizarea unităților speciale în raport cu concepțiile proprii de ducere a războiului. În general, aceste unități sînt pregătite să ducă acțiuni de luptă pe teritoriul național și numai după începerea agresiunii.

Spre exemplu, Elveția și Austria, pentru misiuni speciale în dispozitivul inamicului, dispun de batalioane de parașutiști. Pentru cercetare-diversiune și hărțuirea inamicului pătruns pe teritoriul național se folosesc forțele de rezistență (gherilă) sau, cum este cazul Suediei, trupe speciale, cum sînt subunitățile de vînători.

Pentru a da o mai mare amploare acțiunilor în adîncimea dispozitivului inamicului, în ultimii ani specialiștii militari străini au recomandat pregătirea unor subunități de infanterie în centrele de instrucție pentru trupele cercetare-diversiune. În același timp au îmbunătățit programul de pregătire de luptă al unităților de desant aerian cu teme și exerciții specifice acțiunilor de diversiune. Se apreciază că pregătirea după programul și metodele folosite în centrele de instrucție ale trupelor speciale asigură formarea unor militari capabili să se adapteze mai ușor condițiilor cîmpului de luptă modern.

De asemenea, ca urmare a extinderii acțiunilor teroriste, multe state au luat măsuri pentru constituirea și pregătirea unor efective speciale pentru lupta împotriva teroriștilor, după cum urmează :

— Marea Britanie folosește pentru asemenea acțiuni circa 1.000 militari din Regimentul S.A.S. ;

— În S.U.A. este constituită o formațiune de circa 200 militari, selecționați din trupele speciale și alte sectoare pregătite în centrul de instrucție de cercetare-diversiune. Această forță a fost numită „Lumina albastră“ ;

— În R. F. Germania, în anul 1972 a fost creat „G.S.G.-9“ (Grupul 9 protecție), formațiune antiteroristă cu un efectiv de 180 militari. În octombrie 1977, împreună cu doi ofițeri din S.A.S. grupul menționat a acționat pentru eliberarea ostaticilor deținuți de teroriști într-un Boeing 737 pe aeroportul Mogadiscio (Somalia) ;

— Franța a constituit o echipă specială din 40 oameni recrutați din rîndul militarilor și al poliției. Aceștia au acționat în Djibouti (1976), precum și în alte state ;

— Olanda, pentru lupta antiteroristă, are pregătită o companie de pușcași voluntari din Corpul marinei regale, cu un efectiv de 113 militari.

După modelul acestor formațiuni, și alte state și-au pregătit și-și instruiesc efective speciale pentru lupta antiteroristă.

2 ORGANIZAREA, DOTAREA ȘI PRINCIPIILE DE ÎNTREBUINȚARE ALE FORȚELOR SPECIALE ȘI ACȚIUNILE PROBABILE ALE ACESTORA ÎN PERIOADA ÎNȚIALĂ, PE TIMPUL DESFĂȘURĂRII RĂZBOIULUI ȘI DUPĂ ÎNCETAREA ACESTUIA

▲ În general, organizarea, rolul și înzestrarea forțelor cu destinație specială aparținând principalelor țări capitaliste sînt identice și respectă concepțiile S.U.A., cu excepția unor particularități, mai ales în privința dotării acestora, datorită experienței și stadiului diferit de dezvoltare economică ale țărilor membre ale N.A.T.O.

1. Organizarea subunităților de cercetare-diversiune (scafandri de luptă) din organica marilor unități tactic-operative :

a) Plutonul de cercetare-diversiune încadrat în batalionul cercetare al diviziei (mecanizată, de tancuri, vînători de munte, desant aerian și aeromobilă) cu următoarea organizare :

- una grupă de comandă cu 5 militari ;
- cinci grupe de cercetare-diversiune, fiecare cu 5 gradatăi și soldați ;
- un comandant de pluton-ofițer. Total, 31 oameni.

b) Compania de cercetare-diversiune din compunerea regimentului de cercetare din cadrul corpului de armată și al armatei, cu următoarea organizare :

- comanda companiei cu doi ofițeri și 20 gradatăi și soldați ;
- un pluton de transmisiuni cu un ofițer, 52 gradatăi și soldați ;
- un pluton transport cu 18 gradatăi și soldați ;
- un pluton armament greu cu una grupă de mitraliere a trei piese și două grupe de aruncătoare a trei piese sub 120 mm. în fiecare ;
- două-trei plutoane cercetare-diversiune, fiecare pluton cu organizarea de la punctul a. Total, 193 oameni.

c) La fiecare mare unitate din cadrul flotei navale și la infanteria marină există cîte o companie de cercetare-diversiune (seafandri de luptă), organizată pe cinci plutoane, fiecare a cinci grupe, grupa avînd cinci scafandri de luptă. Total, 165 oameni.

2. Organizarea și efectivele subunităților și unităților de cercetare-diversiune independente :

a) Batalionul de cercetare-diversiune independent, avînd următoarea organizare :

- comanda batalionului ;
- una companie stat-major ;
- una companie armament greu ;
- trei-patru companii cercetare-diversiune ;
- serviciile batalionului. Total, 900 oameni.

Batalionul de cercetare-diversiune independent poate fi dat ca întărire corpului de armată.

b) Regimentul de cercetare-diversiune independent, cu următoarea organizare :

- comanda regimentului ;
- una companie stat-major ;
- una companie poliție militară ;
- trei batalioane cercetare-diversiune, fiecare cu organizarea de la punctul a ;
- serviciile regimentului. Total, 2.939 oameni.

c) Brigada (grupul) de cercetare-diversiune independentă din rezerva strategică a comandamentului suprem are următoarea organizare :

- comanda brigăzii (grupului) ;
- una companie stat-major ;
- trei batalioane de cercetare-diversiune, din care unul de parașutiști ;
- un batalion de sprijin : transmisiuni, deservire pionieri și transport ;
- serviciile brigăzii (grupului). Total, 3.000 oameni.

3. Organizarea și efectivele trupelor speciale de ocupație :

a) Grupul de forțe speciale ale S.U.A. — are în compunere elemente de conducere, execuție și asigurare a acțiunilor de luptă și este destinat „acțiunilor speciale“ pe un teatru de acțiune militar cu misiunea de a pregăti și asigura interesele statului agresor pe teritoriul ce urmează a fi cucerit și a menține ordinea și lupta antigherilă, după ocuparea parțială sau totală a unor zone (regiuni) geografice ale inamicului.

Organizarea de principiu :

- comanda grupului ;
- una companie stat-major și aprovizionare ;
- patru companii „operaționale“, fiecare companie organizată pe cîte 16 detașamente ;
- una companie de transmisiuni ;
- una companie de aviație. Total, 3.000 oameni.

b) Brigada de poliție militară destinată pentru asigurarea pazei și apărării obiectivelor importante proprii, punctelor de comandă și a prizonierilor de război pe teritoriul vremelnic ocupat.

Organizarea de principiu :

- comanda brigăzii ;
- statul-major ;
- secții de securitate a planurilor operative, de justiție și secția personal ;
- un pluton de pază specială ;
- un pluton cercetare criminalistică ;
- trei companii pază puncte comandă ;
- trei batalioane de poliție militară pentru asigurarea pazei și apărării obiectivelor și materialelor proprii aflate pe teritoriul ocupat. Total, 3.000 oameni.

c) Brigada de administrație civilă care stabilește autoritățile civile pe teritoriul ocupat și exercită controlul executării ordonanțelor date de statul care a ocupat prin forță un anumit teritoriu.

Organizarea acestei brigăzi este următoarea :

- un batalion pe patru companii, fiecare a patru plutoane de administrație civilă ;
- secții independente (personal ; securitate ; planuri operative ; guvernamentală ; economică ; juridică ; relații cu publicul ; prestări servicii). Total, 3.000 oameni.

4. Organizarea subunităților destinate acțiunilor psihologice :

Personalul specializat în probleme psihologice cel mai numeros se află în compunerea trupelor de uscat și este organizat, în principiu, pe batalioane de propagandă și companii independente de radioemisie, amplificatoare, editare de manifeste etc. Organizarea, efectivul și înzestrarea tehnică a acestora variază în funcție de misiunile ce le revin, specificul teatrului acțiunilor militare, inamic etc. Efectivul unui batalion psihologic este de pînă la 1.000 de oameni.

▲ Misiuni, principii de întrebuințare și mod de acțiune

Trupele speciale sînt destinate, în principal, ducerii acțiunilor de : spionaj ; cercetare și diversiune ; sabotaj și terorism ; organizare a unor mișcări antistatale și a luptei de gherilă ; prelucrare psihologică a populației ; dezorganizare a conducerii politico-administrative și militare ; paralizare a comunicațiilor și telecomunicațiilor ; distrugere sau ocupare temporară a unor obiective de importanță deosebită militară, politică și economică ; împiedicare a realizării mobilizării și desfășurării forțelor armate ale adversarului. De asemenea, îndeplinesc misiuni care se stabilesc de către comandamentele la dispoziția cărora se află forțele respective.

Forțele speciale pot îndeplini următoarele misiuni :

- organizarea și conducerea acțiunilor de cercetare prin agentură ;
- executarea acțiunilor de diversiune și sabotaj împotriva obiectivelor militare, politico-administrative, economice și sociale etc. ;
- desfășurarea activității de propagandă și dezinformare în rîndul populației și al militarilor ;
- organizarea și executarea unor acțiuni teroriste, suprimarea sau răpirea unor personalități politice și militare importante ;
- organizarea unor bande ilegale înarmate, instruirea, aprovizionarea și conducerea acestora ;
- organizarea de revolte și răscoale, a luptei de gherilă ;
- infiltrarea în rîndul mișcărilor de eliberare națională și subminarea luptei acestora ;
- cooperarea cu trupele de desant aerian sau maritim pentru îndeplinirea misiunilor acestora ;
- organizarea evadării prizonierilor și evacuării lor etc.

Principalele obiective aflate în atenția trupelor speciale :

- mijloacele racheto-nucleare și depozitele de muniție nucleară și chimică ;
- mijloace de apărare antirachetă și antiaeriană ;
- depozite militare și de stat de importanță strategică ;
- aerodromurile militare, în special acelea pe care sînt bazate avioane purtătoare de arme nucleare ;
- elementele sistemelor de comandă și transmisiuni (puncte de comandă și de conducere, centre de transmisiuni, stații radio și radioreleu, stații de radiolocație și instalații de antenă etc.) ;

- posturile de radio și televiziune ;
- întreprinderile industriale importante, cu prioritate cele care lucrează în domeniul apărării ;
- instalațiile din sistemul electroenergetic (centrale electrice, linii de înaltă tensiune, stații de transformare etc.) ;
- instalațiile hidrotehnice ;
- elementele sistemului de aprovizionare cu combustibili (conduce de petrol sau gaze, rezervoare, stații de pompare etc.) și cu apă (lacuri de acumulare, stații de filtrare, pompe, diguri, conducte etc.) ;
- porturile, bazele maritime și instalațiile de apărare a litoralului ;
- instalațiile și mijloacele de transport feroviare, rutiere, maritime și aeriene ;
- lagărele de prizonieri și locurile de reținere a persoanelor internate etc.

Misiunile trupelor de cercetare-diversiune :

● În timp de pace

- procurarea de date și informații, subminarea potențialului politic, economic și militar al statelor aflate în atenție, amestecul în treburile interne ale acestora ;
- sprijinirea regimurilor aservite cercurilor și puterilor imperia-
liste ;
- răsturnarea unor guverne care se opun politicii de forță și dictat, organizarea și executarea unor atentate împotriva unor personalități politice sau militare ;
- participarea la războiul psihologic prin acțiuni de diversiune, sabotaj și teroriste în scopul creării unei stări de tensiune și neliniște ;
- identificarea, recrutarea și pregătirea de elemente și grupuri contrarevoluționare ;
- pregătirea unor acțiuni militare care să fie declanșate la ordin.

● În timp de război

- În plus față de misiunile din timp de pace, în condiții de război trupele de cercetare-diversiune mai pot îndeplini următoarele misiuni :
- dezorganizarea conducerii politico-administrative și militare prin acțiuni împotriva conducătorilor și neutralizarea sau distrugerea mijloacelor de conducere ;
 - distrugerea comunicațiilor rutiere și feroviare, a sistemelor de navigație și de irigații ;
 - distrugerea ori infectarea surselor de aprovizionare (alimente, apă, carburanți, energie electrică etc.) ;
 - inducerea în eroare a inamicului ;
 - dirijarea aviației proprii și corectarea tirului de artilerie asupra principalelor obiective ;
 - pregătirea raioanelor și asigurarea lansării desantului aerian și a debarcării trupelor aeromobile.

Misiunile și modul de acțiune ale scafandrilor de luptă în timp de pace și război :

— culegerea de date hidrografice necesare comandanților pentru alegerea și pregătirea raionului de debarcare a desantului maritim :

— procurarea de date și informații referitoare la activitățile ce se desfășoară în porturi și bazinele maritime militare, precum și cele referitoare la caracteristicile acestora :

— distrugerea, scufundarea sau avarierea navelor aflate în porturi sau ancorate în radă, descoperirea și distrugerea obiectivelor militare și economice de pe litoral (baze de rachete, baterii de coastă, fortificații, instalații portuare, șantiere navale, depozite de carburanți sau muniții etc.) ;

— provocarea unor incendii sau distrugerii, în localitățile de pe litoral, pentru a crea panică și derută în rîndul populației civile ;

— răpirea sau asasinarea unor personalități politice sau militare ;

— corectarea tirului artileriei navale proprii, care trage asupra litoralului inamicului, și dirijarea aviației de asalt.

Metodele folosite pentru îndeplinirea misiunilor primite sînt : observarea, pătrunderea, ambuscada, atacul, diversiunea, distrugerile, incendiile și lupta directă în condiții avantajoase. Procedul se alege în funcție de caracterul misiunii, situația inamicului, amploarea obiectivului, starea timpului, natura terenului și gradul de instruire și înzestrare a militarilor ce compun grupul de cercetare-diversiune.

Pătrunderea în dispozitivul inamicului se realizează prin :

— rămînerea în zonele cucerite de inamic după retragerea trupelor proprii ;

— autovehiculele din înzestrare ;

— parașutare ;

— debarcare cu ajutorul elicopterelor ;

— transportare cu navele de suprafață sau subminare ;

— infiltrare fără mijloace de transport.

Avioanele și elicopterele sînt considerate ca principale mijloace de transport, întrucît asigură deplasarea grupurilor de cercetare-diversiune în apropierea raioanelor de acțiune, în timp scurt.

Debarcarea sau parașutarea se execută la circa 7—15 km. față de obiectivele misiunilor primite, iar durata misiunii variază între 3—15 zile, uneori și mai mult. În primele 6—24 ore după debarcare sau desantare, grupul înlătură urmele pe care le-ar putea detecta cîinii de urmărire, instalează și maschează baza operativă temporară și execută recunoașterea zonei și a obiectivelor primite în misiune. Apoi, urmează îndeplinirea misiunii care trebuie să se facă, evitîndu-se orice contact cu inamicul sau cu populația civilă.

Subunitățile de scafandri de luptă îndeplinesc misiuni în folosul infanteriei marine și al grupărilor de nave. Ele execută acțiuni de cercetare și diversiune în bazele maritime, porturile, punctele de concentrare și bazare a navelor și în raioanele de litoral ale inamicului. Misiunile lor vizează scoaterea din funcțiune a : punctelor de comandă ; centrelor de transmisiuni ; navelor de suprafață principale ; submarinelor ; complexelor de rachete de litoral ; podurilor, digurilor, docurilor, depozitelor ș.a. În sprijinul desantului maritim acționează scafandrii de luptă care execută cercetarea și distrugerea barajelor în raioanele de

desantare, executarea culoarelor în cîmpurile de mine în apă și pe litoral (plajă), marcarea itinerariilor de deplasare a navelor de desant în zona litoralului etc.

Specialiștii militari străini consideră că reușita misiunilor speciale și de cercetare-diversiune depinde în primul rînd de nivelul de pregătire al fiecărui militar, fapt pentru care nu se admite nici un fel de pauză în pregătirea acestora. Importanța acestei pregătiri rezidă îndeosebi în rolul pe care îl vor avea trupele speciale și de cercetare-diversiune într-un viitor război, despre care specialiștii militari străini declară: „Acestui gen de luptă trebuie să i se acorde, astăzi și în viitor, tot mai multă atenție. Omorul, incendiile, distrugerile, zvonurile false, brutalitatea, surpriza, rapiditatea replierii și alte acțiuni executate de grupe mici bine pregătite, simultan cu lovitura din aer și de pe uscat, pot pune adversarul în situația de a întîrzia mult timp luarea contra-măsurilor. Așadar, chiar din primele ore ale luptei armate trebuie creat al doilea front în adîncimea dispozitivului inamic“.

* *
* *

Prevenirea și lichidarea acțiunilor și forțelor speciale cuprind un complex de măsuri care vizează atît nimicirea sau neutralizarea acestor forțe, cît și ascunderea (mascarea) principalelor activități ale trupelor și obiectivelor importante și inducerea în eroare a inamicului asupra pregătirilor ce se fac de către forțele proprii. La acțiunile de prevenire și lichidare a forțelor speciale participă unitățile și organele Ministerului de Interne, unități ale Ministerului Apărării Naționale, gărzile patriotice, detașamentele de tineret, unitățile și formațiunile de apărare civilă.

Teoria și practica acțiunilor forțelor cu destinație specială, ca element component al doctrinelor militare străine și al unei eventuale agresiuni împotriva țărilor socialiste, pot constitui un pericol potențial și pentru Republica Socialistă România.

Din acest punct de vedere, contracararea acțiunilor subversive, diversionist-teroriste trebuie să reprezînte o parte integrantă a acțiunilor de apărare și să se materializeze într-un ansamblu de măsuri și acțiuni politico-educative, tehnico-economice, informativ-operative și militare, care să garanteze asigurarea unei depline securități și ordini interne pe întreg teritoriul țării.

Lupta împotriva forțelor cu destinație specială ale agresorului trebuie să constituie o misiune comună a tuturor componentelor sistemului apărării naționale, a întregii populații. În cadrul acestora, un rol prioritar revine organelor și unităților specializate ale Ministerului de Interne.

Căpitan Constantin IONESCU

**Organizarea statelor-
majore și îndatoririle
principale ale acestora
în conformitate cu
prevederile Ordinului
ministrului de interne
nr. 02231/1984. Acti-
vitatea de stat-major
pentru elaborarea
unei hotărâri**

În viața internațională au apărut noi probleme, deosebit de complexe; continuă să aibă loc numeroase manifestări ale politicii de forță, de amestec în treburile interne ale altor popoare, are loc un amplu proces de elaborare și aplicare a unor noi concepții doctrinare și strategice de ducere a războiului, sînt realizate noi structuri organizatorice care să asigure forțelor armate capacitate de intervenție, mobilitate și putere de acțiune mereu sporite.

În aceste condiții, consecvența politicii sale de dezvoltare economico-socială în deplină securitate și pace, România socialistă acționează ferm în vederea opririi cursului periculos al evenimentelor

spre o catastrofă nucleară, renunțării la forță și amenințarea cu forța în relațiile dintre state, pentru o politică nouă, de destindere, încredere, dezarmare și pace.

Acționînd pentru transpunerea în viață a politicii partidului, pentru aplicarea principiilor, obiectivelor și direcțiilor doctrinei militare naționale, obiectivul prioritar al activității militare, pentru perioada 1986—1990, trebuie să-l constituie „dezvoltarea capacității de organizare și conducere a comandamentelor de la toate eșaloanele la pace și război”¹.

Iată de ce este necesar ca toate cadrele de conducere să cunoască și să aplice principiile conducerii științifice, să promoveze munca colectivă, să utilizeze pe scară mai largă metodele și tehnicile moderne, să sporească operativitatea și eficiența actului de decizie.

Statul-major este organul de bază destinat să asigure conducerea fermă și neîntreruptă a misiunilor și a trupelor de către comandant. Întreaga activitate a statului-major se desfășoară în mod planificat, unitar și eficient, în scopul organizării și realizării măsurilor pentru pregătirea și executarea misiunilor de către trupe. Activitatea statului-major se desfășoară pe baza hotărîrilor comandantului, a dispozițiilor eșalonului superior și indicațiilor șefului de stat-major.

În conformitate cu prevederile Ordinului ministrului de interne nr. 02231/21.07.1984 pentru coordonarea în timp de pace a acțiunilor organelor și unităților Ministerului de Interne atunci cînd acestea execută misiuni de importanță excepțională, pe timpul exercițiilor de alarmare și mobilizare, aplicațiilor de specialitate, precum și al celor de cooperare cu celelalte elemente componente ale sistemului apărării naționale, la unitățile centrale și teritoriale, care nu au în structură state-majore permanente, se constituie **grupe operative de stat-major**. Aceste grupe

¹ Directiva comandantului suprem al Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România privind pregătirea militară a armatei în perioada 1986—1990, pag. 7.

intră în funcțiune la ordin și își îndeplinesc atribuțiile specifice sub conducerea nemijlocită a comandanților (șefilor) unităților respective ori înlocuitorilor la comandă.

Grupele operative de stat-major asigură : luarea la timp a hotărârii de către comandanți ; transmiterea oportună a misiunilor la subordonați ; coordonarea desfășurării acțiunilor ; întocmirea documentelor operative necesare ; organizarea și menținerea neîntreruptă a cooperării ; controlul îndeplinirii sarcinilor și misiunilor încredințate ; cunoașterea permanentă a situației și a modului de folosire a forțelor și mijloacelor ; informarea eșalonului superior și, după caz, a organelor și unităților cu care se cooperează, asupra schimbărilor intervenite în situația operativă.

Grupele operative de stat-major care se constituie la unitățile centrale și teritoriale de securitate se organizează și funcționează în baza ordinului comandantului (șefului) unității, care stabilește și componența nominală a acestor organe de conducere colectivă. Ele se încadrează, după nevoie, cu cadre din principalele compartimente de muncă ale unității, cadre cu un ridicat nivel de pregătire politică, profesională și militară, care trebuie să constituie exemple de competență profesională și conștiinciozitate în îndeplinirea sarcinilor, misiunilor și atribuțiilor, de inițiativă și disciplină în organizarea muncii și să manifeste operativitate, spirit de prevedere în elaborarea documentelor operative și lucrul de stat-major.

Grupele operative de stat-major se organizează în raport cu caracterul situației operative, specificul și profilul unității forțelor participante, conținutul misiunilor ce urmează a fi îndeplinite și timpul la dispoziție pentru pregătire.

Ele sînt conduse de unul din locuitorii comandantului (șefului). În componența acestor grupe, în afară de ofițerii din principalele compartimente, vor fi incluși de regulă : ofițerul cu problemele de organizare-mobilizare ; ofițerul cu operațiile ; ofițerul instructor cu activitatea de învățămînt ; ofițerul din compartimentele de analiză-sinteză ; un ofițer cu asigurarea tehnico-materială, financiară și medicală și un ofițer de transmisiuni.

Pentru grupa operativă de stat-major se asigură, în perioada funcționării, încăperi separate, mijloace de legătură necesare (fir și radio), documente tipizate, hărți topografice, rechizite și ustensile de lucru pe hartă.

Șefii grupelor operative răspund de organizarea și desfășurarea activității acestora, avînd obligația să precizeze : sarcinile fiecărui component al grupei ; documentele ce se întocmesc, forma, conținutul și termenele de prezentare ; regulile de colaborare în cadrul grupei și cu serviciile, birourile sau colectivele unității ; modul de cooperare cu celelalte unități și organe ale Ministerului de Interne, cu alte formațiuni și forțe angrenate în acțiune ; reguli privind formele și nivelurile la care se face schimbul de informații, reguli de ordine interioară, planificarea serviciului și a odihnei personalului.

Indatoririle principale ale grupelor operative de stat-major sînt cele legate de : cunoașterea permanentă a capacității de luptă și a posibilităților de intervenție a serviciilor, colectivelor, formațiunilor proprii, a celor angajate în acțiuni, precum și a celorlalte forțe aflate în subordine temporară sau în sprijin ; urmărirea permanentă a evoluției situației informativ-operative din obiectivele asigurate și zona de responsabilitate,

precum și modul de desfășurare a acțiunilor ; analiza și sintetizarea datelor și informațiilor nou apărute, pregătirea concluziilor și propunerilor de măsuri necesare comandantului pentru luarea hotărârii ; informarea în timp util a șefilor de servicii, birouri și colective subordonate cu date care îi privesc ; pregătirea dispozițiilor preliminare și planificarea acțiunilor ce urmează a se executa ; transmiterea la subordonați a ordinelor, dispozițiilor și măsurilor luate de eșalonul superior și de comandant ; prezentarea la timp eșalonului superior a sintezelor și rapoartelor, informarea compartimentelor subordonate cu datele necesare privind situația informativ-operativă creată ; instalarea și funcționarea punctelor de comandă, de bază, înaintat și de rezervă, a legăturilor fir și radio ; paza și apărarea sediilor unităților și punctelor de comandă ; aplicarea regulilor și măsurilor generale de conducere în secret a acțiunilor operative și controlul respectării acestora ; organizarea și menținerea legăturilor cu eșalonul superior, cu organele teritoriale, organele și formațiunile subordonate, precum și între acestea și forțele cu care se cooperează ; elaborarea și ținerea la zi a documentelor operative necesare conducerii acțiunilor și a documentelor de acces când este cazul ; controlul și verificarea permanentă a modului de executare a ordinelor și dispozițiilor transmise de comandantul (șeful) unității ; transmiterea, cu operativitate, la organele, formațiunile și subunitățile subordonate a datelor și informațiilor despre apariția și evoluția fenomenelor meteorologice periculoase și a schimbărilor în regimul hidrologic care pot influența asupra acțiunilor și îndeplinirii misiunilor.

Grupele operative de stat-major îndeplinesc și unele atribuții speciale, în perioadele când unitățile pe lângă care se constituie sînt angrenate în executarea unor misiuni de securitate și gardă, la producerea unor calamități naturale, catastrofe de mari proporții, la introducerea stării de alarmă pentru trecerea unităților la capacitatea de intervenție ridicată ori în alte situații similare.

■ *Activitatea de stat-major pentru elaborarea unei hotărâri*

Grupele operative de stat-major au obligația să elaboreze și să actualizeze o serie de documente operative strict necesare, pentru a putea îndeplini cu maximum de rapiditate, precizie și realism sarcinile ce le revin.

Hotărîrea comandantului este unul din documentele de bază la care lucrează grupa operativă de stat-major și cuprinde : concepția acțiunilor informativ-operative și de luptă din zona de responsabilitate ; modul și metodele de lucru pentru îndeplinirea misiunilor ; folosirea forțelor și mijloacelor ; organizarea conducerii și a legăturilor etc. Se elaborează sub formă de text și grafic pe hartă.

Pentru elaborarea hotărîrii, grupa operativă de stat-major, la primirea ordinului de misiune, desfășoară următoarele activități :

1. **Însușirea misiunii.** Avînd în vedere că toate concluziile din însușirea misiunii reprezintă de fapt ideile de bază ale hotărîrii, este indicat ca numărul persoanelor care participă la această activitate să sporească. Din însușirea misiunii șeful grupei operative de stat-major trebuie să înțeleagă și să rețină : concepția misiunii (a luptei) unității, conținutul și specificul acesteia, locul și rolul unității în cadrul misiunii.

2. **Calculul timpului.** Șeful grupei operative efectuează calculul timpului pe baza indicațiilor comandantului, avînd în vedere datele de bază : data și ora primirii misiunii ; data și ora cînd unitatea raportează hotărîrea și cînd trebuie să fie gata pentru îndeplinirea misiunii.

3. **Orientarea (informarea) cadrelor grupei operative de stat-major.** Este activitatea pe care o desfășoară comandantul sau șeful grupei operative și în care se comunică : situația de ansamblu și misiunea primită ; concluziile rezultate din însușirea misiunii și ideea în care se pregătesc datele necesare pentru luarea hotărîrii ; datele, concluziile și propunerile ce urmează să fie prezentate comandantului ; alte indicații referitoare la măsurile urgente pentru asigurarea acțiunilor informativ-operative.

4. **Elaborarea și transmiterea dispozițiilor preliminare.** Se efectuează, de regulă, de șeful grupei operative, în numele comandantului, și trebuie să cuprindă : sarcini și măsuri ce urmează a fi executate în primă urgență ; cînd timpul la dispoziție este scurt, transmiterea dispozițiilor preliminare trebuie să se facă concomitent cu analiza situației.

5. **Analiza situației informativ-operative (temei tactice).** Pregătirea și prezentarea rapoartelor cu date, concluzii și propuneri pentru hotărîre se efectuează de către comandant și șeful grupei operative de stat-major. Concomitent, se întocmesc și prezintă rapoartele cu date, concluzii, propuneri pentru hotărîre, timp în care se face transmiterea succesivă a misiunilor la compartimentele subordonate, se stabilesc activitățile principale ce urmează a fi executate, asigurîndu-se compartimentarea și secretizarea muncii. Datele, concluziile și propunerile pentru hotărîre se pot prezenta individual de către șefii de compartimente, în mod succesiv. În raport cu timpul la dispoziție, comandantul poate asculta propunerile pentru hotărîre numai de la locțiitorii săi (cînd timpul este scurt) sau și de la șefii de servicii și compartimente (cînd timpul permite).

În acest timp, datele, concluziile și propunerile sînt concretizate grafic pe harta de lucru și, la nevoie, completate cu texte, tabele și calcule ajutătoare care pot fi înscrise pe harta de lucru sau în alte documente operative.

În baza concluziilor desprinse din analiza situației informative (temei tactice) și propunerilor prezentate, comandantul ia hotărîrea care cuprinde : concepția acțiunilor, modul și metodele de lucru ce vor fi folosite pentru îndeplinirea misiunilor ; utilizarea forțelor și mijloacelor ; organizarea conducerii și a legăturilor etc.

După luarea hotărîrii, grupele operative de stat-major trebuie să pregătească minuțios acțiunile, să stabilească forțele destinate pentru executarea fiecărei misiuni, să elaboreze planuri de acțiune, să transmită dispoziții la subordonați, să organizeze recunoașteri în teren, să întocmească hărțile de lucru și alte documente operative necesare.

Întreaga activitate a comandanților, șefilor grupelor operative de stat-major și a membrilor acestor grupe trebuie să se organizeze și desfășoare, astfel încît să asigure o stare permanentă de pregătire, folosirea cu maximă eficiență a metodelor, mijloacelor și forțelor la dispoziție, pentru realizarea la timp și cu rezultate bune a misiunilor și sarcinilor primite.

Colonel Radu BĂLAȘOIU

MĂSURI ÎNTREPRINSE PENTRU PREVENIREA ȘI CONTRACARAREA INFLUENȚELOR NOCIVE EXERCITATE DE EMISARII UNOR CENTRE, ORGANIZAȚII ȘI GRUPĂRI REACȚIONARE DIN STRĂINĂTATE

Și în anul 1985, pe fondul agravării situației internaționale, s-au intensificat și au devenit tot mai incisive acțiunile ostile ale organizațiilor și cercurilor reacționare din străinătate, exprimate într-o diversitate de forme de subminare politică și diversiune ideologică împotriva României socialiste.

Acționînd ferm, în conformitate cu Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1985, aparatul de informații interne, în strînsă conlucrare cu celelalte unități de securitate, cu organele de miliție, cît și cu sprijinul permanent al oamenilor muncii și al organizațiilor democrației socialiste, s-a înscris cu măsuri ofensive, mai responsabil pregătite și mai calificate aplicate, pe linia cunoașterii și stăpînirii situației operative pe profil, asigurînd în condiții mai bune securitatea internă a țării.

Tezele de o deosebită valoare teoretică și practică ale tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, comandantul nostru suprem, cu privire la creșterea virulenței propagandei reacționare desfășurate din exterior în scopul ponegririi socialismului, al calomnieri și denigrării țării noastre au constituit fundamentul științific și politic al analizării și interpretării în mod corespunzător a caracteristicilor situației operative și tendințelor ei de evoluție, orientîndu-ne activitatea specifică pe direcții prioritare de acțiune.

Problematika complexă pusă în evidență de situația operativă cu care s-a confruntat aparatul de informații interne în anul 1985, datele obținute atestă pe deplin faptul că cercurile reacționare din străinătate folosesc tot mai frecvent și insistent, în încercările lor de imixtiune și organizare a unor activități ostile, emisari trimiși în țara noastră sub diverse acoperiri.

Față de incităările ostile, influențele negative ale propagandei reacționare din exterior și de acțiunile antiromânești tot mai fățișe ale serviciilor de spionaj, cercurilor și grupărilor din străinătate, care sînt inițiate și se desfășoară frecvent și prin intermediul emisarilor, am situat în centrul preocupărilor noastre mobilizarea tuturor capacităților pentru creșterea continuă a calității și eficienței activității de cunoaștere, prevenire și neutralizare.

În acest fel, în urma măsurilor informativ-operative întreprinse în cele peste 300 cazuri de emisari care în anul 1985 ne-au vizitat țara,

a rezultat cu pregnanță că aceștia, dirijați de serviciile de spionaj, organizațiile și grupările reacționare din străinătate, acționează diversificat pentru a stimula anumite categorii de persoane la acțiuni așa-zis protestatare, la acte de dezordine și opoziție politică, calomnii și denigrări la adresa orînduirii social-politice din țara noastră.

În contextul preocupărilor lor ostile, o atenție deosebită se acordă oamenilor de artă și cultură, urmărindu-se incitarea lor la realizarea unei pretinse mișcări contestatar — disidente și a altor forme de „opoziție“.

Deosebit de incisiv acționează emisarii centrelor și organizațiilor naționalist-iredentiste.

Din urmărirea și supravegherea informativă a acestora rezultă interesul sporit al organizațiilor emigrației reacționare maghiare și cercurilor ostile din străinătate față de România, preocupate tot mai mult să culeagă date și informații tendențioase privind „situația“ naționalităților conlocuitoare din țara noastră, pentru a le folosi în scop denigrator. În activitatea lor dușmănoasă, acești emisari încearcă să introducă în țară materiale cu conținut protestatar, să scoată în exterior scrisori, memorii, lucrări cu caracter literar-istoric și tot felul de alte scrieri ce pot fi folosite în scop propagandistic ostil, să contacteze elemente cunoscute cu concepții reacționare pe care să le antreneze la comiterea unor fapte antisociale, inclusiv la acțiuni violente.

Cu asemenea preocupări au fost depistați emisari ai unor grupări și organizații ale emigrației reacționare maghiare din S.U.A., Canada, Australia, Brazilia, R. F. Germania, Olanda și din alte țări, împotriva cărora s-au luat măsurile de neutralizare ce se impuneau.

Pe aceeași linie ostilă se înscriu și acțiunile tot mai intense și deschise ale unor centre și organizații cultice din străinătate de a folosi religia ca pretext de imixtiune în treburile interne ale țării noastre. Elocvente în acest sens sînt vizitele efectuate de grupuri formate din congresmeni, senatori și emisari ai unor centre cultice din S.U.A. care, pe timpul șederii în țara noastră, au încercat să obțină date privind pretinse persecuții ale unor credincioși, au incitat elemente recalcitrante din rîndul acestora, asigurîndu-le că le vor sprijini să emigreze, intervenind cu insolentă pentru rezolvarea unor cazuri considerate de ei că ar constitui încălcări ale drepturilor și libertăților religioase.

Față de acești emisari, s-a acționat mai ofensiv și diversificat pe planul prevenirii și neutralizării, realizîndu-se o intervenție mai promptă în vederea depistării activităților lor dușmănoase și anihilării consecințelor acestora.

În aplicarea măsurilor de prevenire și neutralizare a unor asemenea preocupări, aparatul de informații interne s-a călăuzit în permanență după cerința formulată în repetate rînduri de comandantul nostru suprem de a combate cu toată fermitatea șovinismul, naționalismul, fascismul, orice manifestări retrograde care înjosesc omul, străine concepțiilor noastre revoluționare, indiferent de forma sub care s-ar manifesta.

De asemenea, un sprijin prețios l-au constituit hotărîrile adoptate și ordinele date cu prilejul analizelor sistematice în problemă la nivelul conducerii Departamentului Securității Statului, fapt care ne-a orientat permanent, într-o concepție clară și unitară, asupra măsurilor de prevenire, contracarare și neutralizare a activităților de acest gen, punîndu-se accent pe :

◆ dezvoltarea controlului asupra locurilor, mediilor și persoanelor aflate în atenția organizațiilor și centrelor reacționare din străinătate ;

◆ pregătirea contrainformativă și antiinfracțională, îndeosebi protejarea, prin măsuri specifice, a tineretului față de influențele nocive din exterior ;

◆ identificarea și urmărirea străinilor veniți în țară cu scopuri ostile, precum și a cetățenilor români care întrețin relații suspecte cu aceștia ;

◆ prevenirea introducerii și scoaterii ilegale din țară a materialelor cu caracter fascist, naționalist-iredentist și de propagandă reacționară ;

◆ aplicarea de măsuri ferme, diversificate, pentru prevenirea și neutralizarea acțiunilor dușmănoase ale emisarilor.

Desigur, în activitatea ce am desfășurat-o pe această linie au existat și unele neajunsuri, între care și acela — destul de important — că nu ne-am corelat întotdeauna judicios măsurile pentru cunoașterea din timp a străinilor care vin la noi în țară cu intenții dușmănoase. De asemenea, la unele securități au existat și cazuri în care nu s-a asigurat un control informativ riguros asupra unor emisari pe timpul cât s-au aflat în țara noastră, nu s-a cunoscut din timp despre prezența acestora, iar despre activitatea și preocupările lor am fost sesizați cu întârziere, uneori după ce au părăsit țara.

În anumite situații nu au fost depistate toate căile folosite de elemente ostile din interior pentru transmiterea de date și informații denigratoare sau prin care se introduc materiale de propagandă dușmănoasă.

Așa cum a rezultat din convocarea de bilanț a activului de comandă și de partid al Departamentului Securității Statului, dispunem de ordine și reglementări clare pe toate problemele din competență, ceea ce ne obligă să le transpunem în practică, la un înalt nivel de calitate și eficiență. Aceasta impune cu atât mai mult perfecționarea întregii activități, acordându-se atenție prioritară dezvoltării capacității de cunoaștere, precum și organizării unor acțiuni combative, ofensive, care să vizeze descurajarea, dezinformarea și influențarea pozitivă a emisarilor organizațiilor reacționare din exterior.

În aplicarea măsurilor specifice, trebuie să avem în vedere ca, prin analiza politică a faptelor și fenomenelor, să acționăm cu discernământ, vigilență și previziune, pentru a evita, pe de o parte, producerea unor consecințe negative cu implicații pentru statul român, iar pe de altă parte, pentru a promova într-un înalt spirit patriotic interesele Republicii Socialiste România.

Convins profund de importanța politică a răspunderilor ce-i revin în spiritul cerințelor și exigențelor actuale, pe baza obiectivelor cuprinse în Programul de măsuri al Departamentului pe anul 1986, care a reușit să estimeze corect dinamica situației operative și să orienteze activitatea pe direcții prioritare de acțiune, a ordinelor în vigoare, aparatul de informații interne va milita cu mai multă hotărâre în spirit revoluționar pentru sporirea eficienței întregii noastre activități, a vigilenței, combativității și fermității față de orice acțiune ostilă țării noastre.

General-maior Aron BORDEA

CUM MUNCIM CU REZIDENȚII

Continuăm dezbaterea pe tema „Cum muncim cu rezidenții”, începută în numărul 3/1985 al publicației noastre, cu participarea maiorului Viorel LUPU, șeful Securității județului Galați :

Actuala etapă ridică în fața aparatului de securitate cerința perfecționării metodelor și mijloacelor muncii în vederea obținerii cu maximă operativitate a informațiilor cu caracter preventiv ce vizează acțiuni sau inacțiuni, stări de fapt, cauze sau împrejurări care determină sau favorizează comiterea de infracțiuni îndreptate împotriva securității statului sau alte acte antisociale de competența organelor noastre.

În condițiile unei situații operative ce evoluează deosebit de complex, executarea ordinelor, indicațiilor și orientărilor exprese date de comandantul suprem impune compartimentelor informativ-operative, ca preocupare prioritară, îmbunătățirea muncii cu rețeaua informativă — principalul mijloc care asigură cunoașterea și stăpânirea situației operative de securitate.

În acest context, datorită atât specificului obiectivelor, locurilor și mediilor de pe raza de competență, cât și numărului persoanelor folosite în munca informativă, aflat în continuă creștere, s-a intensificat activitatea de creare a rezidențelor în scopul culegerii și exploatării cu operativitate a informațiilor de interes pentru securitatea statului. Concomitent cu crearea rezidențelor, sîntem preocupați pentru îmbunătățirea formelor și metodelor de folosire a celor existente, astfel încît contribuția lor să fie cît mai eficientă.

Respectînd condițiile de punctare a rezidenților după calități și posibilități și ținînd seama de relațiile interpersonale ce se creează între

ofițeri și rezidenți, pe de o parte, și între rezidenți și rețeaua din legătura acestora, pe de altă parte, s-a reușit crearea în principalele obiective de pe raza județului — de pe platformele siderurgică și portuară, în mediul rural, din instituțiile de învățământ, sanitare, comerț exterior, turism — de rezidenți care au în legătură un număr apreciabil de surse, lucrează corespunzător și obțin informații de interes operativ.

În susținerea celor prezentate este semnificativă activitatea rezidentului „CAROL“, folosit pe linia supravegherii informative a străinilor care vin la tratative și asistență tehnică într-un important obiectiv industrial. Acesta a sesizat intențiile lui „ALBERTO“, reprezentantul unei firme străine, de a culege date cu caracter secret, și l-a dirijat spre el pe informatorul „GRIGORIU“ din legătura sa, specialist român participant la tratative. „ALBERTO“, care făcuse un studiu prealabil asupra acestuia — aspect sesizat și de informator, și de rezident — i-a solicitat să-l sprijine furnizându-i informații economice secrete, drept recompensă urmînd a-i depune valută în exterior pentru a o folosi cu prilejul plecării în delegație în țara respectivă. Dirijarea corespunzătoare a informatorului de către rezident a condus la cîștigarea încrederii străinului, fapt exploatat cu profesionalitate în D.U.I.

Într-un alt caz, rezidentul „MIHALACHE“, inginer într-o unitate de bază de pe platforma siderurgică, înțelegînd bine conceptul de prevenire a unor fapte ce pot genera evenimente deosebite, a trecut de îndată la verificarea informației furnizate de o sursă din legătura sa, privind o stare de pericol datorită uzurii avansate a echipamentului unei instalații și tergiversării introducerii în reparații a acesteia. În continuare, rezidentul, mobilizîndu-și întreaga rețea din legătură existentă în același schimb de muncă cu el, a intervenit direct pentru înlăturarea stării de pericol, determinînd și factorii de decizie să aprobe măsura luată și să înțeleagă urmările ce ar fi fost posibile.

Metoda folosită de „MIHALACHE“ a fost apreciată, prelucrată în cele două servicii de contrainformații în sectoarele economice, indicîndu-se ca toți rezidenții cu posibilități similare să fie instruiți a acționa în același mod.

În sectoarele cu foc continuu din cadrul unui mare obiectiv din Galați, unde contactarea rețelei informative este greoaie datorită specificului de muncă, s-au organizat rezidențe pe principiul cartierelor de locuințe. În aceste condiții întîlnirile se organizează fie la domiciliul rezidentului, fie la cel al sursei. Folosind o astfel de modalitate, rezidența condusă de „PETRESCU“, tehnician, ofițer din rezerva Ministerului de Interne, obține consecvent rezultate bune, informațiile furnizate de el și rețeaua ce o are în legătură permițînd luarea cu operativitate a unor măsuri de prevenire, care s-au dovedit eficiente.

În conformitate cu cerințele ordinelor în vigoare, s-a imprimat rezidenților practica culegerii directe a informațiilor, ținîndu-se seamă, mai

ales, de experiența și capacitatea lor ca foste cadre ale Ministerului de Interne sau foste surse de informare. Astfel, rezidentul „STANESCU“ a furnizat informații care au permis prevenirea unor stări de pericol — erupție pe o platformă petrolieră —, iar „ARDELEANU“, pedagog la un grup școlar, a furnizat date de interes operativ care au fost exploatate în avertizarea a trei elevi străini cunoscuți cu manifestări negative la adresa țării noastre și comportament violent.

Întrucât se dispune și de un număr însemnat de surse feminine, s-a impus recrutarea de rezidenți-femei, cu precădere pe linie de informații interne, aportul lor fiind destul de concludent. Astfel, funcționează cu bune rezultate rezidența de eleve, condusă de „CRISTINA“, și cea de studente, condusă de „ANA“, ambele foste informatoare, cu experiență în munca de culegere a informațiilor care, dirijându-și ofensiv sursele din legătură, stăpinesc problematica dată în răspundere. Prin calitatea ce o au, ambele rezidente și-au adus contribuția și pe linia influențării pozitive a elementelor semnalate cu comportament contradictoriu, intervenția lor directă fiind de cele mai multe ori hotărâtoare.

Din exemplele prezentate rezultă cu pregnanță că, atunci când se realizează instruirea și dirijarea corespunzătoare și cu responsabilitate a rezidenților, se obțin rezultate pe măsura cerințelor.

Recent, conform sarcinilor din Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1986, s-a analizat eficiența rezidențelor existente, stabilindu-se măsuri concrete de natură a elimina neajunsurile constatate în muncă.

Astfel, raportat la numărul persoanelor din rețea, la dispunerea în obiective, locuri și medii, rezidențele create pînă în prezent nu asigură pe deplin degrevarea ofițerilor de sursele pe care, de multe ori, nu le exploatează eficient. Tocmai de aceea, în perioada următoare se va acționa pentru încărcarea tuturor rezidenților la nivelul maxim al surselor date în legătură, concomitent cu crearea de noi rezidențe, acțiune eșalonată pe parcursul semestrului I/1986, cu precădere în obiectivele de pe platforma portuară, în cele de sinteză și turism, în mediul navetiștilor și în localități rurale, de unde informațiile de la rețea ne parvin uneori cu întârziere.

Măsurile inițiate, aflate în curs de executare, vizează realizarea unei coordonări și îndrumări permanente din partea cadrelor de conducere în crearea rezidențelor de către ofițeri, astfel încît eficiența acestora să se materializeze în preluarea informațiilor la timp și în ritm neîntreput, în scopul valorificării lor imediate, prin acțiuni energice, mereu ofensive, de cunoaștere, prevenire, descoperire și lichidare a oricăror acțiuni îndreptate împotriva securității statului.

Unele concluzii desprinse din analiza informațiilor obținute în rîndul foștilor condamnați cunoscuți în relații cu elemente dușmănoase din emigrație — sau cu alți străini —

Una din principalele sarcini cuprinse în planul de măsuri elaborat pentru îmbunătățirea activității informativ-operative în problema „*Foști condamnați pentru infracțiuni contra securității statului*” o constituie asigurarea măsurilor de cunoaștere, prevenire și neutralizare a unor acțiuni inițiate de elemente din această categorie stabilite în străinătate, identificarea legăturilor din țară și organizarea unei supravegheri informative corespunzătoare asupra lor.

Acest lucru este necesar întrucît datele ce se dețin dovedesc că formele de activitate ostilă a foștilor condamnați aflați în Occident, îndeosebi în S.U.A., Anglia, R.F. Germania și Franța, sînt din ce în ce mai variate și virulente, fățise ori ascunse. Spre exemplu, dacă în urmă cu ani de zile astfel de elemente se frămîntau în cercuri restrinse, în discuții sterile, în limitele unui oraș, acum au în preocupare editarea a tot felul de tipărituri, cu o arie de răspîndire lărgită, în mai tot Vestul Europei, unele venind și de pe alte continente. Alt motiv îl constituie faptul că unele persoane, grupări și organizații reacționare din exterior încearcă să introducă în țară publicații și materiale prin care își propun stimularea morală și instigarea elementelor fanatice din interior să se angreneze la acțiunile inițiate mai ales de așa-zisa „Uniune a Românilor Liberi”.

Analiza realizată pe această linie a scos în evidență faptul că ponderea persoanelor din rîndul legăturilor o constituie foștii condamnați care au condus sau acționat în organizații și bande subversiv-teroriste, au desfășurat propagandă dușmănoasă, au comis acte violente de subminare a economiei naționale ori au trădat patria, fapte pentru care au executat pedepse penale mari și chiar în mod repetat.

De regulă, aceste persoane au studii superioare, sînt stabilite în localități urbane și mai lucrează încă (fără a deține funcții de conducere și acces la date sau informații cu caracter secret de stat), în industrie, în sectoarele artă-cultură, sănătate, învățămînt și justiție.

Deși pînă în prezent nu s-au înregistrat cazuri de legături organizate cu exteriorul în vederea inițierii unor acțiuni clandestine, datele și informațiile obținute în rîndul acestei categorii de persoane pun în evidență faptul că unele dintre ele sînt preocupate să desfășoare activități prezente, potrivnice statului nostru, astfel :

— *La mai toate securitățile județene și a municipiului București se află în atenție elemente semnalate că întrețin relații cu angajați ai posturilor de radio „Europa liberă“, „Vocea Americii“ și „Deutsche Welle“.*

Printre acestea se numără și „Scriitorul“, în vîrstă de 72 ani, jurist, pensionar, membru al Uniunii Scriitorilor, domiciliat în București, semnalat ca legătură a lui Virgil Ierunca, Monica Lovinescu, Eugen Ionesco și Mircea Eliade. Pe unii dintre aceștia i-a contactat cu prilejul călătoriilor pe care le-a efectuat în Franța în anii 1978 și 1980, informîndu-i cu aspecte din domeniul scriitoricesc și făcînd cu ei un intens schimb de cărți și periodice literare. Începînd din anul 1984 este preocupat să constituie, în cadrul unei mănăstiri, un fond special din cărți editate în exterior de elementele sus-menționate, spre a fi consultate de persoane din anturajul său, cunoscute cu atitudini potrivnice statului nostru. În contextul cercetării informative i s-a ridicat și un manuscris memorialistic, în care descrie, de pe poziție ostilă, condamnarea și detenția sa din perioada 1959—1964.

— *La unele securități județene sînt semnalate elemente din această categorie care se află în relații apropiate, de vizită reciprocă, cu membri ai unor ambasade, doctoranzi, studenți străini, specialiști, turiști etc. ori întrețin legături de corespondență cu rudele lor apropiate din exterior.*

Astfel, „Mateiu“, de 49 ani, medic, șeful unei circumscripții sanitare din județul Suceava, cunoscut cu preocupări de a-și crea relații în rîndul străinilor veniți ca turiști pe raza comunei unde domiciliază, a intrat în contact cu doctoranzii din S.U.A. — Ecaton Hary și Katerherine (soți), foști lectori la Universitatea „A. I. Cuza“ din Iași — cărora li s-a întrerupt șederea în țară, la sfîrșitul anului universitar 1983—1984, pentru diversiune ideologică în rîndul tineretului studios și alte activități potrivnice statului nostru. În astfel de ocazii, „Mateiu“, care vorbea curent limbile engleză, germană și franceză, le-a confiat, de pe poziții ostile, date despre trecutul său politic, evidențiate într-un jurnal intim al acestora. De la respectivii a primit publicații cu conținut dușmănos, pe care ulterior le-a difuzat în cercul său de relații.

— *La cîteva securități județene sînt în atenție și elemente semnalate că se află în relații apropiate cu angajați ai serviciilor de informații străine.*

Semnificativ este cazul lui „Pascu“, în vîrstă de 63 ani, jurist, domiciliat în Tg. Jiu, județul Gorj, fost condamnat pentru participare la o organizație subversivă, care, cu prilejul unei călătorii temporare într-o țară balcanică pentru a-și vizita fiica, căsătorită cu un cetățean ce provine dintr-o familie de refugiați, stabiliți în 1949 în România și repatriați cu 4 ani în urmă, a cunoscut un ofițer al serviciului de informații din țara respectivă. Relațiile dintre familia fiicei și acel ofițer au fost justificate de „Pascu“ în mod neverosimil. Intensificîndu-se măsurile de urmărire a preocupărilor obiectivului, după întoarcerea din călătoria făcută, s-a stabilit că respectivul se află în relații de vizită cu

cadre militare, precum și cu alte persoane, cu sau fără antecedente politice reacționare, angajînd față de acestea discuții cu caracter calomniator și denigrator.

— *Informații de valoare s-au obținut și din rîndul elementelor cărora li s-au refuzat cererile de emigrare ori de plecare temporară în străinătate.*

Din partea unora dintre acestea se manifestă interes pentru realizarea de legături cu diferite persoane care călătoresc în Occident, în scopul trimiterii de memorii adresate unor organisme internaționale ori postului de radio „Europa liberă“, spre a fi sprijinite să plece din țară. Sînt și cazuri cînd elementele respective exprimă intenții și fac preparative de trecere frauduloasă a frontierei.

Menționăm în acest sens pe „Sorin“, în vîrstă de 62 ani, farmacist, pensionar, domiciliat în București, cunoscut cu încercări repetate de a trimite în exterior, prin intermediul unor străini cu care întreține legături, diverse materiale cu conținut ostil, pentru a fi difuzate în emisiunile postului de radio „Europa liberă“. Totodată, este preocupat de reluarea contactelor cu foști condamnați din străinătate pentru a le solicita să intervină la diverse personalități și organisme în vederea favorizării emigrării sale. Este de reținut că poziția și concepțiile lui dușmănoase au fost asimilate de fiica sa, cadru medical.

De asemenea, unele elemente din această categorie încearcă să determine membrii de familie să adere la diferite secte religioase, pentru a avea garanția unor intervenții din partea anumitor conducători ai acestora în vederea obținerii pașapoartelor necesare plecării din R. S. România.

În unele cazuri, foștii condamnați au exercitat o influență nocivă asupra descendenților, convingîndu-i să refuze înapoierea în țară, în urma unor călătorii temporare în exterior.

— *Au sporit preocupările aparatului de securitate față de unele elemente din exterior, care în perioada 1984—1985 au venit în țară ca turiști ori vizitatori la rude, suspecte că desfășoară activități potrivnice statului nostru.*

Pe baza consemnului dat la punctele pentru controlul trecerii frontierei, s-au inițiat și aplicat măsuri asupra mai multor foști condamnați, în scopul depistării celor trimiși cu sarcini de către grupări și organisme reacționare, ceea ce a condus la obținerea de date și informații privind mișcarea, legăturile realizate, comportarea și poziția față de statul nostru, pe baza cărora s-au întreprins acțiuni de influențare și chiar exploatare informativă.

Astfel, în cazurile „Kovaci“, în vîrstă de 55 ani, jurist, cu domiciliul înaintea plecării la Timișoara, stabilit legal în R.F. Germania, cunoscîndu-se faptul că vine frecvent în țară, s-a acționat pentru adîncirea informațiilor obținute anterior, pe baza cărora a fost contactat și s-a acționat în vederea influențării lui pozitive. În procesul contactărilor s-au obținut date că a fost căutat de angajați ai postului de radio „Europa liberă“ care i-au propus să colaboreze în culegerea de informații. La rîndul său, a luat legătura cu membrii familiilor unor transfugi români și foști colegi din mai multe județe, a frecventat unele localuri publice,

angajînd discuții cu diferite persoane pentru a cunoaște anumite stări de spirit din rîndul populației.

Despre „Turcu“, inginer petrolist, în etate de 53 ani, fost condamnat pentru participare la o organizație subversivă, cu ultimul domiciliu în București, plecat în anul 1981 prin căsătorie în S.U.A., s-a stabilit, cu ocazia venirii în vizită în țară, că era interesat de reluarea legăturilor cu foști colegi de facultate și de serviciu din cadrul unor importante obiective economice, conturîndu-se unele suspiciuni asupra preocupărilor sale. Pentru prevenirea unor eventuale acțiuni necorespunzătoare din partea acestuia, au fost concepute și aplicate măsuri care au condus la descurajarea și izolarea respectivului.

În cadrul măsurilor inițiate în sezonul estival, acționîndu-se asupra unor cetățeni străini suspecti de apartenență la diferite organizații extremist-teroriste, au fost identificate în agendele lor personale numerele de telefon ale unor foști condamnați ce au domiciliile în localități din unele județe ale țării.

*

Analiza informațiilor din rîndul foștilor condamnați cunoscuți în relații cu elemente dușmănoase din emigrație sau cu alți cetățeni străini a pus în evidență și unele neajunsuri care s-au repercutat negativ asupra calității muncii, și anume :

● Cu toate că în ultimul timp s-au obținut unele rezultate pozitive pe linia cunoașterii preocupărilor actuale ale foștilor condamnați aflați în emigrație, organizarea măsurilor de supraveghere informativă a ru-delor și legăturilor lor din țară nu se ridică la nivelul exigențelor.

● Există cazuri în care, deși de mai mult timp se obțin informații cu valoare operativă, se tergiversează inițierea măsurilor complexe, ofensive, care să conducă la finalizarea lor în timp util.

● Nu întotdeauna s-au întreprins măsuri informative și combinate impuse de situația operativă din problemă, în legătură cu plecarea definitivă sau temporară în străinătate a unor asemenea elemente.

● Se recurge uneori la cercetări informative în stadii cînd nu sînt elucidate principalele aspecte din cazuri, lucru ce face ca uneori cei urmăriți să afle că sînt în atenția organelor de securitate, luîndu-și măsuri de precauție.

● Nu întotdeauna s-au întreprins măsuri informative și combinate pentru inițierea de măsuri comune care să asigure cunoașterea legăturilor unor foști condamnați, inclusiv cu turiști străini care ne vizitează țara.

Lt. col. Mihaj WAWIERNIA
Căpitan Ion MARICA

ACTIVITATEA DE ARHIVĂ, SPRIJIN NEMIJLOCIT AL MUNCII OPERATIVE DE SECURITATE

Ca urmare a ordinelor date de conducerea Departamentului Securității Statului, în anul 1985 s-a trecut în mod hotărît și organizat la valorificarea științifică a documentelor și datelor din arhiva operativă a securității statului, ghidați de ideea majoră ca activitatea de arhivă să se implice, calificat și direct, în problematica și nevoile reale ale muncii de securitate.

În sensul menționat, activitățile de conservare și reactualizare permanentă a fondurilor arhivistice de care dispunem trebuie să fie în pas cu mutațiile care survin continuu în situația operativă de securitate. Este de aceea necesar să se manifeste maximum de receptivitate, răspunde și angajare, pentru a pune la dispoziția aparatului informativ-operativ materialele și documentele care, prin conținutul și coroborarea lor cu alte date, să contribuie atât la desprinderea unor concluzii, cât și la stabilirea de soluții necesare rezolvării cu competență și în bune condiții a cazurilor și problemelor aflate în atenție.

De asemenea, în conformitate cu art. 43 din Ordinul ministrului de interne nr. 001050/1977, avem obligația să analizăm cu simț de răspundere și cât mai ca-

lificat toate materialele trimise de unități, acordînd atenție deosebită verificării și clarificării temeinice a suspiciunilor ce au stat la baza luării în lucru a unor cazuri, precum și modului cum sînt întocmite documentele care, potrivit ordinelor în vigoare, prin exactitatea și claritatea lor trebuie să servească și eventualelor nevoi în perspectivă ale aparatului informativ-operativ.

Din experiența acumulată cu prilejul studierii a peste 4.000 de dosare de urmărire informativă și ale rețelei informative pe anul 1985, se desprinde preocuparea aparatului de securitate pentru ridicarea calității muncii și întocmirea unor documente cît mai complete, așa cum se prevede în ordinele de muncă. În același timp, au fost constatate numeroase nereguli și abateri de la prevederile ordinelor.

Cele mai frecvente neajunsuri constatate se referă la următoarele :

— din rapoartele de încetare a urmăririi sau supravegherii informative nu întotdeauna rezultă clar dacă s-au clarificat suspiciunile pentru care persoanele respective au fost lucrate ;

— în rapoartele ce se întocmesc la încetarea urmăririi sau supravegherii informative nu în-

totdeauna se fac mențiuni cu privire la situația persoanei lucrate, de menținere ori scoatere din evidențele de securitate;

— în rapoartele de încetare a urmăririi informative sau supravegherii informative nu se specifică hotărîrea luată față de legăturile persoanei lucrate;

— nu apare în clar calitatea (funcția) celor ce au competența să aprobe clasarea materialelor;

— se omite completarea formularelor P. 62 și a fișelor model 2 pentru legăturile care se mențin în evidențele de securitate;

— completarea incorectă a formularului P. 62, mai ales cîmpul 23 (motivul luării măsurii) și cîmpul 26 (mențiuni de soluționare);

— sînt situații cînd lipsesc rapoartele de luare în lucru sau aprobările celor în drept;

— se fac adăugiri cu altă cerneală și alt caracter de scris în rapoartele de încetare a urmăririi informative sau supravegherii informative, fără a se certifica aceste completări conform competențelor;

— lipsesc cererile de verificare la evidența populației și cartoteca generală documentară sau nu sînt actualizate;

— sînt dosare care conțin file xerocopiate greu lizibile sau materiale în limbi străine (mai ales arabă) care, practic, nu pot fi utilizate în studiu;

— scrisorile și fotografiile nu sînt cusute la dosare și numerotate;

— dosare necertificate și ne-numerotate;

— dosare închise, dar trimise spre clasare după 2—3 ani;

— pentru dosarele de caz cu autori neidentificați se omite completarea formularului P. 65 pentru prelucrarea automată;

— pentru dosarele personale lipsesc opisele sau există o neconcordanță între opis și materialele din dosar;

— materialele nu sînt ordonate în dosar în conformitate cu art. 54, anexa 9, din Ordinul ministrului de interne nr. 001050/1977;

— se introduc în dosarele personale tabele necompletate;

— în cazul celor decedați, deși se impune, nu se prezintă actul de deces în copie sau autentificarea decesului de către consiliul popular ori evidența populației.

*

Sîntem preocupați și am realizat deja un număr apreciabil de studii documentare de interes general privind: activitatea revizionist-iredentistă și naționalist-șovină împotriva statului român; samavolniciile petrecute pe teritoriul țării noastre în preajma și în timpul celui de-al doilea război mondial (mutilarea teritoriului țării, Dictatul fascist de la Viena, regimul de ocupație horthystă asupra nord-vestului României); crimele și atrocitățile săvîrșite de fasciștii unguri împotriva populației românești, evreiești și de alte naționalități din Transilvania de nord-vest; rezistența antihitleristă și anti-revizionistă a populației de naționalitate germană din România etc.

Toate acestea răspund nevoilor stringente ale unor unități informativ-operative, precum și sarcinilor de ridicare a nivelului cunoștințelor profesionale ale cadrelor.

În scopul creșterii calității muncii este necesar ca și compartimentele B.I.D. să-și aducă o contribuție mai mare în acțiunea de valorificare a datelor și informațiilor de care dispun, în spri-

jinul activității informativ-operative a organelor de securitate. Pentru aceasta, este necesar să se treacă de îndată la o acțiune de selecționare și prelucrare tematică a materialelor cu valoare documentară existente, conform prevederilor Ordinului ministrului de interne nr. 001050/1977, îndeosebi a celor de interes național, urmînd a fi trimise la Centrul de informatică și documentare cele care se referă la perioada pînă la 30 august 1948. Facem această mențiune datorită faptului că la unele județe mai sînt încă materiale referitoare la activitatea fostelor organe informative burgheze, iar altele au fost introduse greșit fie la arhiva neoperativă, fie chiar în fondul informativ.

Este necesar, de asemenea, ca, pe baza documentelor existente și în funcție de problematica muncii de securitate din județe, să se treacă la acțiunea de valorificare a acestor materiale, prin elaborarea unor studii, documentare și sinteze. Spre exemplu: în marea majoritate a județelor din Transilvania ar fi de

actualitate și utilitate elaborarea unor studii asupra activității naționalist-șovine, iredentiste, din care un exemplar să fie trimis la C.I.D. În alte județe ar fi necesară întocmirea unor studii și documentare privind activitatea reacționară a fostelor partide burghezo-moșierești și a organizațiilor fasciste.

Pe baza materialelor existente la fondul informativ și fondul rețea, să se efectueze — periodic sau anual — studii asupra documentelor primite spre clasare pentru a se desprinde concluzii de natură a stabili stadiul muncii informativ-operative și aportul rețelei informative; aceasta, în scopul informării conducerii unităților pentru a se lua măsuri în vederea realizării actului prevenirii și creșterii eficienței muncii de securitate.

În perioada ce urmează vom persevera în direcția valorificării datelor și materialelor existente pentru a ne aduce contribuția specifică la ridicarea calității și eficienței muncii de securitate.

Colonel Traian **BARA**

Considerații privind locul și rolul contactării directe a elementelor urmărite, în cadrul mijloacelor și metodelor de muncă folosite de organele de contrainformații militare

Contactul direct, nemijlocit al ofițerilor de securitate cu persoanele urmărite informativ este cunoscut și folosit ca metodă eficace de muncă de către serviciile de informații și contrainformații din majoritatea statelor lumii, încât, prin rezultatele date, această metodă a intrat în arsenalul practicilor folosite de organele de securitate pentru rezolvarea sarcinilor ce le revin. Utilizarea acestei metode se încadrează în multitudinea măsurilor luate de organele de securitate pentru perfecționarea continuă a activității pe care o desfășoară, a mijloacelor și metodelor de prevenire, descoperire și lichidare a infracțiunilor și faptelor antisociale date de lege în competența lor.

Analiza efectelor și rezultatelor obținute în urma contactării directe a unor elemente care au deținut funcții de conducere în organizația legionară, în fostele partide burgheze ori secte religioase, a unor foști agenți sau persoane cu intenții de evaziune, evidențiază faptul că și în acest mod s-a prevenit comiterea unor fapte de natură dușmănoasă ori s-au obținut informații valoroase pe baza cărora au fost întreprinse măsuri de influențare sau de finalizare a unor cazuri.

Obținerea unor astfel de informații direct de la elementele urmărite nu trebuie să determine reflecții potrivit cărora rețeaua informativă și-ar pierde din atributele de cel mai important mijloc al muncii de securitate. Unul din motivele care au determinat elementele respective să relateze ofițerilor de securitate ceea ce n-au confiat persoanelor din anturajul lor a fost — după cum au afirmat unii — „încrederea mai mare pe care au acordat-o reprezentanților legii, întrucât este posibil ca alte persoane să informeze denaturat organele în drept“.

Valoarea metodei contactării elementelor urmărite rezultă și din aportul ei la prevenirea faptelor infracționale, la influențarea pozitivă ori compromiterea, izolarea și inducerea în eroare a persoanelor suspecte, lucru ce impune atât utilizarea ei pe scară mai largă, cât și perfecționarea continuă a metodicii organizării și desfășurării acesteia.

Contactarea elementelor urmărite presupune o activitate de mare finețe și, de aceea, pentru a avea eficiența scontată, ea se organizează și desfășoară în concordanță cu o serie de cerințe, a căror valabilitate a fost confirmată de practică și care, în esență, se referă la :

◆ *Existența unui obiectiv precis, determinat în mod real, pe baza analizei situației operative din fiecare caz în parte.*

În cele mai multe situații, contactarea elementelor urmărite informativ va trebui făcută în special în vederea avertizării, compromiterii și izolării, în scopul prevenirii angrenării acestora la activități ostile. În alte cazuri, persoanele suspecte sînt contactate și pentru a se obține fie informații cu privire la concepțiile lor prezente, fie probe. De exemplu, în cazul unei grupări pe linia sectei „Martorii lui Iehova” — din care făceau parte și trei soții de cadre militare domiciliat pe șantier, preocupate de acoperirea activității lor pentru a nu fi identificate de organele de contrainformații militare — sub un anumit pretext și într-o împrejurare favorabilă, ofițerul de contrainformații a contactat-o pe „NEMES MARIA”, element fanatic, cunoscută că avea sarcina să atragă la sectă soțiile a doi subofițeri. După două zile a fost chemată în mod oficial la organele C.I. o altă soție de cadru, membră a sectei, și atenționată asupra preocupărilor pe care le avea. Ca urmare, conducerea sectei, trăgînd concluzia că „NEMES MARIA” era „colaboratoare” a organelor de securitate, a pus-o în discuție, izolînd-o complet de grupare. Pentru „a nu avea bătaie de cap”, secta respectivă le-a abandonat și pe celelalte soții de militari.

◆ *Cunoașterea amănunțită a activității ostile, a intențiilor, aptitudinilor și trăsăturilor de caracter ale elementelor urmărite și legăturilor acestora.*

Ilustrativ pentru caracterul imperios al cunoașterii unor astfel de date este următorul exemplu. Despre „SĂVESCU VASILE”, inginer cu protecția muncii la o mare unitate economică, fost membru al organizației de tineret P.N.Ț., s-au obținut date că se află în anturajul unor foști legionari care purtau discuții

cu caracter dușmănos. Adîncindu-se verificările, a rezultat că respectivul, element inteligent, calculat, atașat familiei și cu o conduită morală corespunzătoare, se situa în discuții pe poziții mai realiste, fapt pentru care s-a apreciat utilă contactarea lui în vederea influențării pozitive și, eventual, a atragerii la colaborare cu organele noastre.

Cu prilejul contactării făcute, acesta, impresionat de tactul, specialitatea și competența ofițerului de contrainformații militare, a vorbit deschis despre faptul că întreține relații cu unele elemente cu antecedente politice și penale și că era dezgustat de mărginirea și lipsa de realism politic ale acestora. Ulterior, a furnizat informații utile privind concepțiile și intențiile ostile ale persoanelor din anturajul său, în baza cărora apoi a fost atras la colaborare.

◆ *Stabilirea momentului oportun al organizării și desfășurării contactării elementelor urmărite.*

Momentul în care se trece la contactarea persoanelor urmărite diferă de la caz la caz, în funcție de scopul urmărit, informațiile existente cu privire la cel vizat, unele împrejurări din viața și activitatea acestuia care ar facilita reușita acțiunii. În unele cazuri, contactarea elementelor urmărite poate avea loc chiar atunci cînd există informații certe despre intențiile lor de a comite fapte antisociale, în scopul prevenirii lor, iar în alte cazuri se pot exploata manifestările de teamă, de ezitare de a se angrena la fapte antisociale, ori cînd în rîndul acestora și al anturajului există frămîntări, neînțelegeri, dispute etc. ce ar putea fi exploatare. De exemplu, în cazul lui „GRIGORESCU”, sfătuit de soția sa să treacă clandestin frontiera de stat a R. S. România, s-a trecut la contactarea și influențarea pozitivă a acestuia în momentul în care între soții „GRIGORESCU” au apărut unele dispute legate de împărțirea bunu-

rilor patrimoniale; iar în cazul lui „SĂVESCU VASILE“, expus mai sus, ofițerul de contrainformații militare a acționat în momentul în care deținea informații precise cu privire la atitudinea realităii adoptată de aceasta față de poziția și intențiile celorlalte elemente ostile din anturajul său și, respectiv, când apăruseră germeii unor disensiuni între ei.

◆ *Trecerea la acțiune în mod organizat, ofensiv și cu discernământ.*

Contactarea elementelor urmărite nu constă în stabilirea unor relații înțimplătoare între ofițerul de securitate și cel lucrat informativ, ci are la bază necesități bine definite. De altfel, acest proces comportă o serie de dificultăți serioase asupra rezolvării cazului. Ca atare, în toate situațiile de contactare a elementelor urmărite trebuie să se asigure o pregătire minuțioasă și riguroasă a modului cum se va proceda pentru a determina persoanele suspecte să acționeze în sensul dorit de organele de securitate.

Caracterul ofensiv al contactărilor poate fi asigurat numai prin folosirea unor combinații, legende informative și jocuri operative bine concepute, controlînd în permanență atitudinea elementului urmărit, reacția acestuia după contactare și intervenind, la nevoie, cu măsuri suplimentare. Discuțiile care se poartă cu această ocazie trebuie să fie înregistrate pe bandă magnetică, date fiind importanța și dificultatea problemelor ce se abordează, cît și necesitatea efectuării unei analize minuțioase a felului cum au decurs contactările și cum se va reacționa în viitor. Acestea sînt necesare, totodată, pentru preîntîmpinarea unor situații nedorite după contactare.

◆ *Eficacitatea contactării elementelor presupune, pe lîngă cerințele menționate, și asigurarea conspirativității depline a măsurilor ce se iau în asemenea cazuri.*

Acest lucru se poate asigura prin utilizarea unor măsuri diversificate în fiecare caz în parte, pentru a nu se da posibilitate elementelor contactate să înțeleagă tactica și scopurile organelor de securitate, în situația că s-ar consulta între ele.

Conspirativitatea contactărilor — atunci cînd nu se urmărește contrariul — trebuie asigurată și față de informatorii ori colaboratorii folosiți în cazurile respective, în măsura în care aceștia nu sînt angrenați în organizarea și desfășurarea contactării. Cînd informatorul mijlocește legătura cu cel urmărit, evident că față de el nu se poate conspira acțiunea, dar ceea ce trebuie conspirat este scopul urmărit.

Așa cum subliniam la început, contactarea elementelor urmărite informativ presupune o activitate complexă, riguros organizată și determinată de un anumit scop. În raport cu scopul urmărit, se procedează la alegerea ofițerului de securitate ce va fi folosit pentru efectuarea contactării, aspect important pentru reușita acesteia.

Fără a pune la îndoială priceperea și pregătirea unui ofițer sau a altuia, sînt totuși cazuri în care sînt necesare cunoștințe dintr-un anumit domeniu, folosirea unei limbi străine, înclinații, pasiuni comune, vîrstă asemănătoare și altele. De pildă, avînd informații că urma să vină ca turist în România un cetățean străin ce manifesta interes pentru unele cadre militare, s-a luat măsura contactării lui de către un ofițer de contrainformații din altă garnizoană, cunoscător al limbii respective. Intrarea în contact s-a făcut prin intermediul unui informator, iar la scurt timp, ca urmare a liniei de conduită fixată, ofițerul a reușit să cîștige încrederea străinului și să stabilească problemele ce-l interesau din România.

Alegerea ofițerului corespunzător pentru efectuarea contactării este

urmată de pregătirea lui temeinică în vederea intrării în legătură cu elementul urmărit. Această pregătire presupune : însușirea tuturor datelor necesare cunoașterii elementului urmărit ; stabilirea locului, timpului, modalităților de intrare în contact și discuțiilor ce se vor purta ; alegerea tacticii ce se va folosi pentru atingerea obiectivelor preconizate ; măsuri specifice în scopul verificării reacției celui în cauză ; dotarea ofițerului cu cele necesare îndeplinirii sarcinilor ce-i revin.

În legătură cu modalitățile intrării în contact se pune mai întâi problema care dintre cele două metode de contactare va fi folosită, respectiv : contactarea elementului urmărit prin declinarea calității de ofițer de securitate, ori contactarea sub diverse acoperiri. Părerile sînt împărțite, în funcție de avantajele și dezavantajele practice ale celor două metode.

Unii ofițeri de securitate consideră că prin declinarea calității oficiale cu ocazia contactărilor se vor putea iniția și dezvolta discuții de natură să-i determine pe cei urmăriți să se destăinuie cu privire la activitatea sau problemele ce le cunosc, fapt mai puțin probabil în cazul cînd sînt în fața unor persoane care nu au calitatea oficială să cunoască astfel de probleme. Alții consideră că, prin declinarea calității, rezultatele vor fi minime, deoarece în aceste cazuri persoanele respective, din spirit de conservare, se vor pune în gardă, vor avea anumite rezerve, ceea ce va îngreua realizarea scopurilor finale.

Trebuie înțeles însă că alegerea uneia sau alteia dintre modalitățile de contactare menționate depinde, de la caz la caz, de scopul urmărit, de personalitatea celui vizat, de împrejurările care pot facilita intrarea în legătură cu el, de eficiența metodelor aplicate.

În ceea ce privește ofițerii de contrainformații militare, nu se ridică

probleme deosebite cînd este vorba de militari și personal muncitor civil, întrucît ei sînt cunoscuți oficial de întregul efectiv al obiectivului pe care-l asigură contrainformativ. Prima metodă este frecvent folosită în materializarea în practică a conceptului de prevenire, în special la militarii ce fac parte din unitățile care lucrează în economia națională și sînt suspecti de intenții de evaziune, propagandă emigraționistă, sectanți ori care au legături cu organizații, posturi de radio sau persoane de peste hotare.

Subliniez că, anual, înregistrăm cazuri de evaziune prevenite, de renunțare la emigrare ori de întrerupere a relațiilor cu organizații sau persoane din străinătate, din partea unor tineri militari în termen, aflați la sosirea în armată sub influența nocivă a propagandei emisiunilor posturilor de radio sau care întrețin relații cu persoane de peste hotare.

Realizarea la nivelul cerințelor a sarcinilor de mare răspundere puse în fața organelor de securitate de către partid, personal de comandantul suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, de a preveni orice acțiune îndreptată împotriva securității statului nostru socialist, impune organelor de securitate necesitatea de a-și perfecționa necontenit metodele și mijloacele de muncă.

Materialul de față schițează, în linii mari, cadrul general al organizării și desfășurării contactării directe a elementelor urmărite, oferind ofițerilor posibilitatea să găsească și alte argumente bazate pe activitatea practică cu privire la necesitatea aplicării și perfecționării continue a acestei metode, în vederea realizării dezideratului muncii noastre — prevenirea oricăror fapte și fenomene de natură să aducă atingere securității statului.

Colonel Petre BARBULEA

ORGANIZAȚIA INTERNAȚIONALĂ DE POLIȚIE CRIMINALĂ — INTERPOL — ȘI TERORISMUL INTERNAȚIONAL

În anul 1985 terorismul a cunoscut o recrudescență fără precedent în istoria omenirii, caracterizat prin cele mai violente forme de manifestare (distrugeri de aeronave în aer și la sol cu pasageri la bord, plasarea de bombe într-un tren de persoane, în obiective industriale, economice, comerciale, nucleare, de cercetare științifică, de calcul electronic etc.). Numai în lunile iunie și iulie, un număr apreciabil de acte teroriste au fost organizate și realizate în principalele țări vest-europene, care au produs numeroase victime în rîndul populației și însemnate pagube materiale.

Astfel, în ziua de 2 iunie 1985, gruparea teroristă autointitulată „Martirii lui Tal Al Zataar“ a declanșat explozia unei bombe în gara Genova; în ziua de 14 iunie a fost deturnată o aeronavă a companiei aeriene americane TWA; în ziua de 18 iunie a explodat o bombă în holul destinat curselor internaționale al aeroportului Frankfurt/Main; în ziua de 23 iunie o aeronavă a companiei aeriene „Air India“ a explodat în aer deasupra apelor maritime irlandeze, pierind 329 oameni; în aceeași zi a explodat o bombă în aeroportul internațional Tokio; în ziua de 22 iulie gruparea teroristă islamică „Jihad“ a plasat o bombă într-o sinagogă din Copenhaga și una în birourile companiei aeriene „Northwest Airlines“ din același oraș. Numărul atentatelor teroriste din această perioadă este mult mai mare.

În unele țări occidentale, pe lângă grupările teroriste cunoscute au apărut altele noi, cum ar fi în R.F. Germania — „Aktion Cristian Klar“, iar în altele, care nu s-au confruntat încă pe linie de terorism, au acționat grupări teroriste necunoscute pînă în acest an. De exemplu, în Belgia pot fi citate „Celulele combatante“ și „Peace conquerros“ (cuceritorii păcii) iar în Grecia — „Hristos Kassimis“. În Franța, unde și-au găsit refugiu o bună parte din grupările teroriste străine, a apărut o nouă grupare autohtonă — „Grupul verde dur“.

În ultimii ani, organele de poliție din diferite țări vest-europene au obținut date, informații și documente din care rezultă o internaționalizare a terorismului. În R.F. Germania, poliția a descoperit liste cu nume și adrese ale unor teroriști de diferite naționalități din circa 30 de țări. Un raport al Administrației Federale a Aviației Civile din Statele Unite ale Americii a subliniat printre altele că „Armata roșie japoneză”, „Frațiunea Armata Roșie” din R.F. Germania, „Brigăzile roșii” italiene, separatiștii basci din Spania și „Armata secretă pentru eliberarea Armeniei” (ASALA) întrețin legături strinse, cooperează între ele, efectuează schimburi de experiență, se sprijină reciproc cu armament, muniții, material logistic, documente de identitate false, cazare, alimente, bani, chiar execută acte teroriste pe bază de reciprocitate. În prezent, teroriștii nu-și mai pun problema modului de trecere ilegală a armamentului și muniției peste frontieră, întrucât le sînt puse la dispoziție de către teroriștii din țara respectivă.

Comunitatea mondială a ripostat la proliferarea terorismului prin organizarea și echiparea unor unități speciale de poliție, bine instruite și dotate cu mijloace de luptă sofisticate. Prin acorduri bi și multilaterale, polițiile occidentale cooperează în ceea ce privește prevenirea comiterii de acte teroriste, urmărirea și trimiterea teroriștilor în justiție. Multe țări consideră acțiunile teroriste ca infracțiuni de drept comun și le tratează ca atare (Statele Unite ale Americii, Peru, Japonia, India, Argentina, Italia, R.F. Germania). O serie de organizații internaționale (Asociația Internațională a Transporturilor Aeriene, Organizația Internațională a Aviației Civile și altele) au întreprins măsuri și au întocmit programe pentru a găsi și aplica soluții de lichidare a terorismului, mai ales că în ultimul an terorismul și-a creat din ce în ce mai mult legături cu infractori de drept comun — criminali, spărgători, traficanți de droguri și arme etc.

Care a fost atitudinea Organizației Internaționale de Poliție Criminală — INTERPOL față de terorism? Cum a reacționat ea la fenomenul de proliferare a grupărilor teroriste, față de recrudescența acțiunilor lor? Începînd cu anul 1970 cînd terorismul a luat forma actuală a caracterului său, Organizația Internațională de Poliție Criminală — INTERPOL a manifestat precauții în a se implica în cazurile de terorism, din cauza interpretării motivației politice a acțiunilor pe care o afixau toate grupările teroriste. Această poziție era firească, întrucît art. 3 din statutul Organizației interzice cu rigurozitate orice intervenție sau activități în probleme sau afaceri cu caracter politic, militar, religios și rasial.

Era clar că, pe măsură ce trecea timpul, iar acțiunile teroriste creșteau în intensitate și duritate cuprinzînd țări și teritorii tot mai multe, O.I.P.C. — INTERPOL nu putea să stea deoparte, în afara luptei împotriva acestui flagel.

Organizația s-a decis să acționeze cu o anumită discreție, evitînd să facă referiri sau să folosească termenul de „terorism”. Cîțiva ani INTERPOL-ul a acționat în cazuri de terorism ca fiind „infracțiuni comise cu violență de grupuri organizate”. Situația a evoluat pînă la un punct cînd a fost imposibilă evitarea folosirii acestui termen.

Cu ocazia Adunării Generale ce a avut loc la Bruxelles în anul 1970, a fost votată o rezoluție care chema la cooperare permanentă cu Asociația Internațională a Transporturilor Aeriene și Organizația Internațională a Aviației Civile pentru a preveni sau reduce aceste activități

criminale și a restabili securitatea călătoriilor aeriene internaționale. Secretariatul general al O.I.P.C. — INTERPOL a întocmit o listă anuală cu măsurile de securitate ce trebuie luate de țările afiliate pentru a asigura și mări securitatea aeroporturilor și aeronavelor atât la sol, cât și în aer.

În anul 1971 a fost votată o rezoluție prin care se recomandă luarea unor măsuri corespunzătoare pentru a preveni și reprimă deturnările de aeronave și luările de ostatici, iar țările afiliate să folosească serviciile și canalele INTERPOL în limitele statutului Organizației.

Odată puse în aplicare aceste rezoluții, a început procesul de delimitare a infractorilor de motivările politice ale acțiunilor lor. Cu ocazia Adunării Generale ce a avut loc la Viena, în anul 1973 (anul afilierei României la INTERPOL), prin rezoluțiile nr. 6 și 7, deturnarea de aeronave a fost declarată ca infracțiune de drept comun. Același principiu a fost aplicat și altor acte teroriste, ca: expedierea de colete și scrisori-bombă, luarea de ostatici, actele teroriste în urma cărora erau uciși oameni și plasările de explozivi.

Aceste rezoluții au deschis țărilor membre drumul spre schimbul și furnizarea de informații privind activitățile teroriste, urmărirea și arestarea infractorilor în vederea extradării.

Situația a fost clarificată cu ocazia celei de a 53-a sesiuni a Adunării Generale INTERPOL ce a avut loc în Marele Ducat de Luxemburg, când au fost votate două rezoluții. Una recomandă birourilor centrale naționale INTERPOL ca, respectând prevederile art. 3 al statutului Organizației, să coopereze cât mai mult posibil pentru combaterea terorismului, în măsura în care legile naționale o permit. Cea de-a doua rezoluție recomandă principiile, regulile și procedurile pentru facilitarea interpretării art. 3 din statut. Această rezoluție precizează faptul că este imposibil să se dea o definiție precisă unui caz politic, militar, religios sau rasial. Deci, fiecare caz trebuie analizat separat, individual, ținând cont de particularitățile sale.

Atunci când secretarul general al Organizației este informat că într-un caz ar putea fi aplicate prevederile art. 3, el va avea cu biroul central național solicitator un schimb de păreri pentru a determina aplicabilitatea sau neaplicabilitatea art. 3. Dacă biroul central național își menține solicitarea, acesta își asumă deplina responsabilitate în privința naturii cazului, iar Secretariatul general dă toate detaliile în circulara ce o va difuza. Dacă, în lumina art. 3, Secretariatul general al Organizației este în dezacord cu biroul central național solicitator privind interpretarea ce trebuie dată unor anumite fapte, Secretariatul general va refuza colaborarea în cazul de terorism respectiv. În momentul când solicitatorul acționează din proprie inițiativă și încalcă prevederile art. 3, secretarul general va informa celelalte birouri centrale naționale despre punctul său de vedere.

Secretariatul general INTERPOL trebuie informat dacă, în cursul unor discuții bilaterale, între două birouri centrale naționale intervin diferențe de opinii în privința aplicării art. 3. Refuzul uneia sau mai multor țări de a acționa la cererea difuzată de un birou central național sau de Secretariatul general (de exemplu o cerere de extradare), nu în-

seamnă că solicitarea însăși este fără efect și că automat cade sub incidența prevederilor art. 3 din statutul INTERPOL. Oricum, dacă anumite țări refuză extrădarea, aceasta este transmisă celorlalte birouri centrale naționale printr-un aditiv la circulara originală, indicând faptul că infractorul a fost liberat. Când un infractor este arestat în vederea extrădării, circulara de urmărire rămâne valabilă, afară dacă țara solicitatoare decide altfel, pînă cînd infractorul în cauză a fost extrădat.

Cîteva fapte categorisite ca infracțiuni în diferitele coduri penale naționale sînt prin natura lor politice, militare, religioase sau rasiale, ca de exemplu : apartenența la o organizație interzisă, exprimarea unor opinii interzise ; infracțiunile privind presa, insulta autorității ; infracțiunile împotriva securității interne și externe a statului ; dezertarea din forțele armate ; trădarea ; spionajul ; practicarea unor religii interzise ; recrutarea sau propaganda în favoarea unei religii anumite ; apartenența la o asociație rasistă. Astfel de fapte cad sub incidența art. 3. Acest articol se referă și la orice fapte comise de politicieni, chiar ale acelorora care au fost judecați după căderea lor de la putere sau după ce în anumite cazuri au fugit în străinătate.

Situația se prezintă altfel în cazul unei infracțiuni comise de un politician ca persoană particulară. De exemplu : evaziune fiscală, furt din fonduri publice.

Cînd infracțiunile sînt comise de persoane cu anumite vederi politice, dar faptele nu au legătură directă cu viața politică din țara respectivă sau cauza pentru care luptă, infracțiunile nu pot fi considerate ca fiind sub incidența art. 3. Acesta este un adevăr special în cazul infracțiunilor comise în țări care nu sînt direct implicate (în afara zonelor de conflict) și cînd faptele constituie o serioasă amenințare la libertatea, viața și proprietatea personală. Exemplu de asemenea cazuri :

— ofițeri de poliție uciși sau luați ca ostatici în afara zonelor de conflict, cu scopul de a obține libertatea unui complice ;

— un atac asupra membrilor unor organisme publice în afara zonelor de conflict (de exemplu : plasarea unei bombe într-o bancă sau aruncarea unei grenade într-un restaurant).

Infracțiuni comise în afara zonelor de conflict pentru a atrage atenția asupra unei cauze speciale (deturnarea unei aeronave, luarea de ostatici, răpiri) nu cad sub incidența art. 3.

Un criteriu valabil de apreciere este acela prin care se stabilește dacă între victimă, obiectivele urmărite de teroriști, țările aflate în conflict sau situația politică relevantă există vreo legătură.

Punctul de vedere al INTERPOL-ului este acela că, în cazul evaluării unei anumite fapte în lumina prevederilor art. 3, trebuie luat în considerare tipul de cooperare solicitat de un birou central național. Dacă solicitarea are numai un caracter preventiv, atunci nu există nici un motiv care să împiedice transmiterea informațiilor tehnice, chiar dacă acestea au fost obținute despre cazuri cu motivație politică. În mod ase-

mănător este posibil schimbul de informații despre posibilele deturări de aeronave sau infractori care au intenția de a lua ostatici, cu precizarea că transmiterea de informații nu se bazează numai pe faptul că infractorul aparține unei anumite mișcări politice.

În cursul lunii august 1985, secretarul general a organizat o reuniune de experți la care au participat specialiști (polițiști, juriști, experți financiari) în lupta antiteroristă din țările reprezentate în Comitetul Executiv al Organizației, și anume: R.F. Germania, Argentina, Belgia, Canada, Danemarca, Statele Unite ale Americii, Spania, Franța, Italia, Japonia, Camerun, Egipt, India, Liban, Luxemburg, Iugoslavia și Marea Britanie, unde au fost examinate următoarele aspecte legate de terorismul internațional actual și de INTERPOL:

— caracteristicile terorismului și repercusiunile lor asupra activității poliției;

— riposta poliției la nivel național și internațional;

— cooperarea prin posibilitățile puse la dispoziție de O.I.P.C.

— INTERPOL.

Intervențiile participanților la reuniune au scos în evidență că, la vremea respectivă, capacitatea de care dispune Organizația nu era folosită în mod corespunzător, mai ales în domeniul prevenirii.

Reuniunea a subliniat faptul că Secretariatul general acționează prin difuzarea de informații care se referă la modurile de operare ale teroriștilor, aspectele tehnice ale actelor teroriste, tipurile și proveniența armelor și munițiilor folosite de infractori, în special informațiile care permit urmărirea penală a acestora sau cel puțin împiedicarea mișcării lor libere dintr-o țară în alta.

Ținând cont de aceste concluzii, la cea de-a 54-a sesiune a Adunării Generale a O.I.P.C. — INTERPOL care a avut loc în octombrie 1985 la Washington s-a votat o rezoluție prin care s-au hotărât următoarele:

— editarea și difuzarea de către Secretariatul general a unui ghid privind posibilitățile practice existente în prezent în domeniul cooperării în cazurile de terorism;

— înscrierea în ordinea de zi a tuturor reuniunilor internaționale, adunărilor generale și ale Comitetului Executiv a unui punct privind combaterea terorismului;

— crearea unui grup specializat pe probleme de terorism în cadrul Diviziei de poliție a Secretariatului general al O.I.P.C. — INTERPOL.

Desigur că rezoluțiile și hotărârile luate cu ocazia reuniunilor INTERPOL de pînă acum au dat un impuls activității Organizației în lupta de prevenire și combatere a terorismului internațional.

Înainte de eliberarea ostaticilor în deturnarea aeronavei companiei americane TWA, Secretariatul general al Organizației a difuzat preventiv tuturor țărilor afiliate caracteristicile pașapoartelor care au fost confiscate de teroriști, ce puteau fi fabricate în viitor în scopuri

teroriste. S-a reușit identificarea teroriștilor în urma cărui fapt au fost difuzate fotografiile și amprentele lor digitale.

Aceste difuzări au conținut o mare cantitate de informații operative care au putut fi exploatate de țările afiliate la Organizație.

Serviciile și canalele INTERPOL au fost și sînt folosite de Italia, Spania, R.F. Germania și alte țări vest-europene pentru a da în urmărire internațională pe membrii diferitelor grupări teroriste din statele respective în vederea arestării și extrădării lor în țara solicitatoare. INTERPOL-ul dispune de o rețea de telecomunicații internaționale de poliție bine organizată, cu ajutorul căreia zilnic sînt transmise informații despre infractori internaționali, printre care și teroriști și acțiunile lor.

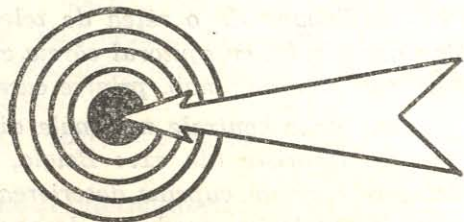
Birourile centrale naționale din țările pe teritoriul cărora au avut loc acte teroriste (de ex.: Belgia, R.F. Germania, Franța) au difuzat circulare care au cuprins descrierea evenimentelor, infractorii implicați, semnalmintele lor, modurile de operare, felul armamentului și muniției folosite, precum și alte informații operative (furturi de armament, pașapoarte, cărți de identitate, autoturisme etc.) ce ar putea fi folosite în scopuri teroriste.

Intr-un interviu acordat revistei „Terrorism, Violence, Insurgency“, Raymond Kendall — secretarul general al Organizației — a subliniat că pentru a rezolva problema demistificării terorismului în fața populației este nevoie de folosirea tehnicilor judiciare și în primul rînd culegerea de informații, de exemplu despre un grup care este pe punctul de a executa un atac terorist. Este foarte clar că rolul INTERPOL-ului este acela de a clarifica țărilor membre de la ce punct al cazului pot veni și cere sprijinul Organizației. INTERPOL-ul nu se va implica într-un caz pînă ce poliția națională nu a identificat autorii responsabili, caracterul acțiunii lor, motivul pretins etc. După cum a afirmat secretarul general, INTERPOL-ul nu este interesat în mișcările politice, naționale sau culturale, ci în legătură cu persoanele care comit faptele. La fiecare 6 luni, Secretariatul general emite o listă cu infractorii urmăriți în vederea arestării și extrădării. Această listă nu este încă completă. Există o listă cu teroriștii urmăriți și alta cu deturnătorii și atacanții de aeronave. Cele două liste conțin peste 400 nume. După votarea ultimei rezoluții privind terorismul, lista a ajuns la 500 nume. Ea poate să crească dacă teroriștii urmăriți pe plan național sînt comunicați la INTERPOL pentru a fi dați în urmărire internațională.

După părerea secretarului general al INTERPOL-ului, terorismul trebuie să aibă aceeași abordare multidisciplinară ca celelalte forme ale activităților infracționale care creează probleme serioase în prezent în majoritatea țărilor occidentale.

ALO, „AVRIG 17“,

ALO, „CODLEA“ ...

... În urma reținerii, cercetării și apoi condamnării, potrivit legilor în vigoare, a infractorilor „RELU“ și „RETA“, au pierdut din actualitate, nemaifiind operante, și apelurile telefonice „AVRIG 17“ și „CODLEA“. Pentru că, cele două sintagme atât de românești nu erau altceva decât parolele cu ajutorul cărora binomul acțiunii infracționale „RELU“ — „RETA“, la care ne vom referi, își stabileau locurile de întâlnire pentru a transmite și, respectiv, a primi în secret informații din domeniul comerțului exterior.

Pe scurt : între cei doi se stabilise un sistem de legături codificate.

Să decodificăm, în continuare, și noi, secretul acestor întâlniri, dînd citire, mai întii, sentinței judecătorești nr. 514 din 16 septembrie 1985, rămasă definitivă prin Decizia nr. 345/16 octombrie 1985 a Tribunalului Militar Teritorial București care, „în numele legii, cu unanimitate de voturi, a condamnat :

● pe „RELU“, cetățean străin, 1) la șapte ani închisoare pentru instigare la infracțiunea de divulgare a secretului economic, prevăzută de art. 25 Cod. penal, rap. la art. 298, alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 41, alin. 2 Cod penal ; 2) la cinci ani închisoare pentru infracțiunea de dare de mită, prevăzută de art. 255, alin. 1 Cod penal.

În baza art. 33 și 34 Cod penal, inculpatului i s-a aplicat pedeapsa cea mai grea, de șapte ani închisoare ;

● pe „RETA“, cetățeană română, 1) la șapte ani închisoare pentru infracțiunea de divulgare a secretului economic, prevăzută de art. 298, alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 41, alin. 2 Cod penal ; 2) la șapte ani închisoare și interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64, lit. a, b, c Cod penal pe timp de 4 ani pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută de art. 254, alin. 1 Cod penal.

În baza art. 33, 34 și 35 Cod penal, inculpatei i s-a aplicat pedeapsa cea mai grea, de șapte ani închisoare și interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64, lit. a, b și c Cod penal, pe timp de patru ani“.

Unele date privind elementele implicate

— „RELU“ : cetățean sirian, 40 ani, căsătorit, fără copii, reprezentantul la București al firmei iordaniene „JORDAN MATERIALS CONSTRUCTIONS“, parteneră de afaceri a I. C. E. „Exportlemn“ și I.C.E. „Metalimportexport“, de la care a importat mari cantități de che-restea și oțel-beton. Se afla în țara noastră din anul 1964, mai întâi ca student și apoi doctorand, iar din 1979 reprezentant de firmă. Bun cunoscător al limbii române, inteligent, activ. Din anul 1983 și-a deschis firmă proprie, cu sediul în București.

— „RETA“ : cetățeană română, de 35 ani, căsătorită, avînd un copil, domiciliată în București, referent principal la I.C.E. „Exportlemn“ ; se ocupa de firma pe care o reprezenta „RELU“.

Cum a fost declanșată acțiunea...

„RELU“ fusese inclus în baza de lucru în anul 1979, din următoarele motive : a) se afla în România de peste 15 ani ; b) după terminarea studiilor, devenind reprezentant la București al firmei iordaniene menționate, a fost semnalat cu numeroase legături în rîndul unor cetățeni români, fiind suspect, mai ales, interesul său pentru a cultiva relații cu membri de familie, rude și cunoștințe ale unor persoane cu funcții de conducere din diverse întreprinderi și instituții, cu acces la date și documente secrete de stat.

Din supravegherea informativă a acestuia au mai rezultat :

a) preocuparea sa pentru crearea unui cerc larg de legături în diferite medii și locuri, inclusiv în rîndul unor prostituate și alte elemente necinstite, ocupîndu-se cu trafic de valută, speculă și alte activități încriminate pe linie de drept comun ;

b) folosindu-se de calitatea de reprezentant de firmă, a trecut la extinderea contactelor și relațiilor cu persoane din sistemul comerțului exterior.

Luîndu-se măsuri corespunzătoare de încadrare informativă a sectoarelor în care lucrau persoanele cu care „RELU“ purta tratative, s-a stabilit că străinul obișnuia să se deplaseze frecvent, cu autoturismul firmei, în porturile Brăila, Constanța și Galați. Cu acest prilej încerca să exploateze în orb persoanele oficiale care-l însoțeau, la început interesîndu-l date aparent nevinovate, de genul : „În ce cartier locuiți ? Cu cine ați fost în străinătate pînă acum ? Unde ? Nu v-ar încînta o călătorie în Iordania ?“ De asemenea, se oferea să le lase cît mai aproape de domiciliul lor.

În acest mod a cunoscut-o și pe „RETA“.

Avînd în vedere cele semnalate, paralel cu continuarea supravegherii informativ-operative au fost luate în control și contractele ce urmau a fi încheiate. Astfel au fost obținute date din care reieșea că „RELU“ oferea, pe timpul tratativelor, mici atenții celor cu care ne-

gocia, urmărind atît reacția acestora, cit și studierea lor în scopul coruperii și apoi al atragerii la culegerea și transmiterea de informații cu caracter economic.

⊗ Anul 1983 a constituit un moment decisiv în ceea ce privește orientarea măsurilor informativ-operative asupra lui „RELU“, întrucît, concomitent cu deschiderea la București a oficiului firmei sale, creștea și interesul său pentru culegerea de date și informații cu caracter economic, interesul lui comercial fiind axat spre importul din România al unor produse din lemn și oțel-beton.

Aprofundîndu-se cunoașterea activității și comportării lui „RELU“, mai ales cu prilejul tratativelor purtate cu întreprinderile de comerț exterior în cauză, o sursă a organelor noastre — „IOHANN“ — a comunicat că respectivul era mai mult ca sigur informat de cineva asupra prețurilor practicate de partea română în relațiile cu alte firme străine importatoare de cherestea. Informația era edificată pe o concluzie logică : în ultima vreme „RELU“ adopta, în tratative, o poziție din ce în ce mai dură, cunoscînd exact unele prețuri din contractele încheiate deja cu firme concurente.

Coroborînd astfel de semnalări cu alte date potrivit cărora „RELU“ formulase mari cereri de cherestea (20.000—25.000 metri cubi), ceea ce depășea cu mult capitalul de care dispunea firma în cauză, s-a tras concluzia că informația provenită de la „IOHANN“ era întemeiată.

Toate acestea se întîmplau în vara anului 1984 cînd, prin măsuri speciale, s-a mai aflat că „RELU“ și „RETA“ utilizau un sistem codificat de fixare a întîlnirilor neoficiale, parola fiind : „Alo, Avrig 17“, ceea ce însemna (s-a aflat, evident, mai tirziu) că întîlnirile între cei doi aveau loc în strada Avrig, la ora 17,00, în apropierea domiciliului „RETEI“. La acest apel, „RELU“ se deplasa spre locul stabilit, cu autoturismul propriu, pe care-l lăsa apoi la un „Service“ din apropiere. De acolo, verificîndu-se foarte atent, mai făcea cîțiva pași și se întîlnia cu „RETA“ (întîlnirea era foarte scurtă).

⊗ Din acest moment, cazul a fost lucrat cu prioritate prin dosar de urmărire informativă, urmărindu-se :

- prevenirea scurgerii de informații ;
- prevenirea producerii de pagube materiale pentru economia națională ;
- documentarea și curmarea activității infracționale desfășurate de „RELU“ și „RETA“.

Era în afara oricărei îndoieli că persoana ce-l informa pe „RELU“ cu datele pe care acesta le utiliza la tratative în interesul firmei sale era „RETA“. Totuși, nu era cunoscut și elucidat încă pe deplin sistemul folosit. Prin măsuri combinative însă, a fost exploatat, cu profesionalitate, un important moment operativ. Adică : într-una din zilele cînd „RETA“ a rămas singură la serviciu, peste orele de program, pretextînd că „mai avea de lucru“, s-a documentat, prin mijloace specifice, că ea de

fapt pregătise un plic conținând informații și date pentru „RELU“ în schimbul cărora își primea plata: un casetofon, un colet, un parfum...

Informațiile obținute pînă la această dată au fost coroborate și completate și cu cele furnizate de sursa „VICTORIA“, una din legăturile sale apropiate, din care rezulta că „RELU“ acordă o atenție deosebită unei persoane care, atunci cînd îl căuta la telefon, folosea apelul: „Alo, Codlea“?

Aceeași sursă a informat că, în ultima perioadă, „RELU“ nu mai permitea nimănui să intre în biroul său, închizîndu-l ori de cîte ori pleca din sediul oficiului, iar „RETA“ devenise tot mai dependentă de acesta — preț al bijuteriilor primite de la „RELU“ și al promisiunilor acestuia de a-i asigura o călătorie în Iordania, ba chiar angajarea ei la firma pe care o conducea.

Analizînd toate informațiile și datele existente, devenea tot mai concludent că, în timp ce „RETA“ pornise pe un drum fără întoarcere (corupție, furnizare de informații etc.) „RELU“ folosea această situație pentru a merge și mai departe.

Intrucît datele furnizate de „RETA“ aveau caracter „secret de serviciu“, iar divulgarea lor în continuare era de natură a produce pagube întreprinderii, au fost luate măsurile specifice necesare în vederea prevenirii acestora.

⊙ Măsura cea mai importantă însă a fost finalizarea acțiunii, momentul operativ constituindu-l o situație de competența miliției: „RELU“ folosea borderouri de schimb valutar false pentru a-și plăti taxele de telex și telefon. Operativ, au fost obținute materiale probatorii care confirmau aspectele menționate.

În consecință, organele de cercetare ale securității, sub acoperirea și cu sprijinul organelor de miliție (cu care s-a cooperat foarte bine), a fost efectuată o percheziție la biroul firmei, ceea ce pentru „RELU“ a constituit o surpriză totală. Cu acest prilej, în afară de borderourile de schimb și alte situații de calcul, într-unul din sertarele seifului său au fost descoperite și ridicate documentele provenite de la „RETA“ (al cărui scris a fost recunoscut cu ușurință de ofițer), fapt care l-a adus pe „RELU“ într-o stare de panică, încercînd totodată să explice că acestea erau de la un prieten din Iordania.

Pentru a acoperi în continuare adevăratul scop al percheziției, nu s-a făcut nici un fel de discuție în legătură cu înscrisurile în cauză, precizîndu-i-se că, potrivit procedurii legale, vor fi ridicate toate materialele găsite, documentele urmînd a fi clarificate ulterior.

În aceeași zi cercetările au continuat la sediul organului de miliție cu străinul în stare de libertate. Cînd s-a ajuns la înscrisuri, „RELU“ a început să dea fel de fel de explicații. După plecarea sa de la miliție au fost luate măsuri specifice pentru a i se controla comportamentul. Datele obținute au pus în evidență faptul că, imediat după primele cercetări, „RELU“ s-a întilnit neoficial cu „RETA“, căreia i-a relatat tot ceea ce i s-a întîmplat, instruind-o să nu recunoască nimănui că i-a divulgat secrete în schimbul unor recompense.

Tot sub acoperirea miliției, prin organele de cercetare ale securității, s-a acționat și asupra „RETEI“. La domiciliul acesteia, pe balcon și în alte ascunzători, au fost găsite și ridicate mai multe obiecte: trei radiocasetofoane, băuturi alcoolice, țigări, săpunuri, cafea etc.

În fața probelor evidente strinse pe parcursul urmăririi informative și cercetării penale, „RELU“ și „RETA“ au recunoscut — ce-i drept, greu — că au încălcat legile țării. Ca urmare, au fost arestați preventiv. Întrucât faptele lor au constituit infracțiuni de competența organelor de securitate, au fost trimiși în judecată la Tribunalul militar București, care i-a condamnat conform prevederilor legii.

Concluzii

1. Pe întregul traseu al cunoașterii, descifrării, documentării și finalizării cazului „RELU“ — „RETA“, succesul a fost asigurat de folosirea judicioasă, combinativă a metodelor și mijloacelor de muncă specifice, rețeaua informativă fiind pe primul plan.

2. Analiza permanentă a informațiilor obținute, corelarea lor operativă cu datele rezultate din alte măsuri și exploatarea în timp util a momentelor operative ivite au conferit acțiunii un caracter organizat și ofensiv, fapt care a înlesnit documentarea, în scop preventiv, a activității infracționale a elementelor respective.

3. Un rol deosebit l-a jucat modul de organizare și desfășurare a percheziției la biroul și reședința lui „RELU“, sub acoperirea organelor de miliție, prilej cu care, în afara confiscării unor mari sume de bani proveniți din schimb ilegal de valută, s-a intrat în posesia unor importante mijloace de probă ce au stat la baza documentării infracțiunilor date în competența organelor de securitate.

4. O contribuție importantă la finalizarea cazului au avut-o și organele de cercetare ale securității cu care s-a cooperat operativ și eficient pe tot timpul cercetării.

Căpitan Dumitrache CONDRACHE

„VINTILĂ“ NU ERA NUMAI LECTOR

Pe fondul accentuării crizei economice mondiale, al acțiunilor pentru consolidarea și reîmpărțirea zonelor de influență și accelerarea cursei înarmărilor — îndeosebi a celor nucleare —, s-a extins campania de propagandă reacționară și de pogrărire a realităților din țările socialiste, de diversiune ideologică și subminare politică, în care serviciile de informații joacă un rol tot mai important.

În acest scop sînt folosite o gamă variată de metode și mijloace — a lît în străinătate, cît și în R. S. România —, care asigură angajarea concertată a unor diplomați, ziariști, lectori, doctoranzi și turiști străini în acțiuni de subminare a intereselor politice, economice, de apărare și pe alte planuri ale țării noastre.

Cazul „VINTILĂ“, lector francez, ilustrează și azi, la 3 ani de la soluționarea sa, faptul că sub acoperirea activităților culturale, serviciile secrete franceze desfășoară intense acțiuni de îndoctrinare și diversiune ideologică în rîndul cetățenilor români.

Născut în 1944, „VINTILĂ“ a urmat studii superioare de istorie în Franța, după care, între 1967—1970, și-a susținut în România doctoratul în istorie. Timp de 3 ani deci patronii l-au trimis în misiune de cunoaștere a viitorului obiectiv, sub acoperirea doctoratului. A lucrat apoi ca lector francez în U.R.S.S. (3 ani),

după care, pînă în 1978, a fost angajatul unei societăți franceze de asigurări, pe un post care-i oferea posibilitatea să călătorească des în străinătate. În toamna anului 1978 a venit ca lector la Institutul de Învățămînt Superior Suceava, în cadrul schîmburilor culturale româno-franceze, stabilîndu-și un program deosebit de lejer (numai 8 ore săptămînal — joi și vineri cîte 4 ore), ceea ce îi permitea cu prisosință să se ocupe și de alte treburi, mai puțin culturale, care, de fapt, reprezentau misiunea lui de bază în România, respectiv culegerea de informații imbinată cu activitatea de propagandă ostilă, desfășurate la adăpostul acoperirii menționate.

Deși, ostentativ, arăta că este un bun cunoscător al legislației românești privind relațiile cetățenilor români cu străinii (în locuința personală afișase textul Legii 23/1970), „VINTILĂ“ invita la domiciliu studenți și diverși intelectuali români, cărora le prezenta filme care elogiiau modul de viață capitalist, le pune la dispoziție o mașină cu tăieturi din principalele cotidiene occidentale sau tipărituri cu conținut ostil la adresa țărilor socialiste, în general, și a României, în special.

În baza acoperirii oficiale, își adîncea legăturile cu persoanele care-l interesau, încitîndu-și interlocutorii, pe timpul discuțiilor purtate la domiciliu, la afirmații tendențioase,

denigratoare, iar prin oferirea unor mici atenții — reviste, băuturi, țigări — reușea să-i atragă, în mod rafinat, la unele comentarii ostile. Nu renunța la propaganda dușmănoasă nici când se afla în compania unor „cuceriri“ sentimentale — de cele mai multe ori studente.

„VINTILĂ“ a început să manifeste interes și pentru cadre ale Ministerului de Interne, prima lui grijă la puțină vreme după ce și-a luat postul în primire fiind aceea de a-l cunoaște fizic pe ofițerul care răspundea de institut. De asemenea, a reușit să se infiltreze în familia unui cadru de miliție, căruia i-a oferit diverse cadouri, permanentizându-și legăturile cu acesta și membrii săi de familie.

În raporturile cu colegii de catedră „VINTILĂ“ urmărea ca, prin glume provocatoare de tipul „știu că ești omul securității“, să depisteze, după mimica sau răspunsurile precipitate ale acestora, sursele organelor de securitate. Sub pretextul achiziționării de obiecte de port popular, în zilele de țirg efectua deplasări în diverse localități din județ sau făcea vizite la domiciliile unor persoane din mediul rural, ocazii în care, exploatăndu-le în orb, culegea date privind starea de spirit a populației — îndeosebi a aceleia din zona de frontieră — pe tema aprovizionării și a teritoriilor care nu mai aparțin în prezent țării noastre. Din rîndul studenților îl interesau opiniile referitoare la sistemul de acordare a burselor, condițiile de trai ș.a.

Din „programul“ de lucru extra-universitar al lui „VINTILĂ“ făceau parte și: o intensă legătură cu lectorii francezi din alte localități (prin telefon și vizite periodice); contactarea unor turiști francezi veniți la

Suceava; deplasări pentru „instruire“ la Ambasada Franței la București etc.

În relațiile cu colegii de catedră și cu alte persoane de anturaj ația o conduită derutantă studiată: în timp ce unora li „se plîngea“ că atașatul cultural al Franței la București îi reproșea că nu desfășoară activitate corespunzătoare pe linia lectoratului, altora li „se confia“ că ar fi fost criticat pentru că „s-ar fi dat de partea românilor“; făcînd aluzii la existența în apartamentul său a unor așa-zise instalații de ascultare a convorbirilor, le făcea semn interlocutorilor să tacă ori să vorbească în șoaptă; sub aparența „glumei“, îi instiga pe unii intelectuali din legătură cu rude în Franța să rămînă ilegal în Occident.

În toate aceste siutații urmărea reacțiile fiecărei persoane în parte, fie în scop de studiu, fie pentru a depista rețeaua organelor de securitate.

Lucrarea lui „VINTILA“ prin dosar de urmărire informativă a fost impusă atît de datele potrivit cărora era suspect de apartenență la serviciul de spionaj francez, cît și de faptul că în Franța a întreținut relații apropiate cu un transfug român, fiu de fost curier diplomatic și legionar, prin intermediul căruia și-a creat imediat o legătură în orașul Fălticeni care să-i faciliteze contactele dorite, îndeosebi în scop de indoctrinare și exploatare în orb. De altfel, tot pe aceeași cale, „VINTILĂ“ contacta cetățeni români aflați în vizită în Franța pe care, sub acoperirea unui „ajutor dezinteresat“ (cazare, însoțire în vizitarea Parisului, a monumentelor și edificiilor sale etc.), îi studia și exploata în orb, încercînd să-i influențeze să nu mai revină în țară.

Pe parcurs, a rezultat că din anturajul permanent al lui „VINTILĂ” făceau parte tot mai multe elemente cu antecedente politice și penale cu poziție prezentă ostilă ori cu rude în străinătate.

Folosindu-se o gamă largă de mijloace specifice, într-o strînsă cooperare informativ-operativă atît între diversele compartimente de muncă ale Securității județului Suceava, cît și cu alte județe din țară, au fost obținute date certe că „VINTILĂ” era agent al Serviciului de spionaj francez, trimis în România cu următoarele sarcini :

— culegerea de date și informații de ordin social-politic, urmărind în principal să stabilească starea de spirit a persoanelor cu care a venit în contact, atitudinea acestora față de orînduirea noastră, poziția și reacția lor cu privire la măsurile luate de conducerea statului pe plan intern și extern, concomitent cu desfășurarea unor acțiuni de influențare negativă și propagandă ostilă, un loc aparte ocupîndu-l elogierea modului de viață occidental și insti-

garea la rămînere ilegală în străinătate ;

— identificarea unor ofițeri sau surse ale organelor de securitate și obținerea unor date privind activitatea și personalitatea acestora ;

— efectuarea de studii asupra unor intelectuali care în viitor ar putea face obiectul preocupărilor serviciului de spionaj francez.

Pentru curmarea activității dușmănoase pe care „VINTILĂ” o desfășura în țara noastră, s-a hotărît documentarea activității respectivului, prin : audierea unor legături pe care și le-a creat în țară ; efectuarea unei percheziții domiciliare la una dintre acestea, unde se aflau materiale dușmănoase folosite pentru indoctrinare anticomunistă (scrieri cu conținut ostil, tăieturi din unele ziare occidentale, special selecționate în acest scop) și confiscarea lor.

În baza declarațiilor obținute și a documentelor confiscate „VINTILĂ” a fost demascat, iar drept urmare — retras de la post.

Lt. colonel Nicolae LELESCU
Maior Constantin PINTILIE

PREOCUPĂRI.. DEJUCATE

Acționînd în conformitate cu prevederile Programului de măsuri al Departamentului Securității Statului referitoare la intensificarea activității de cunoaștere, prevenire și neutralizare a acțiunilor dușmănoase inițiate de foștii condamnați pentru infracțiuni contra securității statului, Securitatea județului Galați a reușit să dejoace și să lichideze preocupările dușmănoase ale unui element din această categorie care căuta să prolifereze ideile, concepțiile și metodele de activitate ostilă pentru care a fost condamnat.

În cursul anului 1983, Mareș Tiberiu, în vîrstă de 72 ani, de profesie jurist, în prezent pensionar, fost membru în Comitetul județean P.N.L., șef al organizației de tineret P.N.L. Galați și condamnat 7 ani pentru activitatea desfășurată într-o grupare subversiv-teroristă, a făcut obiectul unor măsuri complexe de prevenire și neutralizare.

În procesul supravegherii sale informative, s-a stabilit că acesta s-a autoizolat de toate persoanele de vîrstă apropiată, suspicioana elementele cu care venea în contact, iar în mod sporadic mai întreținea unele discuții tendențioase. Mareș Tiberiu și soția sa continuau să întrețină relații, prin corespondență, cu Sequin Dora din Elveția, fostă angajată a casei regale, de la care lunar primeau pachete cu obiecte și produse alimentare, iar periodic obiectivul se deplasa la București să-și viziteze cei doi fii (pe Tudor, regizor de teatru, și Ștefan, regizor de montaj).

Din exploatarea mijloacelor speciale folosite în cadrul supravegherii respectivului a rezultat că unul din fiii săi, Mareș Tudor, l-a îndemnat să scrie o carte despre activitatea sa politică și perioada detenției, sub pretextul că ar fi „lucruri veșnic interesante pentru toată lumea“. Avînd în vedere datele obținute despre preocupările celui în cauză, i s-a deschis dosar de urmărire informativă.

Deoarece sursele Enăchescu Valeriu și Didi Popovici, care anterior se aflau în relații foarte bune cu obiectivul, nu mai dispuneau de posibilități informative, pentru sporirea capacității de pătrundere în intimitatea celui urmărit, s-a intensificat folosirea unor mijloace speciale complexe.

În consecință, s-a îmbunătățit activitatea de cunoaștere, s-au obținut date certe privind poziția dușmănoasă a obiectivului, stabilindu-se

că acesta era un frecvent ascultător al emisiunilor postului de radio „Europa liberă“, precum și faptul că începuse să redacteze un material autobiografic ce cuprindea date tendențioase referitoare la perioada detenției sale. Cel în cauză a mărturisit că în conținutul lucrării respective intenționa să se refere la modul cum a fost „reeducat“ în acea perioadă și la comportarea cadrelor cu astfel de atribuții în penitenciar. Preconiza să completeze în acest mod datele ce au fost consemnate de Paul Goma în lucrarea intitulată „Camera 4 spital“, apărută la o editură din Paris, și pe care a avut ocazia să o lectureze cu prilejul călătoriei turistice efectuate, în anul 1983, la Sequin Dora în Elveția.

În cursul lunii decembrie 1983 s-a stabilit că Mareș Tiberiu i-a trimis fiului său, Ștefan, un plic cu cinci poezii proprii avînd un conținut profund denigrator.

Intrucît după această dată a rezultat că obiectivul, împreună cu soția, a plecat pe perioada iernii să locuiască la cei doi fii ai lor, s-a acționat prin măsuri diversificate pentru stabilirea locului de păstrare a lucrărilor respective și a se stringe date în vederea luării unor măsuri preventive.

Astfel, s-au stabilit cu certitudine preocupările lui Mareș Tiberiu de a redacta diferite lucrări literare (unele multiplicat la mașina de scris), descoperindu-se, totodată, și unele caricaturi cu conținut dușmănos. Manuscrisul privind perioada de detenție nu a fost însă găsit.

La revenirea obiectivului în Galați, în cursul lunii aprilie 1984, pentru clarificarea situației lucrării în cauză și a eventualei perspective de folosire a acesteia, s-a realizat, prin măsuri combinate, infiltrarea informatorului Petrescu, care a fost trimis legendat cu sarcini în acest sens la București, la Mareș Ștefan (sursa a executat o parte din detenție împreună cu Mareș Tiberiu și a fost coleg de școală cu fiul acestuia, Ștefan).

Ca urmare a diversificării posibilităților de cunoaștere a activității obiectivului și a legăturilor sale de încredere, a rezultat că despre așa-zisele preocupări scriitoricești știe și sora sa, Răducanu Eliza, pensionară, domiciliată în București. S-a mai stabilit că, în cursul lunii mai 1984, Mareș Tudor s-a deplasat pe linie profesională în Italia, unde a contactat-o neoficial pe Sequin Dora, aspect pe care a căutat să-l ascundă la reîntoarcerea în țară, iar obiectivul și-a manifestat nemulțumirea că acesta nu a dat curs inițiativei sale de rămînere ilegală în străinătate.

Intrucît s-au obținut noi date că Mareș Tiberiu și-a reluat preocupările de redactare a materialului referitor la perioada sa de detenție, au fost întreprinse măsuri complexe în urma cărora s-au descoperit alte

două manuscrise (unul tratînd aspecte din penitenciar, celălalt reprezentînd o schiță cu conținut denigrator la adresa orînduirii noastre socialiste, intitulat „Cuib de pupăză“) ce au fost fotocopiate.

Stabilindu-se astfel că materialele căutate se aflau în posesia obiectivului, în scopul neutralizării activității ostile a celui urmărit și al prevenirii continuării difuzării acestor scrieri, în cursul lunii iulie 1984, în cooperare cu organele de miliție, i-au fost ridicate de la domiciliu două caiete cu scrieri tendențioase privind perioada de detenție*, precum și alte materiale cu conținut denigrator.

Deși în cursul anchetei Mareș Tiberiu a declarat că nu a difuzat la nici o persoană materialele redactate de el, din informațiile obținute în aceeași zi, prin mijloace speciale, rezultă că fiii săi cunoșteau despre preocupările scriitoricești ale obiectivului. A mai rezultat că fiul său, Mareș Ștefan, poseda la domiciliul din București o cantitate apreciabilă de valută și un set din aceste scrieri; de teamă că s-ar putea ca acestuia să i se facă o percheziție, obiectivul intenționa să-l avertizeze printr-o terță persoană care urma să se deplaseze a doua zi la București pentru a-i duce respectivului o scrisoare cu detalii.

Pentru identificarea acestei persoane și intrarea în posesia scrisorii respective, în scopul înlăturării posibilității de informare a lui Mareș Ștefan și folosirii acesteia ca motivație a extinderii măsurilor operative și asupra descendentului, obiectivul și soția sa au fost puși în filaj.

Intrucît Mareș Tiberiu trebuia ca a doua zi să vină la sediul organelor de securitate pentru continuarea anchetei, iar soția sa urma să rezolve problema scrisorii, s-a pregătit sectoristul de la Miliția municipiului Galați care, pe baza datelor obținute de la filaj, era interpus acesteia, sub motivația invitării să dea unele explicații despre preocupările obiectivului.

În acest mod, plauzibil, cu măsuri de conspirare a mijloacelor speciale, s-a intrat în posesia scrisorii pe baza căreia obiectivul a fost determinat să-și reconsidere declarațiile și s-a efectuat percheziție la domiciliul lui Mareș Ștefan, unde s-au găsit un caiet cu un așa-zis roman în manuscris, intitulat „Holly se aruncă în viață“. precum și mai multe foi volante cu „epigrame“ și „anecdote“, toate cu conținut tendențios.

* În conținutul celor două caiete autorul făcea referiri tendențioase la regulamentul și personalul închisorilor respective, elogia activitatea foștilor deținuți, își manifesta nemulțumirea față de „dezbinarea“ emigrației și susținea necesitatea constituirii unui „Bloc de simțire românească“. De asemenea, pe întreg cuprinsul materialelor propaga ideea răzbunării.

Cu aceeași ocazie, s-au descoperit și mijloace de plată străine care, conform legii, au fost confiscate.

În derularea documentării activității ostile a lui Mareș Tiberiu, s-a acționat cu măsuri combinative și pentru controlarea discuțiilor purtate în limba franceză de către Mareș Aglaia și cumnata sa Răducanu Eliza, cu prilejul venirii celei din urmă la Galați, la inițiativa obiectivului. În acest scop s-a folosit următoarea măsură combinativă: taximetrul solicitat de Mareș Aglaia pentru a-și aștepta cumnata la gară a fost condus de un ofițer de securitate care, fiind dotat cu mijloace tehnice, a înregistrat discuțiile purtate. S-a stabilit astfel că scopul acestei vizite era informarea Elizei Răducanu despre cele întâmplate, aceasta urmînd să distrugă toate scrisorile obiectivului pe care le deținea la București.

Măsurile informativ-operative diversificate întreprinse în acest caz au avut efect pozitiv pe planul descurajării și neutralizării activității ostile desfășurate de Mareș Tiberiu, cel în cauză fiind semnalat ulterior că manifestă teamă față de o eventuală tragere la răspundere penală. Pentru curmarea preocupărilor sale ostile, în cursul lunii decembrie 1985, sus-numitul a fost avertizat în prezența celor doi fii ai săi.

Măsura a avut eficiență și în cazul fiilor respectivului, care au înțeles clemența ce le-a fost acordată și consecințele ce ar putea decurge dintr-o eventuală reluare a preocupărilor lor ostile.

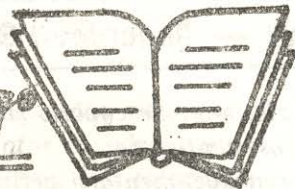
Din finalizarea acestui caz și a altora asemănătoare se desprind unele concluzii, și anume :

⊙ Elementele din această categorie rămîn încă periculoase, datorită experienței în activitatea clandestină, fanatismului ce le caracterizează, convingerilor anticomuniste și urii împotriva orînduirii socialiste, ușurinței cu care receptează influențele nocive din exterior.

⊙ Față de foștii condamnați pentru infracțiuni contra securității statului se impune a se acționa continuu și perseverent, folosindu-se conjugat toate mijloacele muncii, pentru stabilirea oricăror intenții ostile în scopul luării cu maximă operativitate a unor măsuri ofensive și eficiente pe planul prevenirii și descurajării acestora.

⊙ În executarea planului de măsuri al problemei se impune extinderea continuă a sferei de cunoaștere în rîndul descendenților foștilor condamnați, acordîndu-se atenție prioritară celor care lucrează în sectoarele de artă-cultură, învățămînt, cercetare sau care, prin natura serviciului, intră în contact cu străini sau se deplasează în exterior.

Lt. col. Ioan MORARU
Căpitan Adrian DOBAN

CUNOAȘTEREA DE SECURITATE ȘI PRINCIPIILE EI

Cunoașterea ca proces complex de dezvăluire a esenței obiectelor, fenomenelor, faptelor, relațiilor, de însușire și modelare a realității obiective de către subiectul cunoscător constituie o latură fundamentală a activității organelor de securitate. Ca să se realizeze ca atare, ea trebuie să fie axată — empiric și teoretic — pe principii clare, care să asigure caracterul științific al acesteia. Stadiul actual al dezvoltării și evoluției metodelor și mijloacelor muncii de securitate ne permite detașarea unor principii cu aplicabilitate în procesul cunoașterii de securitate, mai semnificative fiind :

● Principiul permanenței

Datorită caracterului de continuitate al muncii de securitate, cunoașterea ca obiectiv fundamental trebuie să reprezinte o constantă a activității lucrătorilor de pe toate treptele.

Întrucât mutațiile care se produc în situația operativă sînt numeroase și variabile ca forme de manifestare, principiul permanenței îndeamnă la cunoașterea clipă de clipă a „tendinței de evoluție“ a fiecărui fenomen.

Cunoașterea unei probleme numai în anumite momente și numai prin detașare de context, de fondul ei, constituie o abatere de natură metodologică ce va duce la generalizări pripite, la etichetări, la erori, va îngreua acțiunea de descoperire a cauzelor și de sesizare a ceea ce este caracteristic. Permanența nu se referă numai la prezența continuă a surselor de informare în obiectivele, locurile și mediile date în competență, ci și la existența unor scopuri ale cunoașterii, a preocupărilor de realizare a lor.

● Principiul esențializării

Din totalitatea datelor posibile de cunoscut trebuie să ne concentrăm asupra celor care servesc nemijlocit rezolvării problemelor de fond.

Esențializarea ne obligă să fixăm obiective de cunoaștere pe criterii științifice și să le păstrăm de-a lungul întregului proces, pentru a rămâne consecvenți în aprecierea rezultatelor, fără însă a deveni rigizi, să acumulăm date suficiente pentru a decide dacă un anumit aspect face sau nu parte din ceea ce este esențial pentru cunoaștere.

Gîndirea corectă și discernămintul, analiza și sinteza, inducția și deducția sînt cerințe ale acestui principiu, esențializarea putînd fi concretizată și diferențiată numai în funcție de situațiile reale cu care ne confruntăm. Sarcina ei fundamentală este de a răspunde la întrebarea: pe ce direcții s-au stabilizat și evoluează principalele fenomene ale situației operative? În funcție de aceasta, ofițerul de securitate va ști mereu ce are de făcut.

● Principiul relativității datelor dobîndite

Produsele cunoașterii sînt prelucrate și, pe măsura acumulării lor, se formează un minisistem de date despre fiecare fenomen sau problemă de fond.

S-a mai arătat că situația operativă se transformă, evoluează continuu. Dinamismul acesteia, continua restructurare sînt împrejurări care ne obligă să privim datele obținute ca pe un sistem permanent perfectibil.

Repetarea unor manifestări, evidențierea unor cauze și condiții favorizatoare de fenomene negative permit să se tragă unele concluzii despre tendințele și direcțiile problemelor de fond ale muncii de securitate, dar ele nu trebuie fetișizate.

Unele laturi și elemente ale situației operative pot reacționa neașteptat, pot evolua pe direcții care nu se înscriu pe linia continuității.

Spre exemplu, e posibil ca între comportamentul la serviciu al unui individ suspect și cel din timpul liber să fie mari diferențe. Experiența atestă numeroase exemple cînd o asemenea posibilitate s-a transformat în realitate.

Relativitatea datelor de cunoaștere impune să se urmărească și să se compare permanent, ca principiu de muncă, evoluția fiecărui fenomen sau element suspect de-a lungul întregului proces de cunoaștere și documentare. Absolutizarea rezultatelor parțiale de cunoaștere reprezintă unul din pericolele principale pentru munca ofițerului de securitate.

● Principiul optimismului în cunoaștere

Din limitele obiective și subiective ale cunoașterii situației operative, din caracterul mereu incomplet al datelor nu trebuie să rezulte neîncredere în puterea noastră de a descifra enigmele și universul acestora. Cu atît mai puțin neîncrederea în însuși procesul de cunoaștere ca atare.

Atitudinea de optimism, încrederea în sistemul obținerii unor rezultate foarte bune în procesul cunoașterii, în cel de documentare în-deosebi, trebuie să constituie una din trăsăturile profesionale de bază ale lucrătorului de securitate. Încrederea în posibilitățile proprii, în cele ale șefului și colectivului de muncă se formează, se autoeducă, generînd pasiune în muncă și o dorință continuă de perfecționare.

Optimismul intră în alcătuirea aceluia aliaj spiritual pe care-l numim convingere, el ne ajută să descifrăm sensurile întregii munci și ale strădaniilor de zi cu zi.

De optimismul în reușita cunoașterii situației operative depinde încrederea în evoluția pozitivă, ascendentă a lucrătorului pentru a-și dezvolta calitățile profesionale de specialist și activist politic. Existența încrederii permite depășirea îndoielii și evitarea incertitudinilor.

● Principiul utilității certe

Activitatea de cunoaștere se subordonează nevoilor conducerii, organizării și desfășurării practice a procesului de elaborare a deciziilor și are o utilitate certă în sensul că, mai devreme sau mai târziu, datele dobândite în diferite etape pot constitui temeiul unor hotărâri importante.

Chiar dacă obținem date dispersate, sistematizarea lor în timp permite întregirea imaginii ce ne-o formăm despre fiecare situație sau problemă de muncă.

Uneori sîntem tentați să nu reținem anumite manifestări sau atitudini pe motiv că nu avem nevoie imediată de ele sau le omitem pentru că nu ne-am propus preocupări speciale în legătură cu ele. De pildă, ne propunem să cunoaștem conduita morală a unui individ și așteptăm să-și exteriorizeze unele din trăsăturile definitorii în acest sens. Dar apariția lor întîrzie și nerăbdarea ne face să uităm de el, de faptul că, între timp, în acțiune, individul respectiv își dezvăluie alte trăsături de caracter, pozitive ori negative, pe care, de regulă, nu le reținem. Desigur că nereținerea lor, pe motiv că „nu ne-am propus asta“, va sărăci stocul de informații pe care îl deținem la un moment dat în legătură cu individul în cauză.

Certitudinea că prin cunoaștere facem ceva util, nu numai pentru factorii de decizie, ci și pentru propria noastră muncă, evoluție și maturizare profesională, că întotdeauna vom avea posibilitatea să folosim nemijlocit în pregătire datele pe care le obținem, ne îndeamnă să acordăm atenție activității de cunoaștere, să o perfecționăm mereu, să ridicăm astfel activitatea pe trepte cît mai înalte de conștientizare.

Pe asemenea temelie se ajunge la performanțe educative însemnate, puterea de a sistematiza, sintetiza, esențializa crește. Cu timpul, realizînd observații de substanță asupra acestui capitol al muncii de securitate, putem oferi sugestii și altora mai tineri, realizînd studii și observații care să îmbogățească tezaurul de cunoștințe ale organelor de securitate.

● Principiul oportunității

Acest principiu cere ca informațiile să se obțină la timp, pentru că numai așa vor favoriza o acțiune preventivă utilă, intervenții optime. Atunci cînd se consumă prea mult timp pentru a se ajunge la date esențiale, apare pericolul de a interveni prea târziu. Ne închipuim lesne — și practica a demonstrat acest lucru — ce consecințe are obținerea datelor după ce s-a produs fapta sau fenomenul negativ. O atare situație reflectă contrariul principiului, adică inoportunitatea în cunoaștere. Constatarea că „nu am cunoscut la timp“ nu motivează, ci blamează activitatea care nu s-a conformat acestui principiu.

Prin urmare, dimensiunea cunoașterii implică încadrarea în timp a procesului, cu mențiunea că ea trebuie să se subordoneze nevoilor reale ale practicii muncii de prevenire și de decizie.

● Principiul individualizării

În virtutea acestui principiu, cunoașterea trebuie să fie adecvată particularităților specifice fiecărei fapte sau fiecărui fenomen, să pornească de fiecare dată de la stările și manifestările concrete.

Spre exemplu, cunoașterea unui deținător de secrete nu începe o dată cu încadrarea sa pe o funcție care-i conferă această calitate. Și pînă la încadrare el a fost cunoscut de alții, mai mult sau mai puțin organizat, dar a fost dobîndit și undeva există un volum de date despre el.

Mai mult, chiar el însuși cunoaște o parte din aprecierile care s-au emis referitor la persoana sa, are păreri despre ceea ce a făcut, despre posibilitățile și capacitățile sale, are trebuințe, dorințe, nevoi, pe care de cele mai multe ori nu este dispus să le comunice la toată lumea, ci numai la cîțiva dintre cei care-i compun anturajul.

Întrucît multe date de cunoaștere ajung la noi parțial, adesea în formă sumară, sîntem obligați să începem un proces de cunoaștere organizat, plecînd practic de la puținele informații sistematizate anterior. Aceasta înseamnă de multe ori să descoperi singur sau prin mijloacele muncii de securitate ceea ce, de fapt, alții cunosc de multă vreme.

În realizarea acestui scop se cer o bună corelare a eforturilor de cunoaștere a individului sub toate aspectele, constituirea unui sistem informațional corespunzător care să rețină și să prelucreze toate datele despre o persoană.

Relevarea de fiecare dată a particularităților individuale, specifice unei fapte sau unui fenomen în evoluție, raportarea lor la cele stocate de experiența dobîndită de-a lungul anilor conduc la corelații concrete, care se constituie de cele mai multe ori în fundamente ale activității de conducere.

Cpt. Constantin AIOANEI

DETURNAREA DIN MALTA

61 morți, între care 58 la capătul asaltului comandoului anti-terorist. Acest epilog al deturnării avionului Boeing 737 SU-AYK al companiei „Egyptair“ (23 noiembrie 1985, aeroportul La Valetta din Malta) ridică numeroase întrebări, la care presa internațională furnizează elementele unor răspunsuri, astfel :

1. Cum au putut pătrunde armele în „Boeing“ ?

Cei cinci pirați aerieni s-au îmbarcat la Atena, dar armele lor erau cu siguranță deja la bordul avionului, ascunse în clasoarele rigide care se folosesc pentru aranjarea revistelor. E greu de crezut că aceste arme — și mai ales cele trei grenade — ar fi putut scăpa controalelor grecești, considerabil întărite cu o zi înainte, ca urmare a unei informații privind un posibil act terorist, provenită de la Agenția federală americană de aviație.

2. Ce s-a petrecut între Atena și Malta ?

Pirații au acționat la câteva minute după decolarea de la Atena, declanșând riposta imediată a celor patru polițiști înarmați aflați la bord. La sfârșitul schimburilor de focuri, un terorist fusese ucis, un polițist grav rănit, iar ceilalți trei neutralizați.

Deși starea fuzelajului, străpuns de gloanțe, impunea aterizarea rapidă, pirații au impus comandantului să se îndrepte spre Malta și au început trierea pasagerilor după naționalitate, plasându-i în ordinea în care plănuiau să-i ucidă : israelienii, americanii, australienii, canadienii și apoi europenii. Cei nouă copii au fost așezați în spate, unde mai târziu vor exploda grenadele : nici unul nu va scăpa.

3. De ce autoritățile malteze au întrerupt negocierile ?

Hotărârea a fost luată după ce pirații au eliberat 13 femei. În acel moment autoritățile de la La Valetta erau de acord să furnizeze combustibilul cerut de pirați. Tot atunci însă teroriștii au executat primul ostatic (de fapt tinăra israeliană a fost doar rănită). Văzînd scena — victima a fost aruncată din avion, cu minile legate la spate — autoritățile au suspendat negocierile : în unanimitate, cele 12 state implicate (Egiptul, Malta și țările ai căror cetățeni se aflau la bord) au hotărît să nu lase avionul să redecoleze înainte ca toți ostaticii să fi fost eliberați.

4. Operația de comando era indispensabilă ?

Comandantul de bord egiptean, HAMI GALAL, în informațiile pe care a reușit să le dea prin radio atunci cînd reușea să scape atenției piraților aerieni, a afirmat că „teroriștii nu vor ezita să masacreze toți pasagerii“ și că el îi con-

sidera „hotărâți să arunce în aer avionul“. După a cincea execuție, negociatorii din turn l-au auzit pe comandant strigând : „Dacă nu faceți nimic, veți fi responsabili de toți morții care vor urma“. Mai târziu, supraviețuitor al masacrului, GALAL va confirma : „Nu exista altă soluție. Și dacă au murit atîția, e pur și simplu că n-am avut noroc“.

5. Comandoul egiptean era potrivit pentru o astfel de acțiune ?

„Saika“ (Trăznetul) este un corp de elită al infanteriei egiptene, format din câteva mii de militari selecționați și antrenați mai ales în S.U.A. și R.F.G. Organizarea corpului este asemănătoare cu cea a pușcașilor marini americani. Misiunile sale se referă la operațiuni speciale în spatele inamicului și nu este un grup specializat în acțiuni antiteroriste. Din cadrul său s-a constituit o unitate de comando care a intervenit pe aeroportul maltez. Pînă în prezent unitatea a fost confruntată cu două deturnări de avion. Prima — în 1976, la Luxor, operațiune reușită ; a doua — în Cipru, în 1977, cînd s-a înregistrat un eșec total : soldații ciprioți, neinformați de sosirea comandoului, au ucis 15 dintre membrii acestuia, înainte chiar ca intervenția antiteroristă să fi fost hotărâtă.

Autoritățile malteze au considerat că numai Egiptul este îndrituit să intervină, ofertele similare americane, britanice și franceze fiind în consecință respinse.

6. Cum a acționat comandoul ?

Trei grupe trebuiau să pătrundă simultan în avion : prin magazia de bagaje, printr-una din ieșirile de urgență, situată deasupra aripilor, și printr-o ușă de sub avion. Membrii comandoului aveau asupra lor încărcături explozive ușoare și aparate de sudură pentru a arunca în aer sau a decupa incuierile acestor uși. Dar teroriștii, alertați de apropierea prea puțin discretă a militarilor, au lansat trei grenade în interiorul avionului imediat ce s-a produs asaltul.

Toate mărturiile supraviețuitorilor converg : „egiptenii trăgeau cu pistoalele automate asupra tuturor celor care mișcau, interzicînd supraviețuitorilor să scape prin ușile deblocate ; mulți au murit în incendiu arși sau asfixiați ori sub carușele comandoului care îi elibera. Multe persoane au fost ucise pe pista aeroportului (după ce au coborît din avion), deoarece trăgătorii de elită egipteni nu știau cine erau teroriștii“.

Epilogul tragic al deturnării constituie un prilej de reflexie, avînd în vedere că, în acest caz, maniera forte în care s-a tratat cu teroriștii a dat impuls reflexelor ucigașe ale acestora. Totodată, se pare că este vorba de primul caz de deturnare de avion realizată cu toată prezența poliștilor înarmați la bordul avionului.

Relatarea comandantului de bord, HAMI GALAL

„După vreo zece minute de la decolarea de pe aeroportul Hellinikon din Atena, un bărbat de circa 20 de ani a pătruns brusc în cabina de pilotaj, cu o grenadă în mînă. Mi-a pus un revolver la tîmplă, ordonîndu-mi să mă îndrept spre Malta. Nu aveam destul combustibil ; i-am spus, dar a insistat amenințîndu-mă, așa că am prevenit prin radio autoritățile grecești. În cabina pasagerilor am auzit un schimb de focuri, în cursul căruia, am aflat mai târziu, unul dintre cei cinci teroriști a fost ucis și un polițist însărcinat cu securitatea avionului grav rănit. În acel moment am avut probleme cu presurizarea și am aterizat în grabă pe aeroportul La Valetta.

Șeful teroriștilor era în permanență cu mine în cabina de pilotaj. El vroia carburant pentru a pleca spre o destinație finală pe care totuși nu mi-a relevat-o niciodată. Ca să obțină satisfacție, piratul a amenințat că va executa cîte un pasager la fiecare 15 minute. Întrucît oamenii lui strînseseră pașapoartele de la pasageri, el a ales spre execuție pe israelieni și apoi pe americani. După un prim sfert de oră el a tras într-o tîmără israeliană pe care a aruncat-o pe ușă avionului. După parlamentări insistente, a acceptat să elibereze femeile, dar numai pe cele filipineze și egiptene.

O jumătate de oră mai târziu a tras într-o a doua victimă ; apoi a lăsat să treacă între două „execuții“ intervale mai lungi : de la o jumătate de oră la două-trei ore. Șeful piratilor a omorît astfel șase persoane. Trăgea cu sînge rece și era absolut insensibil la implorările victimelor sale. Culmea cruzimii, el forța,

după fiecare asasinat, pe alți doi pasageri să arunce ei înșiși corpul victimei pe ușa avionului. Brusc s-a oprit din „execuții“ și a devenit mai conciliant, acceptând evacuarea răniților, între care stewardese. O ambulanță aștepta la vreo 30 metri de avion. Mi-a dat voie să duc eu răniții. Când am revenit în avion, șeful piraiților mi-a spus că e mândru de mine, pentru că n-am profitat de ocazie ca să fug. Stăpînindu-mi furia, am căutat să-l țin de vorbă cît mai mult. Îmi dădeam seama că de îndată ce va apare o pauză, teroriștii ar reîncepe să se gîndească la uciderea cuiva.

Am profitat de plecările sale din cabină, mai ales cînd se mergea la toaletă, spre a transmite mesaje turnului de control. Le-am indicat astfel poziția piraiților în avion și le-am spus că ușile erau încuiate din interior.

În tot timpul deturnării, nici un moment nu m-am gîndit că maltezii vor zeda și așteptam asaltul final. Cînd am înțeles că unitatea de comando egipteană a pătruns prin magazia de bagaje, am încercat să distrag atenția lui NABIL — așa își spunea șeful piraiților. Am profitat de un moment de neatenție al acestuia și am plasat lîngă mine toporul de incendiu din cabina de pilotaj.

Cînd s-a produs asaltul, el a scos și a aruncat grenada în primele rînduri ale pasagerilor. Apoi a revenit și a tras asupra mea, dar nu a izbutit decît să mă rănească ușor. Atunci i-am dat cu toporul în cap și s-a prăbușit. Apoi au avut loc trei explozii de grenade de mare intensitate“.

Alte considerații și opinii

Rolf Tophoven, consilier al guvernului de la Bonn în problemele luptei anti-teroriste, a declarat cotidianului vest-german „Bild Zeitung“ că, după părerea sa, unitatea specială egipteană a comis cel puțin șase greșeli în timpul luării cu asalt a avionului „Boeing“ al Companiei aeriene egiptene pe aeroportul din capitala malteză. El le-a formulat în felul următor :

— știrea privind pregătirile pentru luarea cu asalt a avionului a fost difuzată în presă cu cîteva ore înainte de începerea operațiunii. Or, o asemenea operațiune nu se anunță în prealabil ;

— unitatea egipteană s-a apropiat de avion în așa fel, încît a putut fi văzută de teroriști ;

— absența unei pregătiri psihologice, prin negocieri abile cu teroriștii ;

— egiptenii nu au știut cine era terorist și cine era victimă la bordul avionului. Trebuia să se procedeze în mod ultrarapid la identificarea ostaticilor și agresorilor ;

— unitatea egipteană nu cunoștea cîtuși de puțin caracteristicile aparatului deturnat și modalitățile de a pătrunde în el ;

— egiptenii nu posedau nici un material modern de intervenție, cum ar fi de pildă grenade orbitoare, decisive în primele minute ale unei astfel de operațiuni pentru a-i scoate din luptă pe teroriști.

O nouă fază în istoria deturnărilor de avioane

O dată cu moartea celor 61 de pasageri ai „Boeing“-ului egiptean — uciși cu sînge rece de piraiții aerului sau în timpul asaltului declanșat de unitatea armatei egiptene —, îndelungata istorie a deturnărilor de avioane intră într-o nouă fază — aceea a escaladării fermității, atît din partea piraiților, cît și a guvernelor vizate.

Șase pasageri asasinați în decurs de cîteva ore de piraiții aerului, absența — cel puțin în mod public — a oricărei negocieri, o singură exigență a piraiților

(carburant), asaltul ucigător al forțelor egiptene : niciodată nu au fost reunite toate aceste elemente care reflectă hotărîrea luată cu sînge rece, atît de o parte, cît și de cealaltă, de a soluționa acest caz numai prin forță.

Niciodată pînă în prezent, impactul unor poziții opuse — menținute cu fermitate — nu s-a produs cu atîta forță, chiar dacă și alte cazuri de deturnări de avioane s-au soldat cu bilanțuri foarte grave sau dacă autoritățile legale au ordonat asalturi după eșecul unor negocieri.

„Seful piraiților aerului a executat șase persoane. El trăgea cu un sînge rece total(...) În tot timpul deturnării nu m-am gîndit nici o clipă că Malta ar putea ceda și așteptam asaltul final”, a relatat comandantul de bord egiptean, Hami Galal.

Mărturia lui Hami Galal rezumă acest stil nou de operațiuni, ale căror premise au apărut cu prilejul celor două deturnări mai recente și care riscă să relanseze vii dezbateri și divergențe grave în rîndul comunității internaționale în legătură cu cea mai bună modalitate de a se face față flagelului deturnărilor.

Dezbaterile din presa occidentală s-au desfășurat în jurul a două teze. Una, susținută de americani — care se alătură în felul acesta politicii urmate în mod constant de israelieni — se bazează pe intransigență.

Cealaltă teză, susținută indeosebi de Franța, acordă prioritate prevenirii — printr-o întărire a controalelor în aeroporturi —, fără însă a se renunța la fermitate.

Două deturnări par să fi accelerat escalada angajată între teroriști și autoritățile legale : cea de la Beirut, din luna iunie 1985, a „Boeing”-ului aparținînd companiei „TWA”, urmată — patru luni mai tîrziu — de deturnarea pachebotului italian „Achille Lauro” în largul coastelor Egiptului.

În ambele cazuri, piraiții au ucis cîte un pasager american. Aceste acte de piraterie au oferit în același timp Statelor Unite ocazia de a-și proclama hotărîrea de a răspunde la forță prin folosirea forței.

Dacă americanii nu au recurs la forță în cazul „Boeing”-ului aparținînd companiei „TWA”, ei au făcut-o însă cu prilejul afacerii „Achille Lauro” cînd aviația lor a interceptat „Boeing”-ul egiptean (același aparat care a fost deturnat în Malta), la bordul căruia se aflau piraiții pachebotului italian.

Aceeași fermitate a fost reafirmată în declarația Departamentului de Stat în care se preciza că guvernul american era pregătit să recurgă la forță împotriva piraiților, chiar înaintea asaltului final declanșat de egipteni.

La rîndul lor, autorii deturnării au spus clar că vor arunca avionul în aer, dacă va fi întreprinsă vreo acțiune împotriva lor.

Fiecare a mers pînă la capăt.

Astfel a fost relansată disputa în legătură cu atitudinea ce trebuie adoptată în caz de deturnare — forță sau negociere.

Deturnarea a fost revendicată de 4 organizații, și anume : „Revoluția Egipteană”, „Organizația de Eliberare a Egiptului”, „Organizația Revoluționarilor din Egipt” și „Organizația Brigăzilor Revoluționare Arabe”, ultimele două făcînd precizarea că numele codificat al operațiunii a fost „martirii raidului sionist contra Tunisului”.

Organizația „Revoluția Egipteană”, prin două manifeste transmise agențiilor de presă în 1984—1985, s-a prezentat ca o mișcare „naționalistă”, care se opune înțelegerilor egipteano-israeliene. A revendicat mai multe atentate antiisraeliene în Egipt, printre care și explozia survenită în februarie 1985 într-o clădire vecină Ambasadei Israelului la Cairo.

Lt. col. Nicolae TOMA

Major Ion PIRVU

ANTITERRORISM

T E S T

Pe un aeroport internațional sînt cinci avioane care își așteaptă rîndul la aterizare. Fiecare dintre ele vine de la un aeroport diferit ; fiecare avion are un număr de pasageri diferit la bord ; fiecare aterizează la cinci minute diferență.

1. Avionul care transportă 85 călători aterizează cu 15 minute înainte de cel care sosește de la Londra.
2. Avionul care vine de la Lisabona aterizează chiar înaintea avionului de naționalitate engleză.
3. Avionul care vine de la Frankfurt transportă 44 călători.
4. Avionul care vine de la Caracas aterizează la 9,30.
5. „Convair“ nu este avionul care transportă 58 călători.
6. „Caravelle“ este proprietatea unei companii aeriene spaniole.
7. Avionul de naționalitate italiană nu este cel care sosește la 9,20, ci acela care aterizează după „DC 9“.
8. „Boeing“-ul aterizează la 9,20.
9. „DC 8“ aterizează la 10 minute după cel care transportă 76 pasageri.
10. Avionul de naționalitate elvețiană aterizează după avionul care vine de la Caracas.

Întrebări

- a) De unde vine avionul care transportă 98 pasageri ?
- b) Ce marcă de avion sosește de la Tel Aviv ?
- c) De unde vine avionul de naționalitate franceză ?
- d) Pe ce marcă de avion au plasat teroriștii o bombă care explodează peste 40 minute ?

Timp de gîndire : 40 de minute. În minutul 41 bomba va exploda, așa că orice răspuns ulterior nu mai are nici semnificație pentru cele... de victime. Puteți preciza, eventual, cîte victime aveți pe conștiință.

Soluția

a) Avionul care transportă 98 pasageri vine de la Caracas.
b) Avionul care sosește de la Tel Aviv este un DC 9. Astfel se răspunde și la întrebarea d.

c) Avionul de naționalitate franceză vine de la Lisabona.

Numărul victimelor : 76.

Mecanismul rezolvării :

Se face un tabel precum cel de mai jos în care se înscriu, cu pixul, datele certe, și cu creionul, presupunerile. Pe măsură ce presupunerile devin date certe, ele se trec cu pixul pe locurile lor.

Ora sosirii	9,15	9,20	9,25	9,30	9,35
Marcă avion	Caravelle	Boeing	DC 9	Convair	DC 8
De unde vine	Frankfurt	Lisabona	Tel-Aviv	Caracas	Londra
Naționalitate avion	spaniolă	franceză	engleză	italiană	elvețiană
Ciți pasageri	44	85	76	98	58

Traducere și prelucrare de

major Ion **PIRVU**

BIBLIOGRAFIE

la temele pentru pregătirea de specialitate a cadrelor de securitate
(pentru convocările pe anul 1986)

1. Tema: Asigurarea securității președintelui R.S. România, misiune fundamentală, de cea mai mare importanță și de maximă răspundere a întregului aparat de securitate. Măsurile de securitate și gardă ce trebuie întreprinse de organele centrale și teritoriale de securitate pe momente, în obiectivele, locurile și mediile din răspundere cu prilejul vizitelor de lucru efectuate de președintele R. S. România în Capitală sau în provincie.

- Programul Partidului Comunist Român de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Ed. pol., Buc., 1975, pag. 126—127 ;
- NICOLAE CEAUȘESCU : Raport la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., Ed. pol., Buc., 1984, pag. 41—49 ;
- Directivele Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român cu privire la dezvoltarea economico-socială a României pînă în anul 2000, pag. 15—20 ;
- Hotărîrea Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 1979 cu privire la organizarea cunoașterii, aplicării și controlului îndeplinirii hotărîrilor de partid și legilor țării ;
- Mesajul tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU adresat lucrătorilor din Departamentul Securității Statului cu prilejul împlinirii a 35 de ani de la crearea organelor de securitate ;
- Concepția Partidului Comunist Român, a secretarului său general, comandant suprem al Forțelor Armate, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, privind rolul și sarcinile organelor Ministerului de Interne, ediția a IV-a revăzută și adăugită, Consiliul politic al Ministerului de Interne — Serviciul editorial și cinematografic, 1985 ;
- Decretele nr. 121/1978 ; nr. 466/1979 ; nr. 313/1980 ; nr. 367/1971 și cel de modificare și completare din 1986 ; nr. 153/1970 și nr. 41/1980, de completare ;
- Decretul prezidențial nr. 106/1980 ;
- H.C.M. nr. 2509/1969 ;
- Ordinele ministrului de interne nr. 00972/1976 ; nr. 00712/1975 ; nr. 001370/1978 ; nr. 00106/1979 ; nr. S/1660/23.10.1979 ; nr. 02155 din 1983 ; nr. D/00135/1980 ; nr. D/00140/1981 ;
- Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului în problema „Acțiuni de atentat care pun în pericol securitatea statului“ din 1980 ;
- Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1986 ;
- Publicația „Securitatea“ nr. 4/1981, pag. 4 ; nr. 1/1982, pag. 3 ; nr. 4/1982, pag. 3 ; nr. 1/1983, pag. 11 ; nr. 2/1984, pag. 28.

2. Tema: Conținutul și trăsăturile caracteristice ale doctrinei militare a României Socialiste — expresie a intereselor supreme ale poporului român. Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — fondatorul doctrinei militare românești actuale.

- NICOLAE CEAUȘESCU : Raport la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., Ed. pol., Buc., 1979, pag. 64—69 ; Cuvîntare la convocarea-bilanț a cadrelor de bază, de comandă și de partid din armată din 17 decembrie 1985 ;
- Directiva comandantului suprem al Forțelor Armate ale R. S. România privind pregătirea militară și politică a armatei în perioada 1986—1990 ;
- Lucrarea : „Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — fondatorul doctrinei militare a R.S. România“, Comunicări și articole, Ed. militară, Buc., 1980, pag. 8—20 ;
- Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Ed. politică, Buc., 1975, pag. 125—127 ;
- Constituția Republicii Socialiste România, art. 13—41 ;
- Legea nr. 14/1972 privind organizarea apărării naționale a R.S. România ;
- Cursul de doctrină militară al Academiei Militare ;
- Culegerea de lecții de doctrină militară în sprijinul pregătirii cadrelor din unitățile Ministerului de Interne, vol. II, Serv. editorial și cinematografic, 1985 ;
- Publicația „Securitatea“ nr. 2/1984, pag., 5 și nr. 4/1985, pag. 3.

3. Tema : Războiul și forțele speciale în concepția unor armate străine, organizarea, dotarea și principiile de întrebuințare ale forțelor speciale și acțiunile probabile ale acestora în perioada premergătoare, pe timpul desfășurării războiului și după încetarea acestuia.

- NICOLAE CEAUȘESCU : Raport la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., Ed. pol., Buc. 1984 ; Cuvîntare la convocarea-bilanț a activului de bază de comandă și de partid din armată, din 17 decembrie 1985 ;
- Directiva comandantului suprem al Forțelor Armate ale R. S. România privind pregătirea de luptă și politică a armatei în perioada 1986—1990 ;
- Memorator privind organizarea, înzestrarea, efectivele și întrebuințarea în operație (luptă) a marilor unități tactice și operative, unităților și subunităților din trupele de uscat ale armatelor străine ;
- Lucrarea : „Pregătirea și ducerea luptei de rezistență pe teritoriul ocupat de agresor“.

4. Tema : Organizarea statelor-majore și îndatoririle principale ale acestora în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului de interne nr. 02231/1984. Activitatea de stat-major pentru elaborarea unei hotărîri.

- NICOLAE CEAUȘESCU : Cuvîntare la convocarea-bilanț a activului de bază de comandă și de partid din armată, din 17 decembrie 1985.
- Directiva comandantului suprem al Forțelor Armate ale R. S. România privind pregătirea de luptă și politică a armatei în perioada 1986—1990 ;
- Lucrarea : „Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — fondatorul doctrinei militare a României socialiste — Comunicări și articole, Ed. Militară, Buc., 1980, pag. 15—18 ; 20—24 ; 44—45 ; 56—57 ; 78—80 ; 82—84 ; 145 ;
- Ordinul ministrului de interne nr. 02231 din 21.07.1984 ;
- A.N. — 5, Regulamentul activității statelor-majore ale trupelor de uscat, partea I, proiect, Buc., pag. 92—118, 175—201.

